

THE DAMASCUS SERMON

by Bediuzzaman Said Nursi

While visiting Damascus in early 1911, Bediuzzaman Said Nursi was invited by the religious authorities there to give a sermon in the historic Umayyad Mosque. On their insistence he agreed, and delivered a sermon to a gathering of close on ten thousand, including one hundred scholars. It met with such a response that the text was afterwards printed twice in one week. Besides the two original printings of the Sermon, a further edition of the Arabic text was published in Istanbul in 1922. In the 1950's it was translated into Turkish by the author, and then published as part of the Risale-i Nur Collection. Bediuzzaman expanded to some degree this Turkish edition, which is the source of the present translation, in order to address directly contemporary Muslims also. For this reason there are references to dates subsequent to 1911, and to other parts of the Risale-i Nur.

#2

Introduction to the Turkish Translation of the Original Arabic 'Damascus Sermon'

In His Name, be He glorified! And there is nothing but it glorifies Him with praise.

Peace be upon you and God's mercy and blessings for ever!

My Dear, Loyal Brothers!

[With a presentiment of the future, the Old Said perceived the truths expressed in this Arabic sermon, which, on the insistence of the Damascus religious authorities, he delivered forty years ago in the **Umayyad Mosque** to a congregation of close on ten thousand, which included a hundred religious scholars;

he gave news of those truths with complete certainty as though they were going to be realized shortly.

However, the two World Wars and twenty-five years of **absolute despotism** delayed their realization; it is now that the signs of this, which were predicted then, are beginning to be seen in the world of Islam.

Therefore, if you consider it appropriate, you may publish the translation of this most important and instructive piece, not as an old, outdated sermon, but as fresh and correct instruction on social and Islamic questions addressing directly, in 1371 instead of 1327, the congregation of three hundred and seventy (now more than a million) million in the mosque of the Islamic world, rather than in the Umayyad Mosque.]

#3

It is fitting here to write the most **important** answer to a most important question.

HUTBE-İ ŞAMIYE

Müellifi Bediuzzaman Said Nursi

Bu Hutbe-i Şamiye eseri, Üstad Bediuzzaman Said Nursî Hazretlerinin otuzbeş yaşında iken Şam'da, Şam ülemasının ısrarı üzerine Câmî-i Emevî'de irad ettiği bir hutbedir. Çok büyük bir ehemmiyeti haiz olması hasebiyle o zaman Şam'da bir hafta içinde iki defa tab'edilmiştir. Bilâhère müellif Bediuzzaman Said Nursî tarafından tercümesi neşredilmiştir.

Arabî Hutbe-i Şamiye'nin Mukaddimesidir

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz sıddık kardeşlerim!

Kırk sene evvel Şam'daki **Câmî-i Emevî**'de Şam ülemasının ısrarıyla içinde yüz ehl-i ilim bulunan onbin adama yakın bir azîm cemaate verilen bu Arabî ders risalesindeki hakikatları bir hiss-i kabl-el vuku' ile Eski Said hissetmiş,

kemal-i kat'iyetle müjdeler vermiş ve pek yakın bir zamanda o hakikatlar görünecek zannetmiş.

Halbuki iki harb-i umumî ve yirmibeş sene bir **istibdad-ı mutlak**, o hiss-i kabl-el vukuun kırk elli sene te'hirine sebep olmuş ve şimdi o zamandaki verdiği haberlerin aynen tezahürleri âlem-i İslâmiyette başlamış.

Demek bu pek ehemmiyetli ders, zamanı geçmiş eski bir hutbe değil, belki doğrudan doğruya 1327'ye bedel, 1371'de ve Câmî-i Emevî yerine âlem-i İslâm câmiinde üçyüz yetmiş milyon bir cemaate hakikatlı ve taze bir ders-i içtimaî ve İslâmîdir, diye tercümesini neşretmek zamanıdır tahmin ederim.

Said Nursî

Gayet mühim bir suale verilen çok **ehemmiyetli** bir cevabı burada yazmağa münasebet geldi.

For the Old Said spoke prophetically in that lesson of forty years ago as though he was seeing the wondrous teachings of the Risale-i Nur and its effects.

It is **for this reason** that I am writing that question and answer here. It is like this:

Many have asked both me and the Risale-i Nur students:

"Why is it that the Risale-i Nur is not defeated in the face of so much opposition and so many **obdurate** philosophers and people of misguidance?"

By preventing to an extent the dissemination of numerous valuable and true books on belief and Islam,

and by means of their worldly pleasures and vices, they have deprived many youths and others of the **truths of belief**.

But their most violent attacks, vicious treatment, lies and propaganda have been directed at the Risale-i Nur, to destroy it and to scare people away from it and to give it up.

Despite this, the Risale-i Nur has **spread** in a way never seen in any other work,

six hundred thousand copies of its treatises being written out by hand with unflagging zeal and published secretly.

How is it that it causes itself to be read with such **enthusiasm**, both within the country and abroad? What is the reason for it?

In reply to the many questions of this sort, we say:

Being a true commentary on the All-Wise Qur'an through the mystery of its miraculousness, the Risale-i Nur **demonstrates** that in misguidance is a sort of Hell in this world, while in belief is a sort of Paradise.

#4

It points out the grievous pains in sins, bad deeds, and forbidden pleasures,

and **proves** that in good deeds and virtues and the truths of the Shari'a are to be found pleasures like the pleasures of Paradise.

In this way it **saves** the sensible among those who have fallen into vice and misguidance. For at this time there two awesome conditions:

The First: Since man's emotions, **which are blind to the consequences of things and prefer an ounce of present pleasure to tons of future joys**, have prevailed over his mind and reason,

the only way to save the dissipated from their vice is to show them the pain present in their pleasure and to defeat their emotions.

Çünkü kırk sene evvel Eski Said, o dersinde bir hiss-i kabl-el vuku' ile Risale-i Nur'un hârika derslerini ve tesirâtını görmüş gibi bahsediyor.

Onun için o sual ve cevabı yazacağız. Şöyle ki:

Çoklar tarafından hem bana, hem bazı Nur kardeşlerime sual etmişler ve ediyorlar ki:

"Neden bu kadar muarızlara karşı ve **muannid** feylesoflara ve ehl-i dalalete mukabil Risale-i Nur mağlub olmuyor?"

Milyonlar kıymetli hakikî kütüb-ü imaniye ve İslâmiyenin intişarlarına bir derece sed çektikleri halde;

sefahet ve hayat-ı dünyeviyyenin lezzetleriyle çok bîçare gençleri ve insanları **hakaik-i imaniyeden** mahrum bıraktıkları halde;

en şiddetli hücum ve en gaddarane muamele ve en ziyade yalanlarla ve aleyhinde yapılan propagandalarla Risale-i Nur'u kırmak, insanları ondan ürkütmek ve vazgeçirmeye çalıştıkları halde,

hiçbir eserde görülmediği bir tarzda Risale-i Nur'un **intişarı**,

hattâ çoğu el yazması ile altıyüz bin nüsha risalelerinden kemal-i iştîyak ile perde altında intişar etmesi

ve dâhil ve hariçte kemal-i **iştîyak** ile kendini okutturması hikmeti nedir? Sebebi nedir?"

diye bu mealde çok suallere karşı elcevab deriz ki:

Kur'an-ı Hakîm'in sırr-ı i'cazıyla hakikî bir tefsiri olan Risale-i Nur; bu dünyada bir manevî cehennem, dalalette **gösterdiği** gibi; imanda dahi bu dünyada manevî bir cennet bulunduğunu isbat ediyor.

Ve günahların ve fenalıkların ve haram lezzetlerin içinde, manevî elîm elemeleri gösterip

hasenat ve güzel hasletlerde ve hakaik-i şeriatın amelinde cennet lezaizi gibi manevî lezzetler bulunduğunu **isbat** ediyor.

Sefahet ehlini ve dalalete düşenlerini -o cihetle- akılı başında olanlarını **kurtarıyor**. Çünkü bu zamanda iki dehşetli hal var:

Birincisi: **Akibeti görmeyen, bir dirhem hazır lezzeti, ileride bir batman lezzetlere tercih eden** hissiyat-ı insaniye, akıl ve fikre galebe ettiğinden

ehl-i sefaheti sefahetinden kurtarmanın çare-i yegânesi; aynı lezzetinde elemi gösterip hissini mağlub etmektir.

Although they are aware of the diamond-like bounties and pleasures of the hereafter, as the verse, **They deem lovable the life of this world** {Qur'an, 14:3} indicates,

while being believers, the people of misguidance choose worldly pleasures, which are like pieces of **glass** soon to be shattered. The only way of saving them from this love of the world and from the danger of succumbing to it

is by showing them the hell-like torments and pains they suffer even in this world. This is the way the Risale-i Nur takes.

For at this time, due to the obduracy arising from **absolute unbelief** and the intoxication caused by the vice and misguidance arising from science,

perhaps only one in ten or even twenty can be induced to give up his evil ways by proving the existence of Hell and its torments, after having told him of Almighty God.

Having heard this, such people are likely to say: "God is Forgiving and Compassionate, and Hell is a long way off," and continue in their **dissipation**. Their hearts and spirits are overcome by their emotions.

Thus, by showing through most of its comparisons the grievous and terrible results in this world of disbelief and misguidance, the Risale-i Nur

makes even the most stubborn and arrogant people feel disgust at those inauspicious, illicit pleasures, **leading them to repent**.

The short comparisons in the Sixth, Seventh, and Eighth Words, and the long one in the Third Stopping-Place in the Thirty-Second Word

induce a person feel repugnance at the vice and misguidance of the way he has taken, and cause him to **accept** what they teach.

As an example, I shall recount briefly the situations I beheld on a journey of the imagination, which were in fact reality.

Those wishing for a more detailed account may look **at the end of** Sikke-i Tasdik-i Gaybi (The Ratifying Stamp of the Unseen Collection).

When on that journey of the imagination I looked at the animal kingdom through the eyes of materialist philosophy and of the people of misguidance and heedlessness,

the innumerable needs of animals and their terrible **hunger** together with their weakness and impotence appeared to me as most piteous and grievous. I cried out.

Then I saw through the telescope of Qur'anic wisdom and belief that

Ve **يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ** âyetinin

işaretiyle; bu zamanda âhiretin elmas gibi nimetlerini, lezzetlerini bildiği halde,

dünyevî kırılacak **şişe** parçalarını ona tercih etmek, ehl-i iman iken ehl-i dalaletle o hubb-u dünya ve o sır için tâbi olmak tehlikesinden kurtarmanın çare-i yegânesi,

dünyada dahi cehennem azabını ve elemelerini göstermekle olur ki; Risale-i Nur o meslekten gidiyor.

Yoksa bu zamandaki **küfr-ü mutlak**ın ve fenden gelen dalaletin ve sefahetten gelen tiryakiliğin inadı karşısında

Cenab-ı Hakk'ı tanıttırdıktan sonra ve Cehennem'in vücudunu isbat ile ve onun azabı ile insanları fenalıktan, seyyiattan vazgeçirmek; ondan, belki yirmiden birisi ders alabilir.

Ders aldıktan sonra da, "Cenab-ı Hak Gafur-ur Rahîm'dir, hem Cehennem pek uzaktır." der, **sefahetine** devam edebilir. Kalbi, ruhu hissiyatına mağlub olur.

İşte Risale-i Nur'daki ekser müvazeneler küfür ve dalaletin dünyadaki elîm ve ürkütücü neticelerini göstermekle,

en muannid ve nefisperest insanları dahi o menhus, gayr-ı meşru lezzetlerden ve sefahetlerden bir nefret verip akli başında olanları **tövbeye sevkeder**.

O müvazenelerden Altıncı, Yedinci, Sekizinci Sözlerdeki küçük müvazeneler ve Otuzikinci Söz'ün Üçüncü Mevkıfı'ndaki uzun müvazene;

en sefih ve dalalette giden adamı da ürkütüyor, dersini **kabul** ettiriyor.

Meselâ: Âyet-i Nur'daki seyahat-ı hayaliye ile hakikat olarak gördüğü vaziyetleri gayet kısaca işaret edeceğiz.

Tafsilini isteyen Sikke-i Gaybiye'nin **âhirindeki** 256'dan 259'uncu sayfeye kadar baksın. Ezcümle:

O seyahat-ı hayaliyede, rızka muhtaç hayvanat âlemini gördüğüm vakit, maddî felsefe ile baktım.

Hadsiz ihtiyacat ve şiddetli **açlıklarıyla** beraber za'f ve aczleri, o zihayat âlemini bana çok acıklı ve elîm gösterdi. Ehl-i dalalet ve gafletin gözüyle baktığımdan feryad eyledim.

Birden hikmet-i Kur'aniye ve imanın dûrbîni ile gördüm:

the Divine Name of All-Merciful had risen in the sign of Provider like a shining sun; it **gilded with** the light of its mercy that hungry, wretched animal world.

Then I saw within the animal world another grievous world which was swathed in darkness and would make anyone feel pity in which young were struggling in their need and powerlessness.

I was sorry I had looked through the eyes of the **people of misguidance**.

#5

Suddenly, belief gave me other spectacles and I saw the Name of All-Compassionate rise in the sign of clemency;

it transformed and lit up that **pitiful world** in joyous and beautiful fashion, changing my tears of complaint and sorrow into tears of joy and thanks.

Then the world of humanity appeared to me as though on a cinema screen.

I looked through the **telescope** of the people of misguidance and saw that world to be so dark and terrifying that I cried out from the depths of my heart. "Alas!" I cried.

For they had desires and hopes that stretched to eternity, thoughts and imaginings that embraced the **universe**,

the earnest desire for everlasting happiness and Paradise, an innate capacity and powers on which no limit had been placed and which were free,

yet despite their **innumerable** needs and their weakness and impotence they were exposed to the attacks of innumerable enemies and the blows of innumerable calamities.

Under the perpetual threat of death, they lived out their brief and tumultuous lives in **wretched** circumstances.

Ever looking to the grave, which for the misguided is the door to everlasting darkness, they suffered the continuous blows of death and separation, the most painful state for the heart and **conscience**.

I saw that singly and in groups they were being thrown into that black **well**.

On seeing the world of humanity in this darkness I was about to cry out with my heart, spirit, and mind, and all my subtle inner faculties, indeed all the particles of my being,

when the light and power of belief proceeding from the Qur'an **smashed** those spectacles of misguidance, giving me insight.

I saw the Divine Name of **All-Just** rising **like the sun** in the sign of All-Wise,

the Name of **All-Merciful** rising in the sign of Munificent,

Rahman ismi Rezzak burcunda, parlak bir güneş gibi tulû' etti. O aç, bîçare zîhayat âlemini rahmet ışığıyla **yaldızladı**.

Sonra hayvanat âlemi içinde, yavruların za'f ve acz ve ihtiyaç içinde çırpındıkları hazîn ve elîm ve herkesi rikkat ve acımağa getirecek bir karanlık içinde diğerk bir âlemi gördüm.

Ehl-i dalaletin nazarıyla baktığıma eyvah dedim.

Birden iman bana bir gözlük verdi, gördüm ki: Rahîm ismi şefkat burcunda tulû' etti.

O kadar güzel ve şirin bir surette o **acı âlemi** sevinçli âleme çevirip ışıklandırdı ki; şekva ve acımak ve hüzünden gelen göz yaşlarımı, sevinç ve şükürün lezzetlerinden gelen damlalara çevirdi.

Sonra sinema perdesi gibi insan âlemi bana göründü.

Ehl-i dalaletin **dûrbîni** ile baktım. O âlemi o kadar karanlıklı, dehşetli gördüm ki; en derin kalbimden feryad ettim. "Eyvah!" dedim.

Çünkü insanlarda ebede uzanıp giden arzuları, emelleri ve **kâinatı** ihata eden tasavvurat ve efkârları

ve ebedî beka ve saadet-i ebediyeyi ve Cennet'i gayet ciddî isteyen himmetleri ve fitrî istidadları ve fitrî had konulmayan, serbest bırakılan kuvveleri

ve **hadsiz** maksadlara müteveccih ihtiyaçları ve za'f ve aczleriyle beraber hücumlarına maruz kaldıkları hadsiz musibet ve a'daları ile beraber

gayet kısa bir ömür, hergün ve her saat ölüm endişesi altında, gayet dağdağalı bir hayat, yaşamak için gayet **perişan** bir maişet içinde

kalbe, **vicdana** en elîm ve en müdhiş halet olan mütemadî zeval ve firak belasını çekmek içinde -ehl-i gaflet için zulûmat-ı ebediye kapısı suretinde görülen-kabre ve mezaristana bakıyorlar.

Birer birer ve taife taife o zulûmat **kuyusuna** atılıyorlar. İşte bu insan âlemini bu zulûmat içinde gördüğüm anda, kalb ve ruh ve aklımla, bütün letaif-i insaniyem, belki bütün zerrat-ı vücudum feryad ile ağlamağa hazır iken,

birden Kur'an'dan gelen Nur ve kuvvet-i iman o dalalet gözlüğünü **kırdı**, kafama bir göz verdi.

Gördüm ki: Cenab-ı Hakk'ın **Âdil** ismi Hakîm burcunda,

Rahman ismi Kerim burcunda,

the Name of **All-Compassionate** rising in the sign of, that is, in the meaning of, All-Forgiving,

the Name of **Resurrector** rising in the sign of Inheritor,

the Name of **Giver of Life** rising in the sign of Bountiful,

and the Name of **Sustainer** rising in the sign of Owner.

They **lit up** the entire world of humanity and all the worlds within it.

They dispelled those hell-like states, opened up windows onto the luminous worlds of the hereafter, and scattered lights over the world of humanity.

I declared: "Praise and thanks be to God to the number of particles in existence!" I understood with complete certainty that in belief is a sort of paradise in this world too and in misguidance, a sort of **hell**.

Then the world of the earth appeared. On that journey of the imagination, the dark, hypothetical rules of the philosophy which does not obey religion depicted a ghastly world.

#6

Voyaging through space on the ship of the aged earth - which travels seventy times **faster** than a cannon-ball a distance of twenty-five thousand years in one year,

ever disposed to break up, its interior in a state of upheaval- the situation of wretched human kind appeared to me in a desolate darkness.

My eyes darkened. I flung the spectacles of **philosophy** to the ground, smashing them.

Then I looked with an eye illuminated with the wisdom of the Qur'an and belief,

and I saw the Names of Creator of the Heavens and Earth, All-Powerful, All-Knowing, Sustainer, Allah, Sustainer of the Heavens and Earth, Subjugator of the Sun and Moon had risen like suns in the signs of mercy, tremendousness, and dominicality.

They lit up that dark, desolate, and terrifying world so that the globe appeared to my eye of belief as a most **well-ordered**, subjugated, pleasant, and safe ship, or aeroplane or train.

It contained everyone's provisions, and had been decked out for trade and enjoyment and to carry beings with spirits through the dominical realms around the sun.

I exclaimed: "All praise be to God to the number of **particles** of the earth for the bounty of belief."

Rahîm ismi Gafur burcunda -yani manasında-,

Bâis ismi Vâris burcunda,

Muhyî ismi Muhsin burcunda,

Rab ismi Mâlik burcunda birer **güneş gibi** tulû' ettiler.

O karanlıklı insan âlemi içinde çok âlemler bulunan umumunu **ışıklandırdılar**, şenlendirdiler.

Cehennemî haletleri dağıtıp, nuranî âhiret âleminde pencereler açıp o perişan insan dünyasına nurlar serptiler.

Zerrat-ı kâinat adedince, "Elhamdülillah, Eşşükrülillah" dedim. Ve aynelyakîn gördüm ki; imanda manevî bir cennet ve dalalette manevî bir **cehennem** bu dünyada da vardır, yakînen bildim.

Sonra küre-i arzın âlemi göründü. O seyahat-ı hayaliyemde dine itaat etmeyen felsefenin karanlıklı kavanin-i ilmiyeleri, hayalime dehşetli bir âlem gösterdi.

Yetmiş defa top güllésinden **daha sür'atli** hareketiyle, yirmibeş bin sene mesafeyi bir senede gezip devreden

ve her vakit dağılmağa ve parçalanmaya müstaid ve içi zelzeleli, çok ihtiyar ve çok yaşlı Küre-i Arz içinde ve o dehşetli gemi üstünde kâinatın hadsiz boşluğunda seyahat eden bîçare nev'-i insan vaziyeti bana vahşetli bir karanlık içinde göründü.

Başım döndü, gözüm karardı. **Felsefenin** gözlüğünü yere vurdum, kırdım.

Birden hikmet-i Kur'aniye ile ışıklanmış bir göz ile baktım,

gördüm ki: Hâlık-ı Arz ve Semavat'ın Kadîr, Alîm, Rab, Allah ve Rabb-üs Semavati ve-l Arz ve Müsahhir-üş Şemsi ve-l Kamer isimleri rahmet, azamet, rububiyet burçlarında güneş gibi tulû' ettiler.

O karanlıklı, vahşetli, dehşetli âlemi öyle ışıklandırdılar ki; o halette, benim imanlı gözüme küre-i arz gayet **muntazam**, müsahhar, mükemmel, hoş, emniyetli, herkesin erzakı içinde bir seyahat gemisi

ve tenezzüh ve keyif ve ticaret için müheyya edilmiş ve zîruhları güneşin etrafında, memleket-i Rabbaniyede gezdirmek ve yaz ve bahar ve güzün mahsulâtını rızık isteyenlere getirmek için bir gemi, bir tayyare, bir şimendifer hükmünde gördüm.

Küre-i arzın **zerratı** adedince "Elhamdülillahi alâ nimet-il iman" dedim.

This has been proved with many comparisons in the Risale-i Nur, that those who follow vice and misguidance suffer a hellish torment in this world too,

while through the manifestations of belief, the believers and righteous may taste through the **stomachs** of Islam and humanity the pleasures of Paradise.

They may benefit according to the degree of their belief.

But in these stormy times, currents which numb the senses and scatter man's attention on peripheral matters, plunging him into them, have deadened his senses and **bewildered** him.

As a result of this the people of misguidance are temporarily unable to feel their torment,

while the people of guidance are overwhelmed by heedlessness and cannot truly **appreciate** its pleasures.

The Second Awesome Condition This Age: In former times, compared with the present there was very little absolute disbelief, or misguidance arising from science, or the disbelief arising from perverse obstinacy.

The instruction of the Islamic scholars of those times and their arguments were therefore **sufficient**, quickly dispelling any unbelief arising from doubts.

Belief in God was general, and they could persuade most people give up their misguidance and wrongdoing through teaching them about God and reminding them of Hell-fire.

But now there are a hundred **absolute disbelievers** in one small town instead of perhaps one in a whole country.

Those who lose their way due to science and learning and obstinately oppose the truths of belief have increased a hundredfold in relation to former times.

#7

With **pride** like that of the Pharaoh and their terrible misguidance these obdurate deniers oppose the truths of belief.

A sacred truth is therefore much needed that will completely destroy the bases of their disbelief in this world, like an atom bomb, and will halt their aggression and bring some of them to belief.

All praise be to Almighty God that with its many comparisons, as the perfect **remedy** for the wounds of this time, the Risale-i Nur -a miracle of the Qur'an of Miraculous Exposition proceeding from its effulgence-

has routed even the most worst of those obdurate deniers with the diamond sword of the Qur'an.

Its **proofs** and arguments to the number of the atoms of the universe demonstrating Divine Unity and the truths of belief show that

İşte buna kıyasen Risale-i Nur'da pekçok müvazenelerle ehl-i sefahet ve dalalet, dünyada dahi bir manevî cehennem içinde azab çektiklerini

ve ehl-i iman ve salahat, dünyada dahi bir manevî cennet içinde, İslâmiyet ve insaniyet **mid**esiyle ve imanın tecelliyatıyla ve cilveleriyle, manevî cennet lezzetleri tadabilirler.

Belki derece-i imanlarına göre istifade edebilirler.

Fakat bu fırtınalı zamanın hissi ibtal eden ve beşerin nazarını âfâka dağıtan ve boğan cereyanlar, ibtal-i his nev'inden bir **sersemlik** vermiş ki;

ehl-i dalalet manevî azabını muvakkaten tam hissedemiyor.

Ehl-i hidayete dahi gaflet basıyor, hakikî lezzetini **takdir** edemiyor.

Bu asırda ikinci dehşetli hâl: Eski zamanda küfr-ü mutlak ve fenden gelen dalaletler ve küfr-ü inadîden gelen temerrüd, bu zamana nisbeten pek azdı.

Onun için eski İslâm muhakkiklerinin dersleri, hüccetleri o zamanlarda tam **kâfi** olurdu. Küfr-ü meşkuku çabuk izale ederlerdi.

Allah'a iman umumî olduğundan, Allah'ı tanıttırmakla ve Cehennem azabını ihtar etmekle çokları sefahetlerden, dalaletlerden vazgeçebilirlerdi.

Şimdi ise; eski zamanda bir memlekette bir **kâfir-i mutlak** yerine, şimdi bir kasabada yüz tane bulunabilir.

Eskide, fen ve ilim ile dalalete girip inad ve temerrüd ile hakaik-i imana karşı çıkana nisbeten şimdi yüz derece ziyade olmuş.

Bu mütemerrid inadçılar, firavunluk derecesinde bir **gurur** ile ve dehşetli dalaletleriyle hakaik-i imaniyeye karşı muaraza ettiklerinden,

Elbette bunlara karşı atom bombası gibi -bu dünyada onların temellerini parça parça edecek- bir hakikat-ı kudsiye lâzımdır ki; onların tecavüzatını durdursun ve bir kısmını imana getirsin.

İşte Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükürler olsun ki; bu zamanın tam yarasına bir **tiryak** olarak Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın bir mu'cize-i maneviyesi ve lemaatı bulunan Risale-i Nur pekçok müvazenelerle,

en dehşetli muannid mütemerridleri, Kur'an'ın elmas kılıncı ile kırıyor.

Ve kâinat zerrelere adedince vahdaniyet-i İlahiyeye ve imanın hakikatlarına hüccetleri, **delilleri** gösteriyor ki;

in twenty-five years it has not been defeated in the face of the severest attacks, but has itself prevailed and been victorious.

Yes, with its **comparisons of belief and unbelief**, and guidance and misguidance, the Risale-i Nur proves those truths self-evidently.

If note is taken for example of the proofs and flashes of the Second Station of the Twenty-Second Word, the First Stopping-Place of the Thirty-Second Word, the 'Windows' of the Thirty-Third Letter, and the eleven proofs of Asa-yı Musa (The Staff of Moses), it will be understood that

it is the truths of the Qur'an manifested in the Risale-i Nur that will smash and destroy absolute disbelief and **perverse misguidance** at this time.

In the same way that the parts of the Risale-i Nur solving the greatest mysteries of religion and the riddles of the world's creation have been collected together in Tılsımlar Mecmuası (The 'Mysteries' Collection),

the pieces which describe the hell in this world of the people of misguidance and the paradise-like pleasures of the people of guidance and show that belief is like a **seed of Paradise** while unbelief is a seed of the Zakkum-tree of Hell,

will be put together in a small collection, God willing, and published.

Said Nursi

#8

The Damascus Sermon

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

We too offer the praise and thanks and gifts that all animate creatures offer through the tongues of their beings and lives to their Creator, the Necessarily Existent One, Who said:

Do not despair of God's mercy. {Qur'an, 39:53}

And never-ending blessings and peace be upon our Prophet, Muhammad the Elect of God (Upon whom blessings and peace), who said:

"I came to perfect morality." {'Ajluni, Kashf al-Khafa, i, 211.}

That is, "An important reason for my being sent to mankind by Almighty God was to perfect good conduct and morality, and deliver mankind from immorality and vice."

yirmibeş seneden beri en şiddetli hücumlara karşı mağlub olmayıp galebe etmiş.

Evet Risale-i Nur'da **iman ve küfür müvazeneleri** ve hidayet ve dalalet mukayeseleri, bu mezkûr hakikati bilmüşahede isbat ediyor.

Meselâ: Yirmiikinci Söz'ün İki Makamı'nın Bürhanları ve Lem'alarına ve Otuzikinci Söz'ün Birinci Mevkıfı'na ve Otuzüçüncü Mektub'un Pencerelerine ve Asâ-yı Musa'nın onbir Hüccetine, sair müvazeneler kıyas edilse ve dikkat edilse, anlaşılır ki;

bu zamanda küfr-ü mutlakı ve **mütemerrid dalaletin** inadını kırarak, parçalayacak Risale-i Nur'da tecelli eden hakikat-ı Kur'aniyedir.

İnşâallah nasıl Tılsımlar Mecmuası'nda, dinin mühim tılsımlarını ve hilkat-ı âlemin muammalarını keşfeden parçalar, o mecmuada toplanmış.

Aynen öyle de, ehl-i dalaletin dünyada dahi cehennemlerini ve ehl-i hidayetin dünyada lezaiz-i cennetlerini gösteren ve iman Cennet'in bir manevî **çekirdeği** ve küfür ise Cehennem zakkumunun bir tohumu olduğunu gösteren Nur'un o gibi parçaları,

kısacık bir tarzda bir mecmuacık olarak yazılacak ve inşâallah neşredilecek.

Said Nursi

Arabî Hutbe-i Şamiye Eserinin Tercümesi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bütün zîhayatlar hayatlarının lisan-ı halleriyle Hâlıklarına takdim ettikleri manevî hediyelerini ve lisan-ı halle hamd ve şükürlerini, o Zât-ı Vâcib-ül Vücut'a biz de takdim ediyoruz ki, demiş:

لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ

Yani, rahmet-i İlahiyeden ümidinizi kesmeyiniz.

Hem hadsiz salât ü selâm ol Peygamberimiz Muhammed Mustafa (A.S.M.) üzerine olsun ki, demiş:

جِئْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ

Yani; benim insanlara Cenab-ı Hak tarafından bi'setim ve gelmemin ehemmiyetli bir hikmeti, ahlâk-ı haseneyi ve güzel hasletleri tekmil etmek ve beşeri ahlâksızlıktan kurtarmaktır.

Having offered praise to God and sought His blessings for His Messenger, I say this: O my Arab **brothers** who are listening here in the Umayyad Mosque!

I have not mounted this pulpit, which is far above my station, in order to guide you, for to teach you is beyond my authority.

I am like a child before this gathering, among whom are close on a hundred **religious scholars**,

who goes to school in the morning and learns his lesson, then in the evening returns and repeats it to his father.

His father sees whether or not what the child has learnt is correct, and the child awaits either **approval** or guidance from him.

Yes, we are like children before you, and we are your students. You are our masters, and the masters of the other Muslim nations.

I shall therefore repeat to you, our masters, part of the **lesson** I have learnt. It is as follows:

In the conditions of the present time in these lands, I have learnt a lesson in the school of mankind's social life and I have realized that

what has allowed foreigners, Europeans, to fly towards the future on progress while it arrested us and kept us, in respect of material development, in the Middle Ages, are six dire **sicknesses**. The sicknesses are these:

Firstly: The rising to life of despair and hopelessness in social life.

Secondly: The death of **truthfulness** in social and political life.

Thirdly: Love of enmity.

Fourthly: Not knowing the **luminous bonds** that bind the believers to one another.

Fifthly: Despotism, which spreads, becoming widespread as though it was various contagious diseases.

Sixthly: Restricting **endeavour** to what is personally beneficial.

I shall explain, by means of six 'Words,' the lesson I have learnt from the pharmacy of the Qur'an, which is like a faculty of medicine.

This lesson constitutes the medicine to cure our social life of those six dire sicknesses.

Hamd ve salâttan sonra : Ey bu Câmi-i Emevî'de bu dersi dinleyen Arab **kardeşlerim!**

Ben haddimin fevkinde bu minbere ve bu makama irşadınız için çıkmadım. Çünkü size ders vermek haddimin fevkindedir.

Belki içinizde yüze yakın **ülema** bulunan cemaata karşı benim misalim, medreseye giden bir çocuğun misalidir ki;

o sabî çocuk sabahleyin medreseye gidip, okuyup, akşam da babasına gelip, okuduğu dersini babasına arzeder.

Tâ doğru ders almış mı? Almamış mı? Babasının irşadını veya **tasvibini** bekler.

Evet bizler size nisbeten çocuk hükmündeyiz ve talebeleriniziz. Sizler bizim ve İslâm milletlerinin üstadlarısınız.

İşte ben de aldığım **dersimin** bir kısmını sizler gibi üstadlarımıza şöyle beyan ediyorum:

Ben bu zaman ve zeminde, beşerin hayat-ı içtimaiye medresesinde ders aldım ve bildim ki:

Ecnebler, Avrupalılar terakkide istikbale uçmalarıyla beraber bizi maddî cihette kurûn-u vustâda durduran ve tevkif eden altı tane **hastalık**tır. O hastalıklar da bunlardır:

Birincisi: Ye'sin, ümitsizliğin içimizde hayat bulup dirilmesi.

İkincisi: **Sıdkın** hayat-ı içtimaiye-i siyasiyede ölmesi.

Üçüncüsü: Adavete muhabbet.

Dördüncüsü: Ehl-i imanı birbirine bağlayan **nuranî rabitaları** bilmemek.

Beşincisi: Çeşit çeşit sâri hastalıklar gibi intişar eden istibdad.

Altıncısı: Menfaat-ı şahsiyesine **himmeti** hasretmek.

Bu altı dehşetli hastalığın ilâcını da bir tıp fakültesi hükmünde hayat-ı içtimaiyemizde, eczahane-i Kur'aniye'den ders aldığım "altı kelime" ile beyan ediyorum.

Mualecenin esasları onları biliyorum.

FIRST WORD

The first word is 'hope;' that is, to nurture a strong **hope** of God's mercy.

BİRİNCİ KELİME

"El-emel". Yani rahmet-i İlahiyeden kuvvetli **ümid** beslemek.

As a consequence of the lesson I have learnt on my own account, I say:

O congregation of Muslims! I give you this good news: the first signs of the true dawn of Arab happiness are just appearing. This happiness will occur through the kindling of the worldly happiness of all Muslims, **in particular** that of the Ottomans, and especially through the progress of Islam.

The emergence of the sun of happiness has drawn close. In order to rub despair's nose in the dust,* I say what is my firm conviction so that the world will hear:

The future shall be Islam's and Islam's alone. And its ruler shall be the truths of the Qur'an and belief.

*{The Old Said, through a presentiment of the event, gave news forty-five years ago of what occurred in 1371/1951, namely that the Islamic world, and foremost the Arabic states, would be delivered from subjection to foreign powers and their despotism, and would form Islamic states.

He did not think of the two World Wars and thirty to forty years of absolute despotism. He gave the good news of what actually occurred in 1371/1951 as though it would occur in 1327/1909. He did not take into account the reasons for the delay.}

Therefore, we must submit to Divine Determining and our fate of the present, for ours is a brilliant future, while the Europeans' is a dubious **past**.

I shall now mention one and a half preliminary arguments. I start with the premises of those arguments:

Islam and its truths possess the perfect capacity to progress, both **materially** and in moral and non-material matters.

Progress in Moral and Non-Material Matters, which is the First Aspect

You should know that history, which records actual events, is the most faithful **witness** to the truth. See! History is showing us.

The testimony of the Japanese Commander-in Chief who defeated Russia to the validity and justice of Islam is this:

"History shows that the Muslims **increased in civilization** and progressed in relation to the power of the truths of Islam; that is, to the degree that they acted in accordance with that power.

History also shows that they fell into savagery and decline, and disaster and defeat amidst utter confusion to the degree of their weakness in adhering to the truths of Islam."

As for other religions, it is quite to the **contrary**.

Evet ben kendi hesabıma aldığım dersime binaen:

Ey İslâm cemaati! Müjde veriyorum ki: Şimdiki âlem-i İslâm'ın saadet-i dünyeviyesi, **bahusus** Osmanlıların saadeti ve bilhassa İslâm'ın terakkisi onların intibahıyla olan Arab'ın saadetinin fecr-i sadıkının emareleri inkişafa başlıyor

ve saadet güneşinin de çıkması yakınlaşmış. Ye'sin burnunun rağmına olarak (Haşiye) ben dünyaya işittirecek derecede kanaat-ı kat'iyemle derim:

İstikbal yalnız ve yalnız İslâmiyet'in olacak. Ve hâkim, hakaik-i Kur'aniye ve imaniye olacak.

{(Haşiye): Eski Said, hiss-i kabl-el vuku' ile 1371'de - başta Arab Devletleri- Âlem-i İslâm'ın ecnebi esaretinden ve istibdadından kurtulup İslâmî devletler teşkil edeceklerini kırkbeş sene evvel haber vermiş.

İki Harb-i Umumî ve 30-40 sene istibdad-ı mutlakı düşünmemiş. Bin üçyüz yetmiş'te olan vaziyeti bin üçyüz yirmi yedi'de olacak gibi müjde vermiş, te'hirinin sebebini nazara almamış.}

Öyle ise şimdiki kader-i İlahî ve kısmetimize razı olmalıyız ki, bize parlak bir istikbal, ecnebilere müşevveş bir **mazi** düşmüş.

Bu davama çok bürhanlardan ders almışım. Şimdi o bürhanlardan mukaddematlı bir buçuk bürhanı zikredeceğim. O bürhanın mukaddematına başlıyoruz:

İşte İslâmiyetin hakaikî hem manen, hem **maddeten** terakki etmeye kabil ve mükemmel bir istidadı var.

Birinci cihet olan manen terakki ise:

Biliniz! Hakikî vukuatı kaydeden tarih, hakikata en doğru **şahid**dir. İşte tarih bize gösteriyor.

Hattâ Rus'u mağlub eden Japon başkumandanının İslâmiyetin hakkaniyetine şهادeti de şudur ki:

Hakikat-ı İslâmiyetin kuvveti nisbetinde, Müslümanlar o kuvvete göre hareket etmeleri derecesinde ehl-i İslâm **temeddün** edip terakki ettiğini tarih gösteriyor.

Ve ehl-i İslâm'ın hakikat-ı İslâmiye'de za'fiyeti derecesinde tevahhuş ettiklerini, vahşete ve tedenniye düştüklerini ve herc ü merc içinde belalara, mağlubiyetlere düştüklerini tarih gösteriyor.

Sair dinler ise **bilakistir**.

That is to say, history shows that they increased in civilization and progressed in relation to their weakness in adhering to their religions and bigotry,

and were subject to decline and revolution to the degree of their strength in adhering to them. Up to the **present**, time has passed thus.

Furthermore, from the blessed time of the Prophet (PBUH) up to the present, not a single event in history has shown us a Muslim who has embraced another religion, whether old or new, in preference to Islam, as result of reasoned argument and conclusive evidence.

If the uneducated embrace another religion **without evidence** in blind imitation, it has no bearing on this matter. And to be without religion is yet another question.

However, history shows us that followers of other religions, and even the English and pre-Revolution Russians, who displayed the greatest bigotry in religion, are gradually approaching and entering Islam on the strength of reasoned argument and cogent proofs, sometimes in groups.*

*{Proofs of this claim, and powerful witnesses to it, are the following facts; that, forty-five years after this claim was made, in spite of two appalling world wars and the emergence of an extreme and absolute despotism,

small northern states like Sweden, Norway and Finland have accepted and started to teach the Qur'an in their schools as a barrier to communism and irreligion.

A number of prominent English orators are also seen to be in favour of encouraging the English to accept the Qur'an.

And America, now the most powerful state on earth, is seen to support the truths of religion with all its strength,

and has decided that Asia and Africa shall find prosperity, peace and reconciliation through Islam,

and it patronizes and encourages the newly emergent Muslim states and tries to enter into alliance with them.}

#10

*If we were to display through our actions the perfections of the morality of Islam and the truths of belief, without doubt the followers of other religions would enter Islam in whole communities; some entire regions and states, even, would take **refuge** in Islam.*

Moreover, man has been awakened and aroused by the modern sciences in particular; he has understood the true nature of humanity.

Without any shadow of a doubt, man cannot live without religion, aimlessly. He cannot. Even the most **irreligious** person is compelled to take refuge in religion.

Yani salabet ve taassublarının za'fiyeti nisbetinde temeddün ve terakki ettikleri gibi,

dinlerine salabet ve taassublarının kuvveti derecesinde de tedenni ve ihtilallere maruz kaldıklarını tarih gösteriyor. **Şimdiye** kadar zaman böyle geçmiş.

Hem Asr-ı Saadet'ten şimdiye kadar hiçbir tarih bize göstermiyor ki; bir Müslümanın muhakeme-i aklıye ile ve delil-i yakînî ile ve İslâmiyete tercih etmekle eski ve yeni ayrı bir dine girdiğini tarih göstermiyor.

Avamın **delilsiz**, taklidî bir surette başka dine girmesinin bu mes'eledede ehemmiyeti yok. Dinsiz olmak da başka mes'eledir.

Halbuki, bütün dinlerin etba'ları ise -hattâ en ziyade dinine taassub gösteren İngilizlerin ve eski Rusların- muhakeme-i aklıye ile İslâmiyete dâhil olduklarını ve gündün güne, bazı zaman takım takım kat'î bürhan ile İslâmiyete girdiklerini tarihler bize bildiriyorlar (Haşiye).

{(Haşiye): İşte bu mezkûr davaya bir delil şudur ki: İki dehşetli harb-i umumînin ve şiddetli bir istibdad-ı mutlakın zuhuruyla beraber, bu davaya kırkbeş sene sonra

şimalin İsveç, Norveç, Finlandiya gibi küçük devletleri Kur'anı mekteblerinde ders vermek ve kabul etmek ve komünistliğe, dinsizliğe karşı sed olmak için kabul etmeleri

ve İngiliz'in mühim hatiblerinin bir kısmı Kur'an'ı İngiliz'e kabul ettirmeye taraftar çıkmaları

ve Küre-i Arz'ın şimdiki en büyük devleti Amerika'nın bütün kuvvetiyle din hakikatlarına taraftar çıkması

ve İslâmiyetle Asya ve Afrika'nın saadet ve sükûnet ve musalaha bulacağına karar vermesi

ve yeni doğan İslâm devletlerini okşaması ve teşvik etmesi ve onlarla ittifaka çalışması, kırkbeş sene evvel olan bu müddeayı isbat ediyor, kuvvetli bir şahid olur.}

*Eğer biz ahlâk-ı İslâmiyenin ve hakaik-i imaniyenin kemalâtını ef'alimizle izhar etsek, sair dinlerin tâbileri elbette cemaatlerle İslâmiyete girecekler; belki Küre-i Arz'ın bazı kıt'aları ve devletleri de İslâmiyet'e **dehalet** edecekler.*

Hem nev'-i beşer, hususan medeniyet fenlerinin ikazatıyla uyanmış, intibaha gelmiş, insanîyetin mahiyetini anlamış;

elbette ve elbette dinsiz, başıboş yaşamazlar ve olamazlar. Ve en **dinsizi** de, dine iltica etmeğe mecburdur.

For the only point of support for impotent man in the face of the innumerable disasters and the external and internal enemies that plague him,

and the only point from which he may seek help and assistance in the face of the innumerable needs with which he is afflicted, and his desires that stretch to **eternity**, despite his utter want and poverty,

is in recognizing the Maker of the world, in faith, and in believing and affirming the hereafter. There is no help for awakened mankind apart from this.

If the **jewel** of true religion is not present in the shell of the heart, material, moral, and spiritual calamities of untold magnitude will break loose over humanity and man will become the most unhappy, the most wretched, of animals.

In Short: This century, man has been awakened by the warnings of war, science, and awesome events, and he has perceived the true nature of humanity and his own comprehensive disposition.

Man has begun to understand that with his wonderful **comprehensive** abilities and disposition, he was not created only for this brief and troublesome worldly life,

but that he is a candidate for eternity, for there are within him desires that extend that far.

Everybody has begun to realize that this narrow and **transient** world is not sufficient and cannot meet their boundless hopes and desires.

If it is said to the imagination, which is one of the faculties and servants of humanity:

"You will rule the **world** and live for a million years, but in the end you will be despatched to non-existence with no possibility of a return to life,"

for sure, the imagination of one who has not lost his true humanity and who has been awakened, rather than being joyful and pleased,

will weep longingly and with sighs and regrets at there being no eternal happiness.

Thus, included in this point is the fact that in everyone's heart an inclination has sprung up to search **earnestly** for a true religion.

In the face of the sentence of death, before anything else man is searching for a truth, contained only in true religion, so that he may save himself. The present state of the world testifies to this fact.

After forty-five years and the appearance of irreligion, regions and states on the earth have begun to perceive, like a **human** being, this intense need of mankind.

Çünkü acz-i beşerî ile beraber hadsiz musibetler ve onunciten haricî ve dâhilî düşmanlara karşı istinad noktası;

ve fakıyla beraber, hadsiz ihtiyacata mübtela ve **ebede** kadar uzanmış arzularına meded ve yardım edecek istimdad noktası,

yalnız ve yalnız Sâni'-i Âlem'i tanımak ve iman etmek ve âhirete inanmak ve tasdik etmekten başka, uyanmış beşerin çaresi yok!..

Kalbin sadefinde din-i hakkın **cevheri** bulunmazsa, beşerin başında maddî-manevî kıyametler kopacak ve hayvanatın en bedbahtı, en perişanı olacak.

Hasıl-ı kelâm: Beşer bu asırda harblerin ve fenlerin ve dehşetli hâdiselerin ikazatıyla uyanmış ve insaniyetin cevherini ve câmi' istidadını hissetmiş.

Ve insan, acib **cem'iyetli** istidadıyla yalnız bu kısacık, dağdağalı dünya hayatı için yaratılmamış;

belki ebede meb'ustur ki, ebede uzanan arzular, mahiyetinde var.

Ve bu dar, **fâni** dünya, insanın nihayetsiz emel ve arzularına kâfi gelmediğini herkes bir derece hissetmeğe başlamış.

Hattâ insaniyetin bir kuvâsı ve hâdimi olan kuvve-i hayaliyeye denilse:

"Sana **dünya** saltanatı ile beraber bir milyon sene ömür olacak, fakat sonunda hiç dirilmeyecek bir surette bir i'dam senin başına gelecek."

Elbette hakikî insaniyetini kaybetmeyen ve intibaha gelmiş o insanın hayali; sevinç ve beşarete bedel,

derinden derine teessüf ve eyvahlarla saadet-i ebediyenin bulunmamasına ağlayacak.

İşte bu nükte içindir ki, herkesin kalbinde **derinden derine** bir din-i hakkı aramak meyli çıkmış.

Her şeyden evvel, ölüm i'damına karşı din-i haktaki bir hakikatı arıyor ki kendini kurtarsın. Şimdiki hâl-i âlem bu hakikata şehadet eder.

Kırkbeş sene sonra, tamamıyla beşerin bu ihtiyac-ı şedidini dinsizliğin zuhuruyla küre-i arzın kıt'aları ve devletleri birer **insan** gibi hissetmeğe başlamışlar.

Furthermore, at their beginning and end, the verses of the Qur'an refer man to his reason,

saying: "Use your intelligence! Think! Consult your mind and your heart! Confer with them so that you might know this fact!"

Look at the beginnings and ends of verses such as those; they say: "Why do you not look? Why do you not take warnings? Look so that you may know the truth." Take note of the way "Know!" is used.

Many verses contain sentences that have the meaning of: "Why do men not know, why do they fall into compounded ignorance? Why do they not look? Have they become blind so that they cannot see the Truth?"

Why do men not call to mind and ponder over their own lives and the events in the world so that they might find the straight path?

Why do they not think, deliberate and reason with the mind, and so fall into misguidance?

O men! Take a lesson! Take a warning from past ages and try to be saved from the moral and spiritual calamities of the future!"

These verses refer man to his intellect; they enjoin him to consult with his reason.

O my brothers in this Umayyad Mosque as well as those in the vast mosque of the world of Islam! You too take warning.

Take warning from the dreadful events of the last forty-five years. Come straight to your senses!

O you who are wise and thoughtful and consider yourselves to be enlightened!

Conclusion: We Muslims, who are students of the Qur'an, follow proof; we approach the truths of belief through reason, thought, and our hearts.

We do not abandon proof in favour of blind obedience and imitation of the clergy like some adherents of other religions.

Therefore, in the future when reason, science and technology prevail, of a certainty that will be the time the Qur'an will gain ascendancy, which relies on rational proofs and invites the reason to confirm its pronouncements.

Moreover, the veils that have eclipsed the sun of Islam, hindered its emergence and prevented it illuminating mankind have begun to disperse.

Those things that were hindering it have begun to fall back. The signs of the dawn appeared forty-five years ago. {That is, in 1906}

Hem âyât-ı Kur'aniye, başlarında ve âhirlerinde beşeri aklına havale eder,

"Aklına bak" der, "Fikrine, kalbine müracaat et, meşveret et, onunla görüş ki, bu hakikatı bilesin" diyor.

Meselâ: Bakınız, o âyetlerin başında ve âhirlerinde diyor ki: "Neden bakmıyorsunuz? İbret almıyorsunuz? Bakınız ki, hakikatı bilesiniz." "Biliniz" ve "Bil" hakikatına dikkat et. "

Acaba neden beşer bilemiyorlar, cehl-i mürekkebe düşüyorlar? Neden taakkul etmiyorlar, divaneliğe düşerler? Neden bakmıyorlar, hakkı görmeye kör olmuşlar?

Neden insan sergüzeşt-i hayatında, hâdisat-ı âlemden tahattur ve tefekkür etmiyor ki, istikamet yolunu bulsun.

Neden tefekkür ve tedebbür ve aklen muhakeme etmiyorlar, dalaletе düşüyorlar.

Ey insanlar ibret alın! Geçmiş kurûnlardan ibret alıp gelecek manevî belalardan kurtulmağa çalışınız!"

manasında gelen âyetlerin bu cümlelerine kıyasen çok âyetlerde beşeri aklına, fikriyle meşverete havale ediyor.

Ey bu Câmî-i Emevî'deki kardeşlerim gibi âlem-i İslâm'ın câmi-i kebirinde olan kardeşlerim! Siz de ibret alın.

Bu kırkbeş senedeki bu dehşetli hâdisattan ibret alın. Tam aklınızı başınıza alın.

Ey mütefekkir ve akıl sahibi ve kendini münevver telakki edenler!

Hasıl-ı kelâm: Biz Kur'an şakirdleri olan Müslümanlar, bürhanâ tâbi oluyoruz. Akıl ve fikir ve kalbimizle hakaik-i imaniyeye giriyoruz.

Başka dinlerin bazı efradları gibi ruhbanları taklid için bürhanı bırakmıyoruz.

Onun için akıl ve ilim ve fen hükmettiği istikbalde, elbette bürhan-ı aklîye istinad eden ve bütün hükümlerini akla tesbit ettiren Kur'an hükmedecek.

Hem de İslâmiyet güneşinin tutulmasına, inkisafına ve beşeri tenvir etmesine mümanaat eden perdeler açılmaya başlamışlar.

O mümanaat edenler çekilmeye başlıyorlar. Kırkbeş sene evvel o fecrin emareleri göründü.

Then the true dawn broke in 1371/1951, or it will break. Even if it is the false dawn, in thirty or forty years' time the true dawn will break.

Eight serious **obstacles** prevented the truths of Islam completely overwhelming the past.

The First, Second, And Third Obstacles: The Europeans' ignorance, their barbarity at that time, and their bigotry in their religion.

These three obstacles have been removed by the virtues of knowledge and civilization, and they have **begun to disperse**.

The Fourth And Fifth Obstacles: The domination and arbitrary power of the clergy and religious leaders, and the fact that the Europeans obeyed and followed them blindly.

These two obstacles have also started to disappear with the emergence among mankind of the idea of freedom, and the desire to **search for the truth**.

#12

The Sixth And Seventh Obstacles: The despotism that was with us, and our degeneracy that arose from opposing the Shari'a, were obstacles.

The fact that the separate **despotic power** residing in a single individual is now declining indicates that

the fearful despotism of larger groups in society and of committees will also decline in thirty to forty years' time.

And the great upsurge in Islamic zeal, together with the fact that the **ugly** results of immorality are becoming apparent, show that

these two obstacles are about to decline, indeed, that they have begun to do so. God willing, they will completely disappear in the future.

The Eighth Obstacle: Since certain matters of **modern science** were imagined to oppose and be contrary to the outer meanings of the truths of Islam, it prevented, to some extent, their prevailing in the past.

Scientists and philosophers opposed Islam because they did not know the truth and, for example, imagined the two angels composed of spirit called Thawr and Hut, who are charged through a Divine command to oversee the globe of the earth, to be a great corporeal ox and fish.

There are hundreds of examples like this one. After learning the truth, even the most **opinionated** philosopher is compelled to submit to it.

In the treatise called the Miraculousness of the Qur'an,* **{The Twenty-Fifth Word. [Tr.]}** the Risale-i Nur points out flashes of the Qur'an's miraculousness that lie beneath each of all the verses that science attacks,

Yetmişbir'de fecr-i sadık başladı veya başlayacak. Eğer bu fecr-i kâzib de olsa, otuz-kırk sene sonra fecr-i sadık çıkacak.

Evet hakaik-i İslâmiyet'in mazi kıt'asını tamamen istilasına sekiz dehşetli **manialar** mümanaat ettiler:

Birinci, İkinci, Üçüncü Maniler: Ecnebilerin cehli ve o zamanda vahşetleri ve dinlerine taassublarıdır.

Bu üç mani, marifet ve medeniyetin mehasini ile kırıldı, **dağılmağa başlıyor**.

Dördüncü ve Beşinci Maniler: Papazların ve ruhanî reislerin riyasetleri ve tahakkümleri ve ecnebilerin körükörüne onları taklid etmeleridir.

Bu iki mani dahi fikr-i hürriyet ve meyl-i **taharri-i hakikat**, nev'-i beşerde başlanmasıyla zeval bulmağa başlıyor.

Altıncı, Yedinci Maniler: Bizdeki istibdad ve şeriatın muhalefetinden gelen sû'-i ahlâkımız mümanaat ediyordular.

Bir şahıstaki münferid **istibdad kuvveti** şimdi zeval bulması,

cemaat ve komitenin dehşetli istibdadlarının otuz-kırk sene sonra zeval bulmasına işaret etmekle

ve hamiyet-i İslâmiyenin şiddetli fevranı ile ve sû'-i ahlâkın **çirkin** neticeleri görülmesiyle

bu iki mani de zeval buluyor ve bulmağa başlamış. İnşâallah tam zeval bulacak.

Sekizinci Mani: **Fünun-u cedidenin** bazı müsbet mesaili, hakaik-i İslâmiyenin zahirî manalarına muhalif ve muâriz tevehhüm edilmesiyle, zaman-ı mazideki istilasına bir derece sed çekmiş.

Meselâ: Küre-i Arz'a emr-i İlahî ile nezarete memur Sevr ve Hut namlarında iki ruhanî melaikeyi dehşetli cismanî bir öküz, bir balık tevehhüm edip ehl-i fen ve felsefe hakikatı bilmediklerinden İslâmiyete muâriz çıkmışlar.

Bu misal gibi yüz misal var ki, hakikatı bilindikten sonra en **muannid** feylesof da teslim olmağa mecbur oluyor.

Hattâ Risale-i Nur, Mu'cizat-ı Kur'aniye Risalesi'nde fennin iliştiği bütün âyetlerin her birisinin altında Kur'anın bir lem'a-i i'cazını gösterip,

and it sets forth clearly the elevated truths, which the hand of science cannot reach, in those sentences and phrases of the Holy Qur'an that the scientists suppose to be points of criticism;

it compels even the most obstinate philosopher to submit. It is clear and self-evident, anyone who wishes may look.

-So let them look and see how this obstacle is being destroyed, as these words forecasted forty-five years ago.

Some perspicacious Muslim scholars have indeed written on this subject. Signs that this eighth serious obstacle will be overturned are to be seen.

For sure, even if not now then in thirty to forty years' time, in order to fit out and equip to perfection the three forces of science, true knowledge, and the virtues of civilization, and to rout and put to flight those eight obstacles,

the desire to search for the truth, equity, and love of humanity will be despatched to the eight fronts of those eight enemy squadrons.

They have already started to drive them back. God willing, in half a century they will scatter them completely.

It is well-known that the most indisputable virtue is that which even its enemies testify to and affirm.

The following therefore are two examples out of hundreds:

The First: A famous European scholar and philosopher of the 19th century, Carlyle*, did not hold back from proclaiming in the loudest voice to philosophers and Christian scholars the following, which he also wrote in his works, that

Islam was born like a brilliant flame and devoured the religions of its time as though they were dead wood.

It was Islam's right to do this he said, for it was a reality, while the other religions lacked reality.

*{Thomas Carlyle, 1795-1880. See his work, On Heroes, Hero-Worship and the Heroic in History, London, 1841, which is the transcript of six public lectures Carlyle gave in London in 1840, the second of which was entitled: The Hero as Prophet. Mahomet: Islam.}

He said also that the words most worthy to be heeded first are those of Muhammad (Upon whom be blessings and peace), for the true word was his.

He said too that if the truth of Islam is doubted then the most self-evident matters should be doubted,

because the most self-evident and necessary truth is Islam.

ehl-i fennin medar-ı tenkid zannettikleri Kur'an-ı Kerim'in cümle ve kelimelerinde fennin eli yetişmediği yüksek hakikatları izhar edip

en muannid feylesofu da teslime mecbur ediyor. Meydandadır, isteyen bakabilir ve baksın.

Bu mani, kırkbeş sene evvel söylenen o sözden sonra nasıl kırıldığını görsün.

Evet bazı muhakkikîn-i İslâmiyenin bu yolda te'lifatları var. Bu sekizinci dehşetli manianın zîr ü zeber olacağına emareler görünüyor.

Evet şimdi olmasa da otuz-kırk sene sonra fen ve hakikî marifet ve medeniyetin mehasini, bu üç kuvveti tam techiz edip, cihazatını verip o sekiz manileri mağlub edip dağıtmak için

taharri-i hakikat meyelanını ve insafı ve muhabbet-i insaniyeti, o sekiz düşman taifesinin sekiz cephesine göndermiş.

Şimdi onları kaçırmaya başlamış. İnşâallah yarım asır sonra onları darmadağın edecek.

Evet meşhurdur ki: " En kat'î fazilet odur ki, düşmanları dahi o faziletin tasdikine şahadet etsin."

İşte yüzer misallerinden iki misal:

Birincisi: Ondokuzuncu Asr'ın ve Amerika Kıt'asının en meşhur feylesofu Mister Karlayl, en yüksek sadâsiyla çekinmeyerek feylesoflara ve Hristiyan âlimlerine neşriyatıyla bağırarak böyle diyor, eserlerinde şöyle yazmış:

"İslâmiyet gayet parlak bir ateş gibi doğdu. Sair dinleri kuru ağacın dalları gibi yuttu.

Hem bu yutmak, İslâmiyetin hakkı imiş. Çünkü sair dinler -fakat Kur'an'ın tasdikine mazhar olmayan kısmı- hiç hükmündedir."

Hem Mister Karlayl yine diyor: "En evvel kulak verilecek sözlerin en lâyıkı, Muhammed'in (A.S.M.) sözüdür. Çünkü hakikî söz onun sözcüğüdür."

Hem yine de diyor ki: "Eğer hakikat-ı İslâmiyette şübhe etsen, bedihiyat ve zaruriyat-ı kat'iyede ıstibah edersen.

Çünkü en bedihî ve zarurî bir hakikat ise, İslâmiyettir."

Second Example: A famous European of the last century who was also a scholar and philosopher, Prince Bismarck, said:

"I have studied all the revealed books, but since they are **corrupted**, I have been unable to find the true wisdom I was searching for, for the happiness of mankind.

Then I saw that the Qur'an of Muhammad was far superior to all the other Books. I found wisdom in all its words.

There is no other work that will serve man's happiness like this. Such a work cannot be the **word of man**.

Those who say it is Muhammad's work are denying the imperatives of knowledge. That is, the Qur'an is self-evidently the word of God."

So, supported by the fact that the clever fields of Europe and America have produced **crops** of brilliant and exacting scholars like Carlyle and Bismarck, I say with all assurance:

Europe and America are pregnant with Islam; one day they will give birth to an Islamic state. Just as the Ottomans were pregnant with Europe and gave birth to a European state.

O my brothers who are here in the Umayyad Mosque and those who are in the mosque of the world of Islam half a century later!

Do the introductory remarks, that is, those made up to here, not point to the conclusion that

it is Islam that will be the true, and spiritual, ruler over the future, and only Islam that **will lead** mankind to happiness in this world and the next;

and that true Christianity, stripping off superstition and corrupted belief, will be transformed into Islam; following the Qur'an, it will unite with Islam?

Second Aspect: That is, the powerful reasons for Islam's material progress show that Islam will also be materially dominant in the **future**.

The First Aspect demonstrated its progress in moral and spiritual matters and this Second Aspect offers strong proofs for its material progress and supremacy in the future.

For established in the heart of the Islamic world's **collective personality** are five extremely powerful, unbreakable 'Strengths,' which have blended and coalesced.*

*{We understand from the Qur'an's teaching and instruction and what these indicate, that

İkinci Misal: Avrupa'nın asr-ı âhirde en meşhur bir feylesofu Prens Bismark diyor ki:

"Ben bütün Kütüb-ü Semaviyeyi tedkik ettim. **Tahrif** olmalarına binaen beşerin saadeti için aradığım hakikî hikmeti bulamadım.

Fakat Muhammed'in (Aleyhissalâtü Vesselâm) Kur'anını umum kütüblerin fevkinde gördüm. Her kelimesinde bir hikmet buldum.

Bunun gibi beşerin saadetine hizmet edecek bir eser yoktur. Böyle bir eser **beşerin sözü** olamaz.

Bunu Muhammed'in (Aleyhissalâtü Vesselâm) sözüdür diyenler, ilmin zaruriyatını inkâr etmiş olurlar. Yani Kur'an Allah kelâmı olduğu bedihîdir."

İşte Amerika ve Avrupa'nın zekâ tarlaları Mister Karlayl ve Bismark gibi böyle dâhî muhakkikleri **mahsulât** vermesine istinaden ben de bütün kanaatimle derim ki:

Avrupa ve Amerika, İslâmiyetle hâmilelerdir. Günün birinde bir İslâmî devlet doğuracak. Nasılki Osmanlılar Avrupa ile hâmile olup bir Avrupa devleti doğurdu.

Ey Câmi-i Emevî'deki kardeşlerim ve yarım asır sonraki Âlem-i İslâm Câmiindeki **ihvanlarım!**

Acaba baştan buraya kadar olan mukaddemeler netice vermiyor mu ki;

istikbalin kıt'alarında hakikî ve manevî hâkim olacak ve beşeri, dünyevî ve uhrevî saadete **sevkedecek** yalnız İslâmiyettir

ve İslâmiyete inkılab etmiş ve hurafattan ve tahrifattan sıyrılacak İsevîlerin hakikî dinidir ki Kur'an'a tâbi olur, ittifak eder.

İkinci Cihet: Yani maddeten İslâmiyet'in terakkisinin kuvvetli sebepleri gösteriyor ki, maddeten dahi İslâmiyet **istikbale** hükmedecek.

Birinci Cihet, maneviyat cihetinde terakkiyatı isbat ettiği gibi; bu İkinci Cihet dahi maddî terakkiyatını ve istikbaldeki hâkimiyetini kuvvetli gösteriyor.

Çünkü Âlem-i İslâm'ın **şahs-ı manevî**sinin kalbinde, gayet kuvvetli ve kırılmaz beş kuvvet içtima ve imtizac edip yerleşmiş (Haşiye).

{(Haşiye): Evet Kur'anın üstadiyetinden ve dersinin işaretinden fehmediyoruz ki:

through mentioning the prophets' miracles, the Qur'an is informing mankind that events similar to those miracles will come into existence in the future through progress, and is urging them to achieve them, saying:

"Come on work! Show examples of these miracles! Like the Prophet Solomon (UWP), cover a journey of two months in a day!

Like the Prophet Jesus (UWP), work to discover the cure of the most frightful diseases!

Like the Prophet Moses (UWP), extract the water of life from stone and deliver mankind from thirst!

Like the Prophet Abraham (UWP), find materials and dress in them so that fire will not burn you!

Like some of the prophets, listen to distant voices and see distant images in east and west!

Like the Prophet David (UWP), soften iron like dough and make it like wax to meet the needs of mankind!

How greatly you benefit from the clock and the ship, the miracles of the Prophet Joseph (UWP) and the Prophet Noah (UWP) respectively.

Benefit in the same way from the miracles the other prophets taught you, and imitate them."

By analogy with the above, the Qur'an instructs mankind in every respect, urges them to material, moral and spiritual progress, and proves that it is the universal teacher and master.}

First Strength: This is the reality of Islam, which is the master of all perfection, can make three hundred and seventy million souls as a single soul, has been furnished with a real civilization and positive, true sciences, and is such that it cannot be destroyed by any power.

Second Strength: An intense need, which is the real master of civilization and industry, and is the source and means of development, together with complete, back-breaking poverty, are such **strengths** that they may be neither silent nor crushed.

Third Strength: This Strength, which teaches men exalted aims in the form of competition for exalted things, and causes them to strive on that way,

which shatters **despotism**, excites exalted emotions,

and destroys jealousy, envy, malice and rivalry, and is furnished with true awakening, the eagerness of competition, the tendency towards renewal and predisposition for civilization,

Kur'an'da mu'cizat-ı enbiyayı zikretmesiyle; beşerin istikbalde terakki edeceğini ve o mu'cizatın nazireleri istikbalde vücuda geleceğini beşere ders verip teşvik ediyor:

"Haydi çalış, bu mu'cizatın nünunelerini göster. Süleyman Aleyhisselâm gibi iki aylık yolu bir günde git!

İsa Aleyhisselâm gibi en dehşetli hastalığın tedavisine çalış!

Hazret-i Musa'nın asâsı gibi taştan âb-ı hayatı çıkar, beşeri susuzluktan kurtar!

İbrahim Aleyhisselâm gibi ateş seni yakmayacak maddeleri bul, giy!

Bazı enbiyalar gibi şark ve garbda en uzak sesleri işit, suretleri gör!

Davud Aleyhisselâm gibi demiri hamur gibi yumuşat, beşerin bütün san'atına medar olmak için demiri balmumu gibi yap!

Yusuf Aleyhisselâm ve Nuh Aleyhisselâm'ın birer mu'cizesi olan saat ve gemiden nasıl çok istifade ediyorsunuz.

Öyle de, sair enbiyanın size ders verdiği mu'cizelerden dahi o saat ve sefine gibi istifade ediniz, taklidlerini yapınız."

İşte buna kıyasen Kur'an, her cihetle beşeri maddî - manevî terakkiyata sevk etmek için ders veriyor, üstad-ı küll olduğunu isbat ediyor.}

Birincisi: Bütün kemalâtın üstadı ve üçyüz yetmiş milyon nefisleri birtek nefis hükmüne getirebilen ve hakikî bir medeniyetle ve müsbet ve doğru fenlerle teşhiz edilmiş olan ve hiçbir kuvvet onu kıramayacak bir mahiyette bulunan hakikat-ı İslâmiyettir.

İkinci Kuvvet: Medeniyet ve san'atın hakikî üstadı ve vesilelerin ve mebadilerin tekemmülüyle cihazlanmış olan şedid bir ihtiyaç ve belimizi kıran tam bir fakr, öyle bir **kuvvet** ki, susmaz ve kırılmaz.

Üçüncü Kuvvet: Yüksek şeylere müsabaka suretinde beşere yüksek maksadları ders veren ve o yolda çalıştıran

ve **istibdadatı** parça parça eden ve ulvî hisleri heyecana getiren

ve gıpta ve hased ve kıskançlık ve rekabetle ve tam uyanmakla ve müsabaka şevkiyle ve teceddüd meyliyle ve temeddün meyelanıyla teşhiz edilen üçüncü kuvvet,

consists of the **freedom** which is accordance with the Shari'a. That is to say, it has been fitted out with the desire for the highest accomplishments worthy of humanity.

Fourth Strength: This the fearlessness arising from belief, which is decked out with compassion.

That is, neither to **demean** oneself or to be servile to oppressors and despots, nor to oppress and be arrogant towards the unfortunate;

these form the foundations of the freedom which is accordance with the Shari'a.

Fifth Strength: This is the **dignity of Islam**, which proclaims and upholds the Word of God.

In this age, proclaiming the Word of God is contingent on material progress; it may be proclaimed only through achieving true civilization.

It cannot be doubted that in the future the world of Islam's collective personality will carry out to the letter that **categorical** command issued by the dignity of Islam through belief.

In the past, Islam's progress occurred through smashing the enemy's bigotry and obstinacy and through defence against their aggression; through weapons and the sword.

Whereas in the future, in place of weapons, the immaterial, moral **swords** of true civilization, material progress, and truth and justice will defeat and scatter the enemies.

#14

You should understand that what I mean are the good things that are civilization's virtues and its benefits for mankind.

Not its iniquities and evils that **idiots** have imagined to be its virtues, and imitating them, devastated our possessions.

Giving religion as the bribe, they have not even gained the world.

Through civilization's **iniquities** prevailing over its benefits and its evils being preferred to its virtues,

mankind has suffered two calamitous blows in the form of two world wars,

and overturning that **sinful** civilization men have been so utterly disgusted that they have smeared the face of the earth with blood.

God willing, through the strength of Islam in the future, the virtues of civilization will prevail, the face of the earth cleansed of filth, and universal peace be secured.

yalnız **hürriyet-i şer'iyedir**. Yani insaniyete lâyük en yüksek kemalâta olan meyl ve arzu ile cihazlanmış olmak.

Dördüncü Kuvvet: Şefkatle cihazlanmış şehamet-i imaniyedir.

Yani **tezellül** etmemek; haksızlara, zalimlere zillet göstermemek, mazlumları da zelil etmemek.

Yani hürriyet-i şer'iyenin esasları olan; müstebidlere dalkavukluk etmemek ve bîçarelere tahakküm ve tekebbür etmemektir.

Beşinci Kuvvet: **İzzet-i İslâmiye**dir ki, i'lâ-yı Kelimetullahı ilân ediyor.

Ve bu zamanda i'lâ-yı Kelimetullah, maddeten terakkiye mütevakkıf ve medeniyet-i hakikiyeye girmekle i'lâ-yı Kelimetullah edilebilir.

İzzet-i İslâmiye'nin iman ile kat'î verdiği emri, elbette âlem-i İslâmın şahs-ı manevîsi o **kat'î** emri, istikbalde tam yerine getireceğine şübhe edilmez.

Evet nasilki eski zamanda İslâmiyet'in terakkisi, düşmanın taassubunu parçalamak ve inadını kırmak ve tecavüzatını def'etmek, silâh ile kılıncı ile olmuş.

İstikbalde silâh, kılıncı yerine hakikî medeniyet ve maddî terakki ve hak ve hakkaniyetin manevî **kılıncı**ları düşmanları mağlub edip dağıtacak.

Biliniz ki: Bizim muradımız medeniyetin mehasini ve beşere menfaati bulunan iyilikleridir.

Yoksa medeniyetin günahları, seyyiatları değil ki; **ahmaklar** o seyyiatları, o sefahetleri mehasin zannedip, taklid edip malımızı harab ettiler.

Ve dini rüşvet verip, dünyayı da kazanamadılar.

Medeniyetin **günahları** iyiliklerine galebe edip seyyiatı hasenatına racih gelmekle,

beşer iki harb-i umumî ile iki dehşetli tokat yiyip,

o **günahkâr** medeniyeti zîr ü zeber edip öyle bir kustu ki, yeryüzünü kanla bulaştırdı.

İnşâallah istikbaldeki İslâmiyet'in kuvveti ile medeniyetin mehasini galebe edecek, zemin yüzünü pisliklerden temizleyecek, sulh-u umumîyi de temin edecek.

Indeed, the facts that European civilization is not founded on **virtue** and guidance, but on lust and passion, rivalry and oppression,

and that up to the present the evils of civilization have predominated over its virtues, and that it has been infiltrated by revolutionary societies like a wormeaten tree,

are each like powerful indications and means for the supremacy of Asian civilization. In a short period of time it **will prevail**.

How is it that while there are such powerful and unshakeable ways and means for the material and moral progress of the believers and people of Islam,

and although the road to future happiness has been opened up like a **railway**,

you despair and fall into hopelessness in the face of the future, and destroy the morale of the Islamic world?

In despair and hopelessness you suppose that "the world is the world of **progress** for Europeans and everyone else,"

but "it is the world of decline only for the unfortunate people of Islam!" By saying that you are making a grievous mistake.

Since the **desire to progress** and be perfected has been included in the universe and in man's essential nature,

for sure, if doomsday does not soon engulf mankind as a result of its errors and wrongdoing,

in the future truth and justice will show the way to a worldly hapatonementpiness in the world of Islam, God willing, in which there will be **atonement** for the former errors of mankind.

Consider this: time does not run in a straight line so that its beginning and end draw apart from one another;

it moves in a **circle**, like the motion of the globe of the earth.

Sometimes it displays the seasons of spring and summer as progress, and sometimes the seasons of storms and winter as decline.

Just as every winter is followed by spring and every night by morning, mankind also shall have a morning and a spring, **God willing**.

You may expect from Divine mercy to see true civilization within universal peace brought about through the sun of the truth of Islam.

At the start of the lesson I said I would demonstrate one and a half arguments to support my **assertion**.

Now, one argument, in concise form, is finished and the remaining half argument is as follows:

Evet Avrupa'nın medeniyeti **fazilet** ve hûda üstüne tesis edilmediğinden, belki heves ve heva, rekabet ve tahakküm üzerine bina edildiğinden,

şimdiye kadar medeniyetin seyyiatı hasenatına galebe edip, ihtilâlcî komitelerle kurtlaşmış bir ağaç hükmüne girdiği cihetle;

Asya medeniyetinin galebesine kuvvetli bir medar, bir delil hükmündedir. Ve az vakitte **galebe edecektir**.

Acaba istikbale karşı ehl-i iman ve İslâm için böyle maddî ve manevî terakkiyata vesile ve kuvvetli, sarsılmaz esbab varken

ve **demiryolu** gibi istikbal saadetine yol açıldığı halde,

nasıl me'yus olup ye'se düşüyorsunuz ve âlem-i İslâmın kuvve-i maneviyesini kırılıyorsunuz?

Ve yeis ve ümitsizlikle zannediyorsunuz ki, dünya herkese ve ecnebîlere **terakki** dünyasıdır,

fakat yalnız bîçare ehl-i İslâm için tedenni dünyası oldu diye pek yanlış bir hataya düşüyorsunuz.

Madem **meyl-ül istikmal** (tekâmül meyli) kâinatta fitrat-ı beşeriyede fitraten dercedilmiş.

Elbette beşerin zulüm ve hatasıyla başına çabuk bir kıyamet kopmazsa;

istikbalde hak ve hakikat, âlem-i İslâm'da nev-i beşerin eski hatiatına **keffaret** olacak bir saadet-i dünyeviyeyi de gösterecek inşaallah...

Evet bakınız, zaman hatt-ı müstakim üzerine hareket etmiyor ki, mebdede ve müntehası birbirinden uzaklaşsın.

Belki küre-i arzın hareketi gibi bir **daire** içinde dönüyor.

Bazan terakki içinde yaz ve bahar mevsimi gösterir. Bazan tedenni içinde kış ve fırtına mevsimini gösterir.

Her kıştan sonra bir bahar, her geceden sonra bir sabah olduğu gibi, nev-i beşerin dahi bir sabahı, bir baharı olacak **inşâallah**.

Hakikat-ı İslâmiyenin güneşi ile, sulh-u umumî dairesinde hakikî medeniyeti görmeyi, rahmet-i İlahiyeden beklileyebilirsiniz.

Dersin başında, bir buçuk bürhanı **davamıza** şahid göstereceğiz demiştik.

Şimdi bir bürhan mücmelen bitti. O davanın yarı bürhanı da şudur ki:

As has been established by the prying **investigations** and innumerable experiments of the sciences,

the fundamental and absolutely overriding aim and the true purpose of the All-Glorious Maker in the order of the universe are good, beauty, excellence and perfection.

For all the physical sciences **demonstrate** such an order and perfection in the fields they study in accordance with their comprehensive laws that the intellect can find nothing more perfect.

#15

For example, sciences such as anatomy in medicine, the science of the solar system in astronomy, and botany and biology,

all demonstrate the miracles of power and the wisdom of the All-Glorious Maker in the order in their own particular fields, and the truth of the verse, **Who makes most excellent everything that He creates.** {9. Qur'an, 32:7.}

Also, inductive reasoning and general experience demonstrate that evil, ugliness, defect, badness and futility are minor in the creation of the universe.

They are not the **aim**; they are dependent and secondary.

That is to say, ugliness has not entered the universe for the sake of ugliness, but as a unit of measurement in order to transform a single truth of beauty into numerous truths.

Evil, and Satan even, have been set to pester man in order to be the means of his limitless progress through **competition.**

Minor evils and ugliness like these have been created in the universe in order to be the means of instances of universal beauty and good.

Thus, according to **inductive reasoning**, the true aim and result of creation prove that good, beauty and being perfected are fundamental in the universe and that they are the true aim.

So since men have filthied and disordered the face of the earth to this degree with their wicked godlessness

and depart this world without receiving their deserts and without reflecting the **true aim** present in the universe,

they certainly shall not escape to non-existence. They shall rather be despatched to the dungeons of Hell.

Also, it is established by inductive reasoning and the investigations of the sciences that man is the most **exalted** among animals and the most important.

For he discovers with his reason the steps between the apparent causes and effects existent in the universe, and the relationships of causes, which follow on after each other in succession.

Fenlerin casus gibi **tedkikatıyla** ve hadsiz tecrübelerle sabit olmuş ki:

Kâinatın nizamında galib-i mutlak ve maksud-u bizzât ve Sâni-i Zülcelal'in hakikî maksadları, hayır ve hüsün ve güzellik ve mükemmeliyettir.

Çünkü kâinata ait fenlerden herbir fen, küllî kaideleriyle bahsettiği nev' ve taifede öyle bir intizam ve mükemmeliyet **gösteriyor** ki, ondan daha mükemmel akıl bulamıyor.

Meselâ: Tıbbâ ait teşrih-i beden-i insanî fenni ve Kozmoğrafyaya tâbi Manzume-i Şemsiye fenni; nebatat ve hayvanata ait fenler gibi bütün fenlerin her birisi,

küllî kaideleriyle o bahsettiği kısımda Sâni-i Zülcelal'in o nev'deki nizamında mu'cizat-ı kudretini ve hikmetini ve **أَحْسَنَ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ** hakikatını gösteriyor.

Hem istikra-i tâmmе ve tecrübe-i umumî gösteriyor, netice veriyor ki: Şer, kubh, çirkinlik, bâtil, fenalık hilkat-ı kâinatta cüz'îdir.

Maksud değil, tebaîdir ve dolayısıyladır.

Yani meselâ çirkinlik, çirkinlik için kâinata girmemiş; belki güzelliğin bir hakikatı çok hakikatlara inkılab etmek için çirkinlik bir vâhid-i kıyasî olarak hilkata girmiş.

Şer, hattâ şeytan dahi beşerin hadsiz terakkiyatına **müşabaka** ile vesile olmak için beşere musallat edilmiş.

Bunlar gibi cüz'î şerler, çirkinlikler, küllî güzelliklere, hayırlara vesile olmak için kâinatta halkedilmiş.

İşte kâinatta hakikî maksad ve netice-i hilkat **istikra-i tâmmе** ile isbat ediyor ki; hayır ve hüsün ve tekemmül esastır ve hakikî maksud onlardır.

Elbette beşer bu kadar zulmî küfriyatlarıyla zemin yüzünü mülevves ve perişan ettikleri halde,

cezasını görmeden ve kâinattaki **maksud-u hakikîye** mazhar olmadan,

dünyayı bırakıp ademe kaçamayacak. Belki Cehennem hapsine girecek.

Hem istikra-i tâmmе ile ve fenlerin tahkikatıyla sabit olmuş ki; mahlukat içinde en **mükerrem**, en ehemmiyetli beşerdir.

Çünkü beşer, hilkat-ı kâinattaki zahirî esbab ve neticelerinin mabeynindeki basamakları ve teselsül eden illetlerin ve sebeblerin münasebetlerini aklıyla keşfedip

And, in order to **imitate** Divine art and orderly and wise dominical creation with his own insignificant art,

and in order to understand Divine actions and Divine art through his partial knowledge and his own arts,

he has been given the faculty of will as a scale and measure. Thus, the fact that man knows the universal, all-embracing actions and attributes of the All-Glorious Creator through the materials he works through the exercise of his will proves that he is the most honoured and exalted **creature** in the universe.

Also, according to the testimony of the truths of Islam concerning man and the universe, the most noble and exalted, the most excellent and the highest, are the people of Islam, who are the people of truth and reality.

And, according to inductive reasoning and the **testimony of history**, among the people of truth, the most exalted among honoured mankind,

the most excellent and superior was the Prophet Muhammad (PBUH). This is testified to by his thousand miracles, his elevated morals, and the truths of Islam and the Qur'an.

Since the three **truths** of this half argument give such news,

is it at all possible that mankind should refute the testimony of so many sciences and deny this reasoning with their depravity,

and, being perversely obstinate in the face of Divine will and pre-eternal wisdom, which embraces the whole **universe**,

continue in their iniquitous savagery, wilful godlessness and fearful destruction? Is it at all possible that they should continue in this way against Islam?

I swear with all my strength and, if I possessed them, with innumerable tongues by the All-Wise and Glorious One, the All-Beauteous Maker, **Who creates the world with this perfect order, and the universe, from particles to the planets, from a fly's wing to the lamps in the heavens, with an unbounded wisdom of regularity,** that

it is in no way possible for mankind, **contrary** to every other sort of being and opposed to the other species, which are its small brothers,

to stand in opposition to the order in the universe through its universal acts of evil and to eat and digest the bitter fruits which, for thousands of years, have been the cause of evil predominating over good among men.

san'at-ı İlahiyeyi ve muntazam hikmetli icadat-ı Rabbaniyenin **taklidini** san'atçıyla **yapmak**

ve ef'al-i İlahiyeyi anlamak için ve san'at-ı İlahiyeyi bilmek ve cüz'î ilmiyle ve san'atlarıyla anlamak için

bir mizan, bir mikyas, kendi cüz'î ihtiyarıyla işlediği maddelerle, Hâlık-ı Zülcelal'in küllî, muhit ef'al ve sıfatlarını bilerek kâinatın en eşref, en ekrem **mahluku** beşer olduğunu isbat ediyor.

Hem İslâmiyet'in kâinata ve beşere ait hakikatlarının şهادetiyle mükerrem beşer içinde en eşref ve en a'lâsı ehl-i hak ve hakikat olan ehl-i İslâmiyet;

hem istikra-i tâmmeye ile, **tarihlerin şهادeti**yle, en mükerrem beşer içindeki en müşerref olan ehl-i hakkın içinde dahi

bin mu'cizatı ve çok yüksek ahlâkının ve İslâmiyet ve Kur'an hakikatlarının şهادetiyle en efdal, en yüksek olan Muhammed Aleyhissalâtu Vesselâm'dır.

Madem bu yarî bürhanın üç **hakikatı** böyle haber veriyor.

Acaba hiç mümkün müdür ki, nev'-i beşer şekavetiyle bu kadar fenlerin şهادetini cerhedip, bu istikra-i tâmmeyi kırıp,

meşiet-i İlahiyeye ve **kâinatı** içine alan hikmet-i ezeliyeye karşı temerrüd edip,

şimdiye kadar ekseriyetle yaptığı gibi o zalimane vahşetinde ve mütemerridane küfründe ve dehşetli tahribatında devam edebilsin? Ve İslâmiyet aleyhinde bu hâlin devam etmesi hiç mümkün müdür?

Ben bütün kuvvetimle, hadsiz lisanım olsa, o hadsiz lisanlarla kasem ederim ki, **âlemi bu nizam-ı ekmel ile, bu kâinatı zerreden seyيارata kadar, sinek kanadından semavat kandillerine kadar nihayet bir hikmet-i intizam ile halkeden** Hakîm-i Zülcelal'e ve Sâni'-i Zülcemal'e o hadsiz lisanlarla kasem ediyoruz ki;

beşer hiçbir cihetle bütün enva'-ı kâinata **muhalif** olarak ve küçük kardeşleri olan sair taifelere zıd olarak

kâinattaki nizama, küllî şerleriyle muhalefet edip nev'-i beşerde şerrin hayra galebesine binler senede sebep olan o zakkumları yiyip hazmetmesi mümkün değil...

This possibility could only occur by **supposing the impossible**, that, although man is at the degree of having been charged with the 'supreme trust' over the universe, has the rank of Divine vicegerent of the earth, and is an elevated elder brother to the other beings in the universe,

he was the lowest, most base, most wretched, most harmful and most insignificant, and as a consequence had stealthily entered the universe and caused chaos in it.

This impossibility can in no way be **accepted**.

This half argument of mine for this fact leads to this conclusion that just as the existence of Heaven and Hell in the hereafter is a necessary fact,

so too shall the religion of good and truth prevail absolutely in the future so that, as is the case with all other beings, good and virtue will **prevail absolutely** over mankind;

and mankind may be equal to the rest of their brothers in the universe; and it may be said that the mystery of pre-eternal wisdom is established in mankind also.

#16

In Short: As the definite facts mentioned above demonstrate, the choice result of the universe and the most important creature in the view of the **Creator** is man.

And as man's wrongful conduct up to this time necessitates the existence of Hell, so do his comprehensive innate abilities

and potentialities and the truths of his belief related to the universe self-evidently necessitate Paradise.

Thus, since he cannot endure the crimes, and two world wars, which have made the cosmos weep, and cannot digest the bitter evils he has swallowed; and because of his conduct, at which he is sick and through which he has filthied the whole **face** of the earth;

and since he has caused humanity to fall to the most abject level and cannot endure the crime of having overturned a thousand years of progress;

most certainly and without any doubt, if some ghastly catastrophe does not soon break loose over his **head**,

the truths of Islam will be the means of delivering man from the low and debased degree to which he has fallen, of cleansing the face of the earth, and securing universal peace.

We beseech this from the mercy of the **All-Merciful and Compassionate One**, and we await it with hope.

Bunun imkânı ancak ve ancak bu **farz-ı muhal** ile olabilir ki; beşer bu âleme emanet-i kübra mertebesinde ve halife-i rûy-i zemin makamında sair enva'-ı kâinata büyük ve mükerrem bir kardeş olduğu halde

en edna, en berbad, en perişan, en muzır ve ehemmiyetsiz, hırsızcasına ve dolayısıyla bu kâinat içine girmiş, karıştırmış.

Bu farz-ı muhal, hiçbir cihetle **kabul** olunamaz.

Bu hakikat için, elbette bu yarım bürhanımız netice veriyor ki, âhirette Cennet ve Cehennem'in zarurî vücudları gibi,

hayır ve hak din istikbalde mutlak galebe edecektir. Tâ ki, nev'-i beşerde dahi sair neviler gibi hayır ve fazilet **galib-i mutlak** olacak.

Tâ beşer de sair kâinattaki kardeşlerine müsavî olabilsin ve sırr-ı hikmet-i ezeliye nev'-i beşerde dahi takarrur etti denilebilsin.

Elhasıl: Madem mezkûr kat'î hakikatlarla bu kâinatta en müntehab netice ve **Hâlık**'in nazarında en ehemmiyetli mahluk beşerdir.

Elbette ve elbette ve hayat-ı bâkiyede Cennet ve Cehennem'i, bilbedahe beşerdeki şimdîye kadar zalimane vaziyetler Cehennem'in vücudunu

ve fitratındaki küllî istidadat-ı kemaliyesi ve kâinatı alâkadar eden hakaik-i imaniyesi, Cennet'i bedahetle istilzam ettiği gibi;

her halde iki harb-i umumî ile ve kâinatı ağılattıran cinayetleri ve yuttuğu zakkum şerlerini hazmetmediği için kustuğu ve zeminin bütün **yüzünü** pislendirdiği vaziyetiyle,

beşeriyeti en berbad bir dereceye düşürüp bin senelik terakkiyatını zîr ü zeber etmek cinayetini beşer hazmetmeyecek.

Her halde çabuk **başında** bir kıyamet kopmazsa,

hakaik-i İslâmiye, beşeri esfel-i safilîn derece-i sukutundan kurtarmaya ve rûy-i zemini temizlemeğe ve sulh-u umumîyi temin etmeğe vesile olmasını

Rahman-ı Rahîm'in rahmetinden niyaz ediyoruz ve ümid ediyoruz ve bekliyoruz.

The Second Word has been born in my thought as a result of my experiences in the course of life. It is as follows:

Despair is a most grievous sickness and it has entered the heart of the world of Islam.

It is despair that has as though killed us so that a small state of one or two million in the West has as though made twenty million Muslims in the East its servants and their country, its colony.

And it is despair that has killed our high **morals**, and causing us to abandon the public good, has restricted our sight to personal benefits.

It is despair too that has destroyed our morale.

Although with little power we were victorious from **east to west** through the moral strength that arose from belief, because it was destroyed through despair,

tyrannical foreigners have made three hundred million Muslims their captives for the last four hundred years.

And because of this despair, Muslims even suppose the **indifference** and despondency of others to be an excuse for their own laziness and say: "What is it to me?"

Saying, "Everybody is contemptible, like me," they abandon the courageousness of belief and fail to perform their Islamic duties.

Since the sickness of despair has inflicted so much tyranny on us and is killing us, we shall totally shatter it with the verse, **Do not despair of God's mercy.** {10. Qur'an, 39:53}

God willing, we shall destroy it with the truth of the Hadith, "Even if a thing is not wholly obtained, it should not be wholly left."

Despair is a most grievous sickness of communities and nations, a cancer.

It is an obstacle to achievement and is opposed to the truth of the Sacred Hadith, "I am with my bondsman who thinks favourably of Me."

It is the quality and pretext of cowards, the base and the impotent. It does not tell of Islamic courage.

It cannot be the quality of a people like the Arabs in **particular**, who among mankind have been privileged with a fine character that is the cause of pride.

The nations of the Islamic world have taken lessons from the Arabs' fortitude.

God willing, once more the Arabs will give up despair and will stand together with the Turks, who are the **heroic** army of Islam, and will unfurl the banner of the Qur'an in every part of the world.

ki; müddet-i hayatımda tecrübelerimle fikrimde tevellüd eden şudur:

Yeis en dehşetli bir hastalıktır ki, Âlem-i İslâm'ın kalbine girmiştir.

İşte o yeistir ki bizi öldürmüş gibi, garbda bir-iki milyonluk küçük bir devlet, şarkta yirmi milyon Müslümanları kendine hizmetkâr ve vatanlarını müstemleke hükmüne getirmiştir.

Hem o yeistir ki, yüksek **ahlâk**ımızı öldürmüş, menfaat-ı umumiyeyi bırakıp menfaat-ı şahsiyeye nazarımızı hasrettirmiştir.

Hem o yeistir ki, kuvve-i maneviyemizi kırmıştır.

Az bir kuvvetle, imandan gelen kuvve-i maneviye ile **şarktan garba** kadar istilâ ettiği halde; o kuvve-i maneviye-i hârika, me'yusiyetle kırıldığı için,

zalim ecnebler dört yüz seneden beri üç yüz milyon Müslümanı kendilerine esir etmiştir.

Hattâ bu yeis ile başkasının **lâkaydı**lığını ve füturunu kendi tenbelliğine öbür zannedip "Neme lâzım" der,

"Herkes benim gibi berbaddır" diye şehamet-i imaniyeyi terkedip hizmet-i İslâmiyeyi yapmıyor.

Madem bu derece bu hastalık bize bu zulmü etmiş, bizi öldürüyor; biz de o katilimizden kisasımızı alıp

öldüreceğiz. **لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ** kılınıcı ile o yeisin başını parçalayacağız.

مَا لَا يَدْرِكُ كَلْمَهُ لَا يَتْرِكُ كَلْمَهُ hadîsinin hakikatıyla belini kıracağız inşaallah.

Yeis; ümmetlerin, milletlerin "seretan" denilen en dehşetli bir hastalıktır.

Ve kemalâta mani ve **أَنَا عِنْدَ حُسْنِ ظَنِّ عَبْدِي بِي** hakikatına muhaliftir;

korkak, aşağı ve âcizlerin şe'nidir, bahaneleridir. Şehamet-i İslâmiyenin şe'ni değildir.

Hususan Arab gibi nev'-i beşerde medar-ı iftihar yüksek seciyelerle mümtaz bir kavmin şe'ni olamaz.

Âlem-i İslâm milletleri Arab'ın metanetinden ders almışlar.

İnşâallah yine Arablar ye'si bırakıp İslâmiyet'in **kahraman** ordusu olan Türklerle hakikî bir tesanüd ve ittifak ile el ele verip Kur'an'ın bayrağını dünyanın her tarafında ilân edeceklerdir.

THIRD WORD

This Third Word I have learnt from the studies and researches I have carried out in the course of my life and from my experience of the ups and downs of social life; its summary and essence are as follows:

truthfulness is the basis and foundation of Islam, and the bond between people of good character, and the basis of elevated emotions.

Since this is so, as the foundation of the life of our society, we must bring to life truthfulness and honesty, and cure our moral and spiritual sicknesses with them.

Yes, truthfulness and **honesty** are the vital principles in the life of Islamic society.

Hypocrisy is a sort of actualized lying. Flattery and artifice are cowardly lying.

Duplicity and double-dealing are harmful **lying**. And as for lying, it is to slander the All-Glorious Maker's power.

Unbelief in all its varieties is falsehood and lying. Belief is truthfulness and honesty.

As a consequence of this, there is a limitless distance between truth and **falsehood**; they should be as distant from one another as the East is from the West.

Like fire and light, they should not become mixed with one another.

However, cruel politics and **tyrannical** propaganda have mixed and confused them, and have also thrown into confusion man's achievements.*

*{ O my brothers! It may be thought from this lesson of the Old Said that he was excessively concerned with politics and the social matters of Islam.

But be careful, do not suppose he had taken the way of making religion a tool or means of politics.

God forbid! With all his strength, he was making politics the tool of religion. He used to say: "I prefer one truth of religion to a thousand matters of politics."

Indeed, he perceived at that time forty to fifty years ago that certain two-faced atheists were attempting to make politics the tool of irreligion,

and in response to those aims and ideas of theirs, he tried to make politics a servant and tool of Islam and its truths.

However, twenty years later he saw that, in response to those clandestine double-dealing atheists' efforts to make politics the tool of irreligion, which they were doing under the pretext of westernization,

a number of religious politicians were trying to make religion the tool of Islamic politics.

ÜÇÜNCÜ KELİME

ki; bütün hayatımdaki tahkikatımla ve hayat-ı içtimaiyenin çalkamasıyla hülâsa ve zübdesi bana kat'î bildirmiş ki:

Sıdk, İslâmiyetin üss-ül esasıdır ve ulvî seciyelerinin rabitasıdır ve hissiyat-ı ulviyesinin mizacıdır.

Öyle ise, hayat-ı içtimaiyemizin esası olan sıdkı, doğruluğu içimizde ihya edip onunla manevî hastalıklarımızı tedavi etmeliyiz.

Evet sıdk ve **doğruluk**, İslâmiyetin hayat-ı içtimaiyesinde ukde-i hayatiyesidir.

Riyakârlık, fiilî bir nevi yalancılıktır. Dalkavukluk ve tasannu, alçakça bir yalancılıktır.

Nifak ve münafıklık, muzır bir **yalancılık**tır. Yalancılık ise, Sâni'-i Zülcelal'in kudretine iftira etmektir.

Küfür, bütün enva'ıyla kizbdır, yalancılıktır. İman sıdktır, doğruluktur.

Bu sırra binaen **kizb** ve sıdkın ortasında hadsiz bir mesafe var; şark ve garb kadar birbirinden uzak olmak lâzım geliyor.

Nar ve nur gibi birbirine girmemek lâzım.

Halbuki gaddar siyaset ve **zalim** propaganda birbirini karıştırmış, beşerin kemalâtını da karıştırmış. (Haşiye)

{(Haşiye): Ey kardeşlerim! Kırkbeş sene evvel Eski Said'in bu dersinden anlaşılıyor ki; o Said siyasetle, içtimaiyat-ı İslâmiye ile ziyade alâkadardır.

Fakat sakın zannetmeyiniz ki; o, dini siyasete âlet veya vesile yapmak mesleğinde gitmiş.

Hâşâ belki o bütün kuvvetiyle siyaseti dine âlet ediyormuş. Ve derdi ki: "Dinin bir hakikatını bin siyasete tercih ederim."

Evet o zamanda kırk-elli sene evvel hissetmiş ki, bazı münafık zındıkların siyaseti dinsizliğe âlet etmeğe teşebbüs niyetlerine ve fikirlerine mukabil,

o da bütün kuvvetiyle siyaseti İslâmiyetin hakaikına bir hizmetkâr, bir âlet yapmağa çalışmış.

Fakat o zamandan yirmi sene sonra gördü ki: O gizli münafık zındıkların garblılılaşmak bahanesiyle, siyaseti dinsizliğe âlet yapmalarına mukabil,

bir kısım dindar ehl-i siyaset dini siyaset-i İslâmiyeye âlet etmeğe çalışmışlardı.

But the sun of Islam cannot follow and be the tool of lights on the ground. And to make Islam a tool is to reduce its value and is a great crime.

The Old Said even saw a pious scholar who, as a result of that sort of partisan politics, was enthusiastically praising a dissembler who agreed with his own political leanings,

while criticizing and declaring to be deviant an upright teacher who opposed them. The Old Said said to him:

"Should a devil support your political ideas, you would interpret it as mercy, and if an angel were to oppose them, you would curse him."

As a result of this, the Old Said declared: "I seek refuge with God from Satan and politics," and for thirty-five years has given up politics.*

Signed: Said Nursi

* Since the New Said gave up politics completely and did not follow them at all,

the Turkish translation of the Damascus Sermon, a lesson of the Old Said which touches on politics, has been printed and made available.

*Furthermore, although the twenty-seven years of the New Said's life together with the hundred and thirty sections of his writings and letters have been minutely examined by three courts (now one thousand courts) and by government officials;

and although he was compelled to oppose the evil-doing apostates and double-dealers who were working against him; and although the order had even been given secretly for his execution;

the fact that they were unable to find even the slightest indication suggesting that he had exploited religion for political ends proves decisively that he had not done so.

We students of the Risale-i Nur are in wonder at this extraordinary situation and consider it to be a sign of the true sincerity that exists within the sphere of the Risale-i Nur.

Signed: Students of the Risale-i Nur}

#18

Truthfulness and lying are as distant from one another as are belief and unbelief.

With Muhammad's rising to the highest of the high by means of truthfulness in the **Era of Bliss**,

and with the treasury of the truths of belief and the truths of the universe being unlocked with the key of truthfulness,

truthfulness became the most valuable merchandise in the market of human society, and the **goods** most in demand.

İslâmiyet güneşi yerdeki ışıklara âlet ve tâbi olamaz. Ve âlet yapmak İslâmiyetin kıymetini tenzil etmektir, büyük bir cinayettir.

Hattâ Eski Said o çeşit siyaset tarafgirliğinden gördü ki: Bir sâlih âlim kendi fikr-i siyasîsine muvafık bir münafığı hararetle sena etti

ve siyasetine muhalif bir sâlih hocayı tenkid ve tefsik etti. Eski Said ona dedi:

"Bir şeytan senin fikrine yardım etse, rahmet okutacaksın. Senin fikr-i siyasîyene muhalif bir melek olsa, lanet edeceksin."

Bunun için Eski Said "Euzü billahi mineşşeytani vessiyase" dedi ve otuzbeş seneden beri siyaseti terk etti.*

Said Nursi

* Siyaseti Yeni Said bütün bütün terkettiği için bakmadığından,

Eski Said'in siyasete temas eden Hutbe-i Şamiye dersinin (onun yerine) tercümesi yazıldı.

* Hem üstadımızın yirmi yedi senelik hayatı ve yüzotuz parça kitabı ve mektubları, üç mahkeme (-Şimdi yüz mahkeme-) ve hükûmet memurları tarafından tam tedkik edildiği

ve aleyhinde çalışan zalim mürted ve münafıklara karşı mecbur da olduğu halde, hattâ i'damı için gizli emir verildiği halde,

dini siyasete âlet ettiğine dair en ufak bir emare bulamamaları, dini siyasete âlet etmediğini kat'î isbat ediyor.

Ve hayatını yakından tanıyan biz Nur Şakirdleri ise, bu fevkalâde hâle karşı hayranlık duymak ve Risale-i Nur dairesindeki hakikî ihlâsa bir delil saymaktayız.
Nur Şakirdleri}

Bu sıdk ve kizb, küfür ve iman kadar birbirinden uzak.

Asr-ı Saadette sıdk vasıtasıyla Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın a'lâ-yı illiyyîne çıkması

ve o sıdk anahtarıyla hakaik-i imaniye ve hakaik-i kâinat hazinesi açılması sırrıyla,

içtimaiyat-ı beşeriye çarşısında sıdk en revaçlı bir mal ve satın alınacak en kıymetli bir **meta** hükmüne geçmiş.

Because of lying, the likes of Musaylima the Liar fell to the lowest of the low.

Since that mighty revolution showed that at that time lying and falsehood were the **key** to blasphemies and superstition,

they became one of the worst and filthiest goods on the market of the universe, and it was not as though everyone wanted to buy them, indeed, everyone detested them.

Certainly the Companions, who were in the first line of that mighty revolution and in whose nature it was to buy things that were the cause of pride and to be customers for the most valuable goods and those most **in demand**, would never knowingly have advocated any falsehood.

They would not have soiled themselves with lying. They would not have made themselves resemble Musaylima the Liar.

Indeed, since with all their strength and through innate disposition they were customers for truthfulness and honesty, which formed the steps whereby Muhammad (Upon whom be blessings and peace) rose to the **highest of the high**, and were the most sought-after merchandise and the most valuable commodity and the key to realities,

and since as far as was possible they tried not to depart from truthfulness,

it became an established **principle** in the science of Hadith and among scholars of the Shari'a that "the Companions always spoke the truth.

Their narrations do not require to be investigated in the same way as other narrations.

The Hadiths they related from the Prophet (PBUH) are all **sound**."

A decisive argument for the consensus of the scholars of Hadith and the Shari'a is this fact.

Thus, at the time of the mighty **revolution** in the Era of Bliss truthfulness and lying were as far from one another as belief and unbelief, yet with the passing of time they have gradually drawn closer to each other.

Political propaganda has sometimes given greater currency to lies, and evil and lying have to some degree taken the stage.

It is because of this fact that no one could attain to the level of the **Companions**.

Since this has been discussed in the Addendum to the Twenty-Seventh Word, which is about the Companions, we refer you to that and cut short the matter here.

Ve kizb vasıtasıyla Müseylime-i Kezzab'ın emsali, esfel-i safiline sukut etmiş.

Ve kizb o zamanda küfriyat ve hurafatın **anahtarı** olduğunu o inkılab-ı azîm gösterdiğinden,

kâinat çarşısında en fena, en pis bir mal olup, o malı satın almak değil; herkes nefret etmesi hükmüne geçen kizb ve yalana,

elbette o inkılab-ı azîmin saff-ı evveli olan ve fitratlarında en revaçlı ve medar-ı iftihar şeyleri almak ve en kıymetli ve **revaçlı** mallara müşteri olmak fitratında bulunan sahabeler; elbette şübhesiz bilerek ellerini yalana uzatmazlar.

Kizb ile kendilerini mülevves etmezler. Müseylime-i Kezzab'a kendilerini benzetemezler.

Belki bütün kuvvetleriyle ve meyl-i fitrileriyle en revaçlı mal ve en kıymetli meta ve hakikatların anahtarı Muhammed Aleyhissalâtu Vesselâm'ın **a'lâ-yı illiyîne** çıkmasının basamağı olan sıdk ve doğruluğa müşteri olup,

mümkün olduğu kadar sıdktan ayrılmamağa çalıştıklarından,

ilm-i hadîsçe ve ülema-i şeriat içinde bir **kaide-i** mukarrere olan "Sahabeler, daima doğru söylerler.

Onlardaki rivayet tezkiyeye muhtaç değil.

Peygamber'den (Aleyhissalâtu Vesselâm) rivayet ettikleri hadîsler, bütün **sahih**tir"

diye ehl-i şeriat ve ehl-i hadîsin ittifakına kat'î hüccet, bu mezkûr hakikattir.

İşte Asr-ı Saadetteki **inkılab-ı** azîm, sıdk ile kizb, iman ile küfür kadar birbirinden uzak iken zaman geçtikçe gele gele birbirine yakınlaştı.

Ve siyaset propagandası bazan yalana ziyade revaç verdi. Fenalık ve yalancılık bir derece meydan aldı.

İşte bu hakikat içindir ki, **sahabelere** kimse yetişemez.

Yirmiyedinci Söz'ün zeyli olan sahabeler hakkındaki risaleye havale edip kısa kesiyoruz.

O my brothers here in this Umayyad Mosque! And O my brothers who, forty to fifty years later, form the four hundred million believers in the **vast mosque** of the world of Islam!

Salvation is only to be found through truthfulness and honesty. The "support most unfailing " {Qur'an, 2:256} is honesty. That is to say, the strongest chain with which to be bound to salvation is honesty.

However, sometimes in the past lying abrogated this if there were advantages to be gained. Some scholars issued '**temporary**' fatwas in case of necessity or for benefit.

But in this age, such fatwas may not be given. For it has been abused so much that there may be only one benefit among a hundred harms. The judgement cannot therefore be based on benefit.

For example, the cause for shortening the ritual prayers while on a journey is **hardship**. But it cannot be the reason.

For it has no determined limit and may be abused. The reason may only be the journey.

Similarly, benefit may not be the reason for telling a lie. Because it has no specified limit and is a **swamp** breeding abuse. The judgement for a fatwa may not be based on it.

In which case, "**Either truthfulness or silence.**" That is, there are two ways, not three; that is, not either the truth, or lies, or silence.

Since public order and security have been overturned through mankind's evident and ghastly lying and wilful misrepresentations, and through its abuse of benefits,

mankind is clearly commanded and **compelled** to close the third way.

Otherwise, the world wars, hideous revolutions, and decline and destruction that humanity has suffered in the past half-century will bring down some overwhelming disaster on men's heads.

Indeed, **everything** you say must be true, but it is not right to say everything true.

If on occasion it is damaging, then be silent. But there is no fatwa for lying.

Everything you say must be the **truth**, but you do not have the right to say everything that is true.

Because if it is not sincere, it will have a detrimental effect and truth will be spent on wrong.

Ey bu Câmî-i Emevî'deki kardeşlerim! Ve kırk-elli sene sonra âlem-i İslâm **mescid-i kebir**indeki dört yüz milyon ehl-i iman olan ihvanımız!

Necat yalnız sıdkla, doğrulukla olur. "Urvet-ül vüska" sıdktır. Yani, en muhkem ve onunla bağlanacak zincir doğruluktur.

Amma maslahat için kizb ise, zaman onu neshetmiş. Maslahat ve zaruret için bazı âlim "**muvakkat**" fetvası vermişler. Bu zamanda o fetva verilmez.

Çünkü o kadar sû-i istimal edilmiş ki, yüz zararı içinde bir menfaati olabilir. Onun için hüküm maslahata bina edilmez.

Meselâ: Seferde namazı kasretmenin sebebi, **meşakkat**tır. Fakat illet olamaz.

Çünkü muayyen bir haddi yok. Sû-i istimale düşebilir. Belki illet, yalnız sefer olabilir.

Aynen öyle de, maslahat dahi yalan söylemeğe illet olamaz. Çünkü muayyen bir haddi yok, sû-i istimale müsaid bir **bataklık**tır. Hüküm-ü fetva ona bina edilmez.

Öyle ise **إِمَّا الصِّدْقُ وَإِمَّا السُّكُوتُ** Yani yol ikidir, üç değildir. Ya doğru, ya yalan, ya sükût değildir.

İşte şimdi beşerin ortadaki dehşetli yalancılığıyla ve tezviratlarıyla emniyet-i umumiyenin ve rûy-i zemin asayişlerinin zîr ü zeber olması kizble ve maslahatın sû-i istimali ile olmasından,

elbette o üçüncü yolu kapatmağa beşeri **mecbur** ediyor ve kat'î emir veriyor.

Yoksa bu yarım asırda gördükleri umumî harbler ve dehşetli inkılablar ve sukutlar ve tahribatlar, başlarına bir kıyameti koparacak.

Evet **her** söylediğin doğru olmalı, fakat her doğruyu söylemek doğru değil.

Bazan zarar verse sükût etmek.. yoksa yalana hiç fetva yok.

Her söylediğin **hak** olmalı, fakat her hakkı söylemeğe senin hakkın yok.

Çünkü hâlis olmazsa sû-i tesir eder; hak, haksızlıkta sarfolur.

What I am **certain** of from my experience of social life and have learnt from my life-time of study is the following:

The thing most worthy of love is love, and that most deserving of enmity is enmity.

That is, love and loving, which render man's social life secure and lead to happiness are most **worthy** of love and being loved.

Enmity and hostility are ugly and damaging, have overturned man's social life, and more than anything deserve loathing and enmity and to be shunned.

Since this truth has been clearly explained in the Twenty-Second **Letter** of the Risale-i Nur, here we shall point it out only briefly. It is as follows:

The time for enmity and hostility has finished. Two world wars have shown how evil, destructive, and what an awesome wrong is enmity. It has become clear that there is no benefit in it at all.

In which case, on condition they are not aggressive, do not let the evils of our enemies attract your **enmity**. Hell and Divine punishment are enough for them.

Sometimes, man's arrogance and self-worship cause him to be unjustly hostile towards believers without his being aware of it; he supposes himself to be right.

But this hostility and enmity is to slight powerful causes of love towards the believers, like belief, Islam, and fellow-humanity; it is to **reduce** their value.

It is a lunacy like preferring the insignificant causes of enmity to the causes of love, which are as great as a mountain.

Since love and enmity are contrary to one another, like light and **darkness**, they cannot truly combine.

The opposite of whichever is predominant in the heart cannot at the same time be truly present.

For example, if love is truly present, then enmity will be transformed into pity and **compassion**. This is the position towards the believers.

Or if enmity is truly present in the heart, then love takes on the form of feigned approval, not interfering, and being apparently friendly.

This may be the position towards unaggressive **people of misguidance**.

Indeed, the causes of love, like belief, Islam, humanity and fellow-feeling, are strong and luminous chains and immaterial fortresses.

One sort of the causes of enmity towards the believers are personal matters, which are like small **stones**.

Bütün hayatımda, hayat-ı içtimaiye-i beşeriyeden **kat'î** bildiğim ve tahkikatların bana verdiği netice şudur ki:

Muhabbete en lâîk şey muhabbettir ve husumete en lâîk sıfat husumettir.

Yani hayat-ı içtimaiye-i beşeriyeyi temin eden ve saadete sevk eden muhabbet ve sevmek sıfatı, en ziyade sevilmeğe ve muhabbete **lâîktir**.

Ve hayat-ı içtimaiye-i beşeriyeyi zîr ü zeber eden düşmanlık ve adavet, her şeyden ziyade nefrete ve adavete ve ondan çekilmeğe müstehak ve çirkin ve muzır bir sıfattır.

Bu hakikat Risale-i Nur'un "Yirmiikinci **Mektub**"unda izahıyla beyan edildiğinden burada kısa bir işaret ediyoruz. Şöyle ki:

Husumet ve adavetin vakti bitti. İki harb-i umumî adavetin ne kadar fena ve tahrib edici ve dehşetli zulüm olduğunu gösterdi. İçinde hiçbir fayda olmadığı tezahür etti.

Öyle ise, düşmanlarımızın seyyiatı, -tecavüz olmamak şartıyla- **adavetinizi** celbetmesin. Cehennem ve azab-ı İlahî kâfidir onlara..

Bazan insanın gururu ve nefisperestliği, şursuz olarak ehl-i imana karşı haksız olarak adavet eder; kendini haklı zanneder.

Halbuki bu husumet ve adavetle, ehl-i imana karşı muhabbete vesile olan iman, İslâmiyet ve cinsiyet gibi kuvvetli esbabı istihfaf etmektir, kıymetlerini **tenzil** etmektir.

Adavetin ehemmiyetsiz esbablarını, muhabbetin dağ gibi sebeblerine tercih etmek gibi bir divaneliktir.

Madem muhabbet adavete zıddır. Ziya ve **zulmet** gibi, hakikî içtima edemezler.

Hangisinin esbabı galib ise, o hakikatıyla kalbde bulunacak; onun zıddı hakikatıyla olmayacak.

Meselâ: Muhabbet hakikatıyla bulunsa, o vakit adavet **şefkate**, acımağa inkılab eder. Ehl-i imana karşı vaziyet budur.

Yahut adavet hakikatıyla kalbde bulunsa, o vakit muhabbet mümaşat ve karışmamak, zahiren dost olmak suretine döner.

Bu ise tecavüz etmeyen **ehl-i dalalete** karşı olabilir.

Evet muhabbetin sebepleri; iman, İslâmiyet, cinsiyet ve insaniyet gibi nuranî, kuvvetli zincirler ve manevî kal'alardır.

Adavetin sebepleri, ehl-i imana karşı küçük **taşlar** gibi bir kısım hususî sebeplerdir.

In which case, to nourish true enmity towards a Muslim is a great error; it is like scorning the causes of love, which are as immense as a mountain.

Öyle ise bir müslümana hakikî adâvet eden, o dağ gibi muhabbet esbablarını istihfaf etmek hükmünde büyük bir hatadır.

www.risaleglobal.com

In Short: Love, brotherhood, and **affection** are basic to Islam, and are its bond.

The people of enmity resemble a spoilt child who wants to cry. He looks for an excuse, and something as insignificant as a fly's wing becomes the pretext.

They resemble too an unfair, **pessimistic** person who so long as it is possible to distrust, never thinks favourably. He ignores ten good deeds due to one bad deed.

Fairness and favourable thinking, which mark the Islamic character, **reject** this.

FIFTH WORD

The lesson I have learnt from the mutual consultation enjoined by the Shari'a is this:

in this age, the single sin of one person does not remain as one; it sometimes **swells**, spreads and becomes a hundred sins.

And sometimes a single good deed does not remain as one, but progresses to the order of thousands of good deeds. The reason for this is as follows:

Freedom in accordance with the Shari'a and the consultation enjoined by the Shari'a have demonstrated the **sovereignty** of our true nationhood.

The foundation and spirit of our true nationhood is Islam.

In so far as they have carried the standard of the Ottoman Caliphate and Turkish army in the name of that nationhood, the two true brothers of Arab and Turk are like the shell and **citadel** of the nationhood of Islam, and the sentries of that sacred citadel.

Thus, through the bond of this sacred nationhood, all the people of Islam become like a single tribe.

Like the members of a **tribe**, the peoples and groups of Islam are bound and connected to one another through Islamic brotherhood.

They assist one another morally, and if necessary, materially. It is as if all the groups of Islam are bound to each other with a luminous chain.

If a member of one tribe commits a crime, all its members are **guilty** in the eyes of another, enemy, tribe.

It is as though each member of the tribe had committed the crime so that the enemy tribe becomes the enemy of all of them. That single crime becomes like thousands of crimes.

While if a member of the tribe performs a good act that is the cause of pride affecting the heart of the tribe, all its members take **pride** in it.

Elhasıl: **Muhabbet**, uhuvvet, sevmek İslâmiyetin mizacıdır, rabıtasıdır.

Ehl-i adavet, mizacı bozulmuş bir çocuğa benziyor ki, ağlamak ister, birşey arıyor ki onunla ağlasın. Sinek kanadı kadar ehemmiyetsiz bir şey, ağlamasına bahane olur.

Hem insafsız, **bedbîn** bir adama benzer ki, sû'-i zan mümkün oldukça hüsn-ü zan etmez. Bir seyyie ile on haseneyi örter.

Bu ise, seciye-i İslâmiye olan insaf ve hüsn-ü zan bunu **reddeder**.

BEŞİNCİ KELİME

Meşveret-i şer'iyyeden aldığım ders budur:

Şu zamanda bir adamın bir günahı, bir kalmıyor. Bazan **büyür**, sirayet eder, yüz olur.

Birtek hasene bazan bir kalmıyor. Belki bazan binler dereceye terakki ediyor. Bunun sırr-ı hikmeti şudur:

Hürriyet-i şer'iye ile meşveret-i meşrua, hakikî milliyetimizin **hâkimiyetini** gösterdi.

Hakikî milliyetimizin esası, ruhu ise İslâmiyet'tir.

Ve hilafet-i Osmaniye ve Türk Ordusunun o milliyete bayraktarlığı itibariyle, o İslâmiyet milliyetinin sade fi ve **kal'a**sı hükmünde Arab ve Türk hakikî iki kardeş, o kal'a-i kudsiyenin nöbetarlarıdır.

İşte bu kudsi milliyetin rabıtasıyla, umum ehl-i İslâm bir tek aşiret hükmüne geçiyor.

Aşiretin efradı gibi İslâm taifeleri de, birbirine uhuvvet-i İslâmiye ile mürtebit ve alâkadar olur.

Birbirine manen, lüzum olsa maddeten yardım eder. Güya bütün İslâm taifeleri bir silsile-i nuraniye ile birbirine bağlıdır.

Nasıl ki bir aşiretin bir ferdi bir cinayet işlese, o aşiretin bütün efradı, o aşiretin düşmanı olan başka aşiretin nazarında **müttehem** olur.

Güya herbir ferdi o cinayeti işlemiş gibi, o düşman aşiret onlara düşman olur. O tek cinayet, binler cinayet hükmüne geçer.

Eğer o aşiretin bir ferdi o aşiretin mahiyetine temas eden medar-ı iftihar bir iyilik yapsa, o aşiretin bütün efradı onunla **iftihar** eder.

It is as if each person in the tribe feels proud at having done that good deed.

It is because of this fact that at this time, and particularly in forty to fifty years' time, evil and bad deeds will **not remain** with the perpetrator;

they will transgress the rights of millions of Muslims. Numerous examples of this shall be seen in forty to fifty years' time.

#22

O brothers who are listening to **these words of mine** here in the Umayyad Mosque! And O Muslim brothers in the mosque of the world of Islam forty to fifty years' later!

Do not make apologies, saying: "We do no harm, but neither do we have the power to do anything beneficial; therefore we are excused." Such an apology is not acceptable.

Your laziness and saying: "What is it to me?", and your displaying no effort and not getting into the working spirit through Islamic unity and true Islamic brotherhood, have done much damage and are an injustice to you.

Just as bad deeds thus mount to thousands, so also at this time good deeds, that is, good deeds that affect the sacredness of Islam, do not remain restricted to the one who performs them.

Indeed, such good deeds may in fact be **beneficial** to millions of believers; they may strengthen the bonds of moral, spiritual, and material life.

Therefore, this is not the time to cast oneself on the bed of idleness, saying: "What is it to me?"

O my brothers here in this mosque and my brothers forty to fifty years later in the **mighty mosque** of the world of Islam!

Do not suppose I have mounted this place of delivering lessons in order to give you advice.

I have done so to claim my **rights** from you.

That is to say, the interests and happiness in this world and the hereafter of small groups are bound to masterly teachers like you, the Arabs and Turks, who are a vast and esteemed body.

We, the Muslim groups who are your unhappy small brothers suffer harm through your idleness and **laxity**.

Especially the Arabs, who are esteemed, numerous, and either have been awakened or will be! First and foremost, I address you with these words.

For you are our teachers and leaders, and the teachers and leaders of all the peoples of Islam, and you are the **fighters of Islam**.

It was later that the mighty Turkish nation assisted you in that sacred duty.

Güya herbir adam, aşirette o iyiliği yapmış gibi iftihar eder.

İşte bu mezkûr hakikat içindir ki, bu zamanda, hususan kırk-elli sene sonra seyyie, fenalık işleyenin üstünde **kalmaz**.

Belki milyonlar nüfus-u İslâmiyenin hukuklarına tecavüz olur. Kırk-elli sene sonra çok misalleri görülecek.

Ey bu **sözlerimi** dinleyen bu Câmi-i Emevî'deki kardeşler ve kırk-elli sene sonra Âlem-i İslâm Câmiindeki ihvan-ı Müslimîn!

"Biz zarar vermiyoruz, fakat menfaat vermeğe iktidarımız yok, onun için mazuruz." diye böyle özür beyan etmeyiniz. Bu özrünüz kabul değil.

Tenbelliğiniz ve "Neme lâzım" deyip çalışmamanız ve ittihad-ı İslâm ile, milliyet-i hakikiye-i İslâmiye ile gayrete gelmediğiniz, sizler için gayet büyük bir zarar ve bir haksızlıktır.

İşte seyyie böyle binlere çıktığı gibi, bu zamanda hasene - yani İslâmiyetin kudsiyetine temas eden iyilik- yalnız işleyene münhasır kalmaz.

Belki o hasene, milyonlar ehl-i imana manen **faide** verebilir. Hayat-ı maneviye ve maddiyesinin rabitasına kuvvet verebilir.

Onun için "Neme lâzım" deyip kendini tenbellik döşegine atmak zamanı değil!..

Ey bu câmi'deki kardeşlerim ve kırk-elli sene sonraki Âlem-i İslâm **mescid-i kebir**indeki ihvanlarım!

Zannetmeyiniz ki, ben bu ders makamına size nasihat etmek için çıktım.

Belki buraya çıktım, sizde olan **hakkımızı** dava ediyoruz.

Yani Kürd gibi küçük taifelerin menfaati ve saadet-i dünyeviyeleri ve uhreviyeleri, sizin gibi büyük ve muazzam taife olan Arab ve Türk gibi hâkim üstadlarla bağlıdır.

Sizin tenbelliğiniz ve **füturunuz** ile biz bîçare küçük kardeşleriniz olan İslâm taifeleri zarar görüyoruz.

Hususan ey muazzam ve büyük ve tam intibaha gelmiş veya gelecek olan Arablar! En evvel bu sözler ile sizinle konuşuyorum.

Çünkü bizim ve bütün İslâm taifelerinin üstadlarımız ve imamlarımız ve **İslâmiyet'in mücahidleri** sizlerdiniz. Sonra muazzam

Türk Milleti o kudsî vazifenize tam yardım ettiler.

Therefore, due to laziness your sin is great. Your good acts and deeds are also great and **exalted**.

In particular we await with great expectation from Divine mercy the different Arab groups entering upon exalted circumstances in forty to fifty years' time, like those of the United States of America, and your being successful like in former times in establishing Islamic rule in half the globe, indeed, in most of it, which at the moment is in captivity.

If some fearful calamity does not soon erupt, the **coming generation** shall see it, God willing.

Beware, my brothers! Do not imagine that I am urging you with these words to busy yourselves with politics. God forbid!

The truth of Islam is above all politics. All **politics** may serve it, but no politics can make Islam a tool for itself.

#23

With my faulty understanding, I imagine Islamic society at this time in the form of a factory containing many machines.

Should any components of the machines fall behind or encroach on another, which is its **fellow**, the machines cease to function.

The exact time for Islamic unity is therefore beginning. It necessitates not paying attention to one another's personal faults.

I say this to you with regret and sadness that certain foreigners have taken our most valuable possessions and country from us and have given us a **rotten** price in return.

Similarly, they have taken from us our elevated morals and a part of our fine character that touches on social life, and they have made them the means of their progress.

And it is their **dissipated** morals and dissipated character that they have given us as their price.

For example, because of the fine national feeling they have taken from us, one of them says:

"Should I die, let my nation live, for I have an **everlasting life** in my nation."

They have taken these words from us and it is the firmest foundation in their progress.

These words proceed from the religion of truth and the truths of belief. They are our **property**, the property of the believers.

However, because of the obscene and bad character that infiltrated us from foreigners, a selfish man from among us says:

Onun için tenbellikle günahınız büyüktür. Ve iyiliğiniz ve haseneniz de gayet büyük ve **ulvî**dir.

Hususan kırk-elli sene sonra Arab taifeleri, Cemahir-i Müttefika-i Amerika gibi en ulvî bir vaziyete girmeğe, esarete kalan hâkimiyet-i İslâmiyeyi eski zaman gibi küre-i arzın nısfında, belki ekserisinde tesisine muvaffak olmanızı rahmet-i İlahiyeden kuvvetle bekliyoruz.

Bir kıyamet çabuk kopmazsa, inşaallah **nesl-i âti** görecek.

Sakın kardeşlerim! Tevehhüm, tahayyül etmeyiniz ki, ben bu sözlerimle siyasetle iştiğal için himmetinizi tahrik ediyorum. Hâşâ!

Hakikat-ı İslâmiye bütün siyasâtın fevkindedir. Bütün **siyasetler** ona hizmetkâr olabilir. Hiçbir siyasetin haddi değil ki, İslâmiyeti kendine âlet etsin.

Ben kusurlu fehmimle şu zamanda, heyet-i içtimaiye-i İslâmiyeyi çok çark ve dolapları bulunan bir fabrika suretinde tasavvur ediyorum.

O fabrikanın bir çarkı geri kalsa, yahut bir **arkadaş**ı olan başka bir çarka tecavüz etse, makinenin mihanikiyeti bozulur.

Onun için ittihad-ı İslâmın tam zamanı gelmeye başlıyor. Birbirinizin şahsî kusurlarına bakmamak gerektir.

Bunu da teessüf ve teellüm ile size beyan ediyorum ki: Ecnebîlerin bir kısmı, nasıl kıymettar malımızı ve vatanlarımızı bizden aldılar. Onun bedeline **çürük** bir fiat verdiler.

Aynen öyle de, yüksek ahlâkımızı ve yüksek ahlâkımızdan çıkan ve hayat-ı içtimaiyeye temas eden seciyelerimizin bir kısmını da bizden aldılar. Terakkilerine medar ettiler.

Ve onun fiatı olarak bize verdikleri **sefi**hane ahlâk-ı seyyielidir, sefihane seciyeleridir.

Meselâ: Bizden aldıkları seciye-i milliye ile, bir adam onlarda der:

"Eğer ben ölsem milletim sağ olsun. Çünkü milletimin içinde bir **hayat-ı bâkiyem** var."

İşte bu kelimeyi bizden almışlar ve terakkiyatlarında en metin esas da budur. Bizden hırsızlanmışlar.

Bu kelime ise, din-i haktan ve iman hakikatlarından çıkar. O bizim, ehl-i imanın **malı**dır.

Halbuki ecnebîlerden içimize giren pis ve fena seciye itibariyle bir hodgâm adam bizde diyor:

"If I die of **thirst**, let it not rain again anywhere in the world. If I do not experience happiness, let the world go to rack and ruin as it wishes."

These ridiculous words arise from lack of religion and from not recognizing the hereafter. They have entered among us from outside and are poisoning us.

Also, because of the **idea of nationhood** which those foreigners obtained from us, an individual becomes as valuable as a nation.

For a person's value is relative to his endeavour. If a person's endeavour is his nation, that person forms a miniature nation on his own.

Because of the **heedlessness** of some of us and the foreigners' damaging characteristics that we have acquired, and, despite our strong and sacred Islamic nationhood,

through everyone saying: "Me! Me!" and considering **personal benefits** and not the nation's benefits, a thousand men have become like one man.

...

If a man's endeavour is limited to himself, he is not a human being, for human beings are by nature civilized.

Man is **compelled** to consider his fellow humans. His personal life continues through social life.

For example, how many hands is he in need of to eat one load of bread, and in return for it how many hands does he in effect kiss? And how many factories is he connected to through the clothes that he wears? You make the comparison!

Since he cannot survive with only skin like an animal, and is by nature connected to his fellow humans, and is compelled to pay them an immaterial price, by his nature, he maintains **civilization**.

One who confines his view to his personal benefits abandons his humanity, and becomes an iniquitous animal lacking all innocence.

If nothing happens as a consequence and he has an **authentic** excuse, that is an exception!

#24

SIXTH WORD

The key to Muslims' happiness in the life of Islam-ic society is the mutual consultation enjoined by the Shari'a.

The verse, **Whose rule is consultation among themselves** {Qur'an, 42:38} orders consultation as a fundamental principle.

"Ben **susuzluktan** ölsem, yağmur hiçbir daha dünyaya gelmesin. Eğer ben görmezsem bir saadeti, dünya istediği gibi bozulsun."

İşte bu ahmakane kelime dinsizlikten çıkıyor, âhireti bilmemekten geliyor. Hariçten içimize girmiş, zehirliyor.

Hem o ecnebilerin bizden aldıkları **fıkr-i milliyetle** bir ferdi, bir millet gibi kıymet alıyor.

Çünkü bir adamın kıymeti, himmeti nisbetindedir. Kimin himmeti milleti ise, o kimse tek başıyla küçük bir millettir.

Bazılarımızdaki **dikkatsizlikten** ve ecnebilerin zararlı seciyelerini almamızdan, kuvvetli ve kudsî İslâmî milliyetimizle beraber

herkes "nefsi! nefsi" demekle ve milletin menfaatini düşünmemekle **-menfaat-ı şahsiyesini** düşünmekle- bin adam, bir adam hükmüne sukut eder.

مَنْ كَانَ هِمَّتُهُ نَفْسُهُ فَلَيْسَ مِنَ الْإِنْسَانِ لِأَنَّهُ مَدَنِيٌّ
بِالطَّبْعِ

Yani: Kimin himmeti yalnız nefsi ise, o insan değil. Çünkü insanın fitratı medenîdir.

Ebna-i cinsini mülâhazaya **mecbur**dur. Hayat-ı içtimaiye ile hayat-ı şahsiyesi devam edebilir.

Meselâ: Bir ekmeği yese kaç ellere muhtaç ve ona mukabil o elleri manen öptüğünü ve giydiği libasla kaç fabrikayla alâkadar olduğunu kıyas ediniz.

Hayvan gibi bir postla yaşıyamadığından ebna-i cinsiyle fitraten alâkadar olduğundan ve onlara manevî bir fiat vermeğe mecbur bulunduğundan fitratıyla **medeniyet**perverdir.

Menfaat-ı şahsiyesine hasr-ı nazar eden, insanlıktan çıkar, masum olmayan cânî bir hayvan olur.

Bir şey elinden gelmese, **hakikî** özrü olsa o müstesna!.

ALTINCI KELİME

Müslümanların hayat-ı içtimaiye-i İslâmiyedeki saadetlerinin anahtarı, meşveret-i şer'iyedir.

وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ ۗ âyet-i kerimesi, şûrayı esas olarak emrediyor.

Just as the consultation of the ages and centuries that mankind has practised by means of history, a conjunction of ideas, formed the basis of man's progress and sciences,

so too one reason for the backwardness of Asia, the largest continent, was the failure to practise that **true consultation**.

The key and discloser of the continent of Asia and its future is mutual consultation.

That is to say, just as individuals should consult one another, so must nations and continents practise **consultation**.

For it is the freedom that is in accordance with the Shari'a, which is born of the consultation enjoined by the Shari'a, and the noble-mindedness and compassion of belief that will loosen and remove the fetters and chains of the various forms of tyranny fastened to the feet of three hundred, rather, four hundred, million strong Islam.

It is that lawful freedom which, adorned with the customs and observances of the Shari'a, will cast out the **evils** of dissolute Western civilization.

The freedom born of the Shari'a, which arises from belief, enjoins two principles:

...

Belief necessitates not humiliating others through oppression and despotism and not **degrading** them, and secondly, not abasing oneself before tyrants.

Someone who is a true servant of God cannot be a slave to others.

Do not make anyone other than God lord over yourselves.

That is to say, someone who does not recognize God ascribes relative degrees of mastery to everything and everyone, and piles worries on his own head.

For sure, the freedom born of the Shari'a is a **bounty** of Almighty God through the manifestation of His Names of All-Merciful and All-Compassionate; it is a characteristic of belief.

...

Evet nasıl ki nev'-i beşerdeki "telahuk-u efkâr" ünvanı altında asırlar ve zamanların tarih vasıtasıyla birbiriyle meşvereti, bütün beşeriyetin terakkiyatı ve fününunun esası olduğu gibi;

en büyük kıt'a olan Asya'nın en geri kalmasının bir sebebi, o **şûra-yı hakikiyeyi** yapmamasıdır.

Asya kıt'asının ve istikbalinin keşşafı ve miftahı, şûradır.

Yani nasıl ferdler birbiriyle **meşveret** eder; taifeler, kıt'alar dahi o şûrayı yapmaları lâzımdır ki,

üçyüz belki dörtüzyüz milyon İslâmın ayaklarına konulmuş çeşit çeşit istibdadların kayıplarını, zincirlerini açacak, dağıtacak, meşveret-i şer'iyeye ile şehamet ve şefkat-i imaniyeden tevellüd eden hürriyet-i şer'iyedir ki,

o hürriyet-i şer'iyeye, âdâb-ı şer'iyeye ile süslenip, garb medeniyet-i sefihanesindeki **seyyiatı** atmaktır.

İmandan gelen hürriyet-i şer'iyeye, iki esası emreder:

أَنْ لَا يُدَلَّلَ وَلَا يَتَدَلَّلَ مَنْ كَانَ عَبْدًا لِلَّهِ لَا يَكُونُ
عَبْدًا لِلْعِبَادِ لَا يُجْعَلُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ
اللَّهِ نَعَمْ الْحُرِّيَّةُ الشَّرْعِيَّةُ عَطِيَّةُ الرَّحْمَنِ

Yani: İman bunu iktiza ediyor ki; tahakküm ve istibdad ile başkasını **tezilil** etmemek ve zillete düşürmemek ve zalimlere tezellül etmemek.

Allah'a hakikî abd olan, başkalara abd olamaz.

Birbirinizi -Allah'tan başka- kendinize Rab **yapmayınız!**...

Yani Allah'ı tanımayan; her şeye, herkese nisbetine göre bir rububiyet tevehhüm eder, başına musallat eder.

Evet hürriyet-i şer'iyeye; Cenab-ı Hakk'ın Rahman, Rahîm tecellisiyle bir **ihsan**ıdır ve imanın bir hassasıdır.

فَلْيَحْيَا الصِّدْقُ وَلَا عَاشَ الْيَأْسُ فَلْتَدُومِ الْمُحَبَّةُ
وَلْتَقْوَى الشُّورَى وَالْمَلَامُ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهَوَى وَالسَّلَامُ
عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى

Long live truthfulness! Death to despair! Let love endure!
Let mutual consultation find strength!

Let those who follow their own whims and desires be the
object of blame, reproach and **detestation**! And on those
who follow right-guidance be peace and well-being!
AMEN.

If it is asked: Why do you attach this much importance
to mutual consultation?

And how may the life and progress of mankind, in
particular Asia, and particularly Islam, be achieved
through mutual **consultation**?

We would answer: As is explained in the Twenty-First
Flash of the Risale-i Nur, the Treatise on Sincerity,

since just consultation results in sincerity and **solidarity**,
three 'alifs'* become one hundred and eleven.
{Alif: the first letter of the Arabic alphabet, written with a
single vertical stroke `elif` }

Thus, three men between whom there is true solidarity
may benefit the nation as much as a hundred men.

Many **historical events** inform us that as a result of true
sincerity, solidarity, and consultation, ten men may
perform the work of a thousand.

Man's needs are endless and his enemies innumerable,
his strength and capital insignificant, and the number of
destructive, harmful humans who have become like
monsters through lack of religion is increasing.

In the face of those **endless** enemies and innumerable
needs,

man can continue his personal life only through the
support and assistance proceeding from belief,

and can maintain his social life only through the mutual
consultation enjoined by the Shari'a, that again proceeds
from the truths of belief. It is only thus that he can **halt**
his enemies and open up a way to secure his needs.

#25

First Addendum: A Summary of the Addendum to the Arabic Text of the Damascus Sermon

In the Arabic addendum to the Damascus Sermon, the
unassailable moral heroism born of belief in God was
described by means of a truly subtle comparison. Here
we shall set forth a summary of it and explain it.

Close to the beginning of the Second Constitutional
Period (1908-1918), I joined Sultan Reşad's tour of
Rumelia {June, 1911. [Tr.]} on behalf of the **Eastern
Provinces**.

Yaşasın sıdk! Ölsün yeis! Muhabbet devam etsin!. Şûra
kuvvet bulsun!.

Bütün levm ve itab ve **nefret**, heva ve hevese tâbi
olanlara olsun. Selâm ve selâmet Hûda'ya tâbi olanlar
üstüne olsun. Âmîn...

Eğer denilse: Neden şûraya bu kadar ehemmiyet
veriyorsun?

Ve beşerin, hususan Asya'nın, hususan İslâmiyet'in hayatı
ve terakkisi nasıl o **şûra** ile olabilir?

Elcevab: Nur'un Yirmibirinci Lem'a-i İhlasında izah
edildiği gibi;

haklı şûra ihlas ve **tesanüd**ü netice verdiğiinden, üç elif,
yüzonbir olduğu gibi,

ihlas ve tesanüd-ü hakikî ile üç adam yüz adam kadar
millete fayda verebilir.

Ve on adamın hakikî ihlas ve tesanüd ve meşveretin sırrı
ile, bin adam kadar iş gördüklerini çok **vukuat-ı tarihiye**
bize haber veriyor.

Madem beşerin ihtiyacı hadsiz ve düşmanları nihayetsiz
ve kuvveti ve sermayesi pek cüz'î; hususan dinsizlikle
canavarlaşmış, tahribatçı, muzır insanların çoğalmasıyla

elbette ve elbette o **hadsiz** düşmanlara ve o nihayetsiz
hacetlere karşı,

imandan gelen nokta-i istinad ve o nokta-i istimdad ile
beraber hayat-ı şahsiye-i insaniyesi dayandığı gibi

hayat-ı içtimaiyesi de yine imanın hakaikından gelen
şûra-yı şer'î ile yaşayabilir. O düşmanları **durdurur**, o
hacetlerin teminine yol açar.

Arabî Hutbe-i Şamiye'nin Zeyli'nin kısa bir tercümesi

Hutbe-i Şamiye'nin Arabî Zeylinde, gayet latif bir temsil
ile imandan gelen manevî ve kırılmaz bir kahramanlık
gösteriyor. Bu mes'elemiz münasebetiyle bir hülâsasını
beyan ediyoruz:

Hürriyetin başında Sultan Reşad'ın Rumeliye seyahati
münasebetiyle vilayat-ı şarkıye namına ben de refakat
ettim.

In our carriage of the train a discussion started with two friends who taught in the new secular schools and were well-versed in science.

They asked me: "Which is more necessary and should be stronger, religious **zeal** or national zeal?" To which I replied:

With us Muslims religion and nationhood are united, although there is a theoretical, apparent and incidental difference between them. Indeed, religion is the life and spirit of the nation.

When they are seen as different and separate from each other, religious zeal **encompasses** both the common people and upper classes,

whereas national zeal is felt by one person out of a hundred, that is, a person who is ready to sacrifice his personal benefits for the nation.

Since this is the case, religious zeal must be the basis with regard to the rights of all the people, while national zeal must serve it and be its **fortress**.

This is especially so since we people of the East are not like those of the West: our hearts are governed by the sense of religion.

The fact that it was in the East that pre-eternal Divine Determining sent most of the prophets indicates that only the sense of religion will awaken the East and **impel** it to progress.

A convincing argument for this is the era of the Prophet Muhammad (PBUH) and those who followed after him.

O my friends who are studying with me in this travelling school called a **train**! You asked me to which one should give more importance, religious zeal or national zeal.

And now, all you who received secular education and are travelling with me towards the future in the train of time! I say the following to you as well:

Religious zeal and Islamic nationhood have completely **fused** in the Turks and Arabs, and may not now be separated.

Islamic zeal is a luminous chain which is most strong and secure and is not born of this world.

It is a support that is firm and certain, and will not fail. It is an unassailable **fortress** that cannot be razed.

When I said this to those two enlightened school teachers, they said to me:

"What **evidence** is there for this? For a claim as great as this an equally great proof and powerful evidence are necessary. What is the evidence?"

Şimendiferimizde iki mektebli mütefennin arkadaşla bir mübahase oldu.

Benden sual ettiler ki: "**Hamiyet**-i diniye mi, yoksa hamiyet-i milliye mi daha kuvvetli, daha lâzım?"

O zaman dedim: Biz müslümanlar indimizde ve yanımızda din ve milliyet bizzât müttehiddir. İtibarî, zahirî, ârizî bir ayrılık var. Belki din, milliyetin hayatı ve ruhudur.

İkisine birbirinden ayrı ve farklı bakıldığı zaman; hamiyet-i diniye, avam ve havassa **şamil oluyor**.

Hamiyet-i milliye, yüzden birisine -yani menafi'-i şahsiyesini millete feda edene- has kalır.

Öyle ise, hukuk-u umumiye içinde hamiyet-i diniye esas olmalı. Hamiyet-i milliye ona hâdim ve kuvvet ve **kal'ası** olmalı.

Hususan biz şarklılar, garblılar gibi değiliz. İçimizde kalblere hâkim, hiss-i dinîdir.

Kader-i Ezelî ekser enbiyayı şarkta göndermesi işaret ediyor ki; yalnız hiss-i dinî şarkı uyandırır, terakkiye **sevkeder**.

Asr-ı Saadet ve Tâbiîn, bunun bir bürhan-ı kat'îsidir.

Ey bu hamiyet-i diniye ve milliyeden hangisine daha ziyade ehemmiyet vermek lâzım geldiğini soran, bu **şimendifer** denilen medrese-i seyyarede ders arkadaşlarım!

Ve şimdi zamanın şimendiferinde istikbal tarafına bizimle beraber giden bütün mektebliler! Size de derim ki:

"Hamiyet-i diniye ve İslâmiyet milliyeti, Türk ve Arab içinde tamamıyla **mezcolmuş** ve kabil-i tefrik olamaz bir hale gelmiş.

Hamiyet-i İslâmiye, en kuvvetli ve metin ve arştan gelmiş bir zincir-i nuranîdir.

Kırılmaz ve kopmaz bir urvet-ül vüskadır. Tahrib edilmez, mağlub olmaz bir kudsî **kal'adır**"

dediğim vakit o iki münevver mekteb muallimleri bana dediler:

"**Delilin** nedir? Bu büyük dâvaya büyük bir hüccet ve gayet kuvvetli bir delil lâzım. Delil nedir?"

We saw that a child not yet six years old was standing right next to the **railway** line where the train was about to pass. I said to my two teacher friends:

Look, this child is answering our question just by the way he is acting. Let the innocent child be the teacher in our travelling school instead of me. See, his behaviour is stating the following truth:

You can see that the child is **standing** only a metre's distance from where this hideous monster will pass the minute it roars shrieking out of its hole, the tunnel, with its fearful onslaught.

Although it is roaring and threatening with its overwhelming attack saying: "Anything in my way better watch out!", the innocent child is standing right next to it.

With perfect courage, heroism and freedom of spirit he gives no importance at all to its **threats**.

He has contempt for the monster's onslaught, and says with his childish heroism: "Hey, railway train, you can't frighten me with your thunderous roars!"

It is as if he is saying too through his resolution and **fortitude**: "Hey, railway train, you're the prisoner of a system!"

Your bit and bridle are in the hands of the one who's driving you. It's beyond your power to attack me.

You can't seize me and hold me under your **despotism**. Off with you! Get on your way! Carry on down the track at the command of your driver!"

O friends in this train and brothers who are studying science fifty years later!

Traversing time, suppose that with their proverbial heroism Rustam of Iran and Hercules of Greece are there in place of the **innocent** child.

Since at their time there were no trains, of course there was not the belief that trains move regularly, according to a system.

When the train suddenly roars out of its hole, the tunnel, snorting **thunder** and fire, with lightening in its eyes,

how Rustam and Hercules rush to one side at its threatening onslaught! How those two heroes are terrified and flee! For all their proverbial courage they run more than a thousand metres.

So look, see how their freedom and courage **dissolve** in the face of the monster's threat.

There is nothing they can do but flee. They do not realize that it is an obedient steed, because they do not believe in its driver and orderly system.

Altı yaşına girmemiş bir çocuğu şimendiferin tam geçeceği **yolun** yanında durmuş gördük. O iki muallim arkadaşlarıma dedim:

İşte bu çocuk lisan-ı haliyle sualimize tam cevap veriyor. Benim bedelime o masum çocuk, bu seyyar medresemizde üstadımız olsun. İşte lisan-ı hali bu gelecek hakikatı der:

Bakınız bu dabbetülarz, dehşetli hücum ve gürültüsü ve bağırmasıyla ve tünel deliğinden çıkıp hücum ettiği dakikada, geçeceği yolda bir metre yakınlıkta o çocuk **duruyor**.

O dabbetülarz tehdidiyle ve hücumunun tahakkümü ile bağırarak tehdid ediyor. "Bana rast gelenlerin vay haline" dediği halde o masum yolunda duruyor.

Mükemmel bir hürriyet ve hârika bir cesaret ve kahramanlıkla beş para onun **tehdid**ine ehemmiyet vermiyor.

Bu dabbetülarzın hücumunu istihfaf ediyor ve kahramancılığıyla diyor: "Ey şimendifer! Sen ra'd ve gök gürültüsü gibi bağırmanla beni korkutamazsın."

Sebat ve **metanet**inin lisan-ı haliyle güya der: "Ey şimendifer! Sen bir nizamın esirisin."

Senin gem'in, senin dizginin, seni gezdirenin elindedir. Senin bana tecavüz etmen haddin değil.

Beni **istibdad**ın altına alamazsın. Haydi yolunda git, kumandanının izniyle yolundan geç."

İşte ey bu şimendiferdeki arkadaşlarım ve elli sene sonra fenlere çalışan kardeşlerim!

Bu **masum** çocuğun yerinde Rüstem-i İranî ve Herkül-ü Yunanî o acib kahramanlıklarıyla beraber tayy-ı zaman ederek, o çocuk yerinde burada bulduklarını farzediniz.

Onların zamanında şimendifer olmadığı için, elbette şimendiferin bir intizam ile hareket ettiğine bir itikadları olmayacak.

Birden bu tünel deliğinden, başında ateş, nefesi **gök gürültüsü** gibi, gözlerinde elektrik berkleri olduğu halde birden çıkan şimendiferin

dehşetli tehdid hücumuyla Rüstem ve Herkül tarafına koşmasına karşı o iki kahraman ne kadar korkacaklar, ne kadar kaçacaklar!.. O hârika cesaretleriyle bin metreden fazla kaçacaklar.

Bakınız nasıl bu dabbetülarzın tehdidine karşı hürriyetleri, cesaretleri **mahvolur**.

Kaçmaktan başka çare bulamıyorlar. Çünkü onlar, onun kumandanına ve intizamına itikad etmedikleri için muftı bir merkeb zannetmiyorlar.

They imagine it to be a sort of lion with twenty terrifying and rapacious lions the size of waggons attached to its rear.

O my brothers and my friends who are listening to these words after fifty years!

What gives the five-year-old child greater freedom and courage than those two heroes, and a **fearlessness** and confidence far exceeding theirs,

is faith, trust and belief. Belief in the order and system of the railway, which is a seed of truth in that innocent child's heart. Belief that the reins of the train are in the hands of a driver, that its movement is regulated, that someone is driving it on his own account.

While what terrifies the two heroes and makes their **consciences** prisoners to delusion is their ignorant lack of faith; it is the fact that they do not know the driver and do not believe in the order and system.

The heroism which arose from the innocent child's belief in the comparison is like the heroism of a number of tribes -in particular Turkish and Turkified tribes- from among the Islamic peoples who, by reason of the faith and belief that was rooted in their hearts,

for a thousand years raised **the banner of Islam and all its perfections** in the face of more than a hundred nations and states in Asia, Africa and half Europe;

who went to meet death laughing and saying: "If I die, I shall be a martyr; if I kill, I shall be a champion of Islam."

Foremost the Turks and Arabs, and all the Muslim peoples, never fearing, confronted with the heroism of belief the unending succession of hostile events in this world, and the threats of that fearsome railway train which is inimical to man's comprehensive disposition, from microbes, even, to **comets**.

Through the submission to Divine Determining and Decree that arises from belief, they took lessons, and gained wisdom and a sort of worldly happiness in place of terror and fright.

The fact that, like the **innocent** child, they displayed this extraordinary heroism demonstrates that in this world as in the hereafter the absolute ruler of the future will be the nation of Islam.

#27

The cause of the truly strange fear, alarm and anxiety of those two strange heroes in the two comparisons was their lack of belief, their ignorance, and their misguidance;

a truth which the Risale-i Nur demonstrates with hundreds of **proofs**. It is as follows:

Belki gayet müdhiş, parçalayıcı, vagon cesametinde yirmi arslanı **arkasına** takmış bir nevi arslan tevehhüm ederler.

Ey kardeşlerim ve ey elli sene sonra bu sözleri işiten arkadaşlarım!

İşte altı yaşına girmeyen bu çocuğa o iki kahramandan ziyade cesaret ve hürriyet veren ve çok mertebe onların fevkinde bir emniyet ve **korkmamak** haletini veren,

o masumun kalbinde hakikatın bir çekirdeği olan şimendiferin intizamına ve dizgini bir kumandanın elinde bulunduğu ve cereyanı bir intizam altında ve birisi onu kendi hesabıyla gezdirmesine olan itikadı ve itminanı ve imanıdır.

Ve o iki kahramanı gayet korkutan ve **vicdan**larını vehme esir eden, onların onun kumandanını bilmemek ve intizamına inanmamak olan cahilane itikadsızlıklarıdır.

Bu temsilde, o masum çocuğun imanından gelen kahramanlık gibi, bin senede İslâm taifelerinin birkaç aşiretinin (Türk ve Türkleşmiş milletin) kalbinde yerleşen iman ve itikad cihetiyle,

rû-yi zeminde yüz mislinden ziyade devletlere, milletlere karşı imanından gelen bir kahramanlıkla, **İslâmiyet ve kemalât-ı maneviye**nin bayrağını Asya ve Afrika'da ve yarı Avrupa'da gezdiren

ve "Ölsem şehidim, öldürsem gaziyim" deyip ölümü gülererek karşılamakla beraber,

dünyadaki müteselsil düşman hâdisatlara karşı da, hattâ mikroptan **kuyruklu yıldız**lara kadar beşerin küllî istidadına karşı düşmanlık vaziyetini alan o dehşetli şimendiferlerin tehditlerine karşı, imanın kahramanlığıyla mukabele edip korkmayan;

kaza ve kader-i İlahiyeye karşı imanın teslimiyetiyle korkmak, dehşet almak yerinde, hikmet ve ibret ve bir nevi saadet-i dünyeviyeyi kazanan başta Türk ve Arab taifeleri ve bütün Müslüman kabileleri,

o **masum** çocuk gibi fevkalâde bir manevî kahramanlık gösterdikleri gösteriyor ki, istikbalin hâkim-i mutlakı, âhirette olduğu gibi dünyada da İslâmiyet milliyetidir.

O iki temsilde, o iki acib kahramanın pek acib korku ve telaşlarına ve elemelerine sebep, onların adem-i itikadları ve cehaletleri ve dalaletleri olduğu gibi..

Risale-i Nur'un yüzer **hüccet**lerle isbat ettiği bir hakikatı ki, bu risalenin mukaddemesinde bir-iki misali söylenmiş. Mes'ele şudur ki:

Unbelief and misguidance show to the people of misguidance a universe consisting wholly of series of terrible enemies.

Thousands of different enemies from the solar system to tubercular bacteria are attacking unfortunate humanity with the hands of blind force, aimless chance, and deaf nature.

By presenting to man's comprehensive disposition, and his endless needs and infinite desires, continuous fear, pain and anxiety,

unbelief and misguidance are forms of Hell; it puts those who follow it into a sort of Hell while still in this world.

All science and human progress outside religion and belief is worth nothing, like the heroism of Rustam and Hercules.

All it does is to administer injections to deaden the senses so that through drunkenness and dissipation those grievous fears may be temporarily forgotten.

Thus, on the one hand belief and unbelief yield fruits and results in the hereafter like Paradise and Hell,

and on the other in this world belief ensures a sort of Paradise, and transforms death into a release from duty,

while unbelief makes this world into a sort of Hell, destroys true human happiness and reduces death to eternal nothingness.

The Risale-i Nur, relying on definite insight and direct cognition, has demonstrated this truth with hundreds of proofs. Therefore, we refer you to those and cut short the discussion here.

If you wish to see the truth that lies in this comparison, raise your head and look at the universe.

Look and see how many vehicles there are like the railway train: balloons, cars, aeroplanes, ships of the land and the sea...

the globes of the stars, the heavenly bodies, the chains of events and successive occurrences that pre-eternal power creates with order, regularity, wisdom and purpose on land and sea and in space.

Anyone who has intelligence and sight is able to see most of these chains of events in the manifest world and corporeal universe and to confirm their existence. Similarly, they may confirm that there are even more wonderful successive events created by pre-eternal power in the spirit and incorporeal worlds.

Thus, all these material and immaterial chains of events in the universe attack, threaten and frighten the unbelieving people of misguidance; they destroy their moral and spiritual strength.

Küfür ve dalalet, bütün kâinatı ehl-i dalalete binler müdhiş düşmanlar taifeleri ve silsileleri gösteriyor.

Kör kuvvet, serseri tesadüf, sağır tabiat elleriyle, manzume-i şemsiyeden tut, tâ kalbdeki verem mikroplarına kadar binler taife düşmanlar bîçare beşere hücum ettiklerini

ve insanın câmi' mahiyeti ve küllî istidadatı ve hadsiz ihtiyacatı ve nihayetsiz arzularına karşı mütemadiyen korku, elem, dehşet ve telaş vermesiyle

küfür ve dalalet bir Cehennem zakkumu olduğunu ve bu dünyada da sahibini bir Cehennem içine koyduğunu..

din ve imandan hariç binler fen ve terakkiyat-ı beşeriye o Rüstem ve Herkül'ün kahramanlıkları gibi beş para fayda vermediğini..

yalnız ibtal-i his nev'inden muvakkaten o elîm korkuları hissetmemek için sefahet ve sarhoşlukla şırınga ediyor.

İşte iman ve küfrün müvazenesi âhirette Cennet ve Cehennem gibi meyveleri ve neticeleri verdiği gibi;

dünyada da iman bir manevî Cenneti temin ve ölümü bir terhis tezkeresine çevirmesini

ve küfür dünyada dahi bir manevî Cehennem ve hakikî saadet-i beşeriye mahvetmesi ve ölümü bir 'dam-ı ebedî mahiyetine getirmesini,

kat'î ve his ve şuhuda istinad eden Risale-i Nur'un yüzer hüccetlerine havale edip kısa kesiyoruz.

Bu temsilin hakikatını görmek isterseniz başınızı kaldırınız, bu kâinata bakınız.

Ne kadar şimendifer misillü balon, otomobil, tayyare, berriye ve bahriye gemiler.. karada, denizde,

havada kudret-i ezeliyenin nizam ve hikmetle halkettiği yıldızların kürelerine ve kâinat ecramına ve hâdisatın silsilelerine ve müteselsil vakıatlarına bakınız.

Hem âlem-i şehadette ve cismanî kâinatta bunların vücudu gibi, âlem-i ruhanî ve maneviyatta kudret-i ezeliyenin daha acib müteselsil nazireleri var olduğunu akli bulunan tasdik eder, gözü bulunan çoğunu görebilir.

İşte kâinat içinde maddî ve manevî bütün bu silsileler, imansız ehl-i dalalete hücum ediyor, tehdid ediyor, korku veriyor, kuvve-i maneviyesini zîr ü zeber ediyor.

Whereas, for the people of belief, rather than threatening and frightening them, they bring them joy and comfort, and give them **hope** and strength.

This is because the believers understand through their belief that an **All-Wise Maker** is impelling each of those innumerable chains of events, corporeal and incorporeal railway trains and travelling universes, to carry out their functions within a perfect orderliness, regularity, wisdom and purpose; that He is causing them to work.

Not one jot are they confused in their duties, nor can they transgress against one another.

#28

The believers see through their belief that these events are displaying the perfections of His art and the manifestations of His Beauty in the **universe**.

Thus belief gives all moral strength to them and demonstrates a sample of eternal happiness.

Nothing, then, no science, no **human progress**, can ensure moral strength in the face of the ghastly pains and fears that arise from the people of misguidance's unbelief, nor give them any comfort.

They destroy their courage, but temporarily draw a veil of neglect over them, deceiving them.

The believers, by reason of their belief, look on these events, not with fear and crumbled moral strength but with an extraordinary strength and **fortitude**, and with the truth that is in belief, like the innocent child in the comparison.

They observe the planning and will of an All-Wise Maker within the sphere of His wisdom and are saved from delusion and fears.

They understand and say: "If it were not for the command and permission of the **All-Wise Maker**, these travelling universes could not be in motion, they could do nothing."

With perfect confidence, they manifest happiness in the life of this world, each according to his degree.

When the seed of truth born of belief and true religion are not present in a person's heart and **conscience**, and are not his point of support,

in the same way that Rustam and Hercules' courage and heroism crumbled in the comparison,

such a person's courage and morale too will be annihilated and his conscience will **decay**.

He will become prisoner to all the events in the universe. He will sink to being a trembling beggar before everything.

Ehl-i imana değil tehdid ve korkutmak belki sevinç ve saadet, ünsiyet ve **ümid** ve kuvvet veriyor.

Çünkü ehl-i iman, iman ile görüyor ki, o hadsiz silsileleri, maddî ve manevî şimendiferleri, seyyar kâinatları mükemmel intizam ve hikmet dairesinde birer vazifeye sevkeden bir **Sâni'-i Hakîm** onları çalıştırıyor.

Zerre miktar vazifelerinde şaşırıyorlar, birbirine tecavüz edemiyorlar.

Ve **kâinat**taki kemalât-ı san'ata ve tecelliyat-ı cemaliyeye mazhar olduklarını görüp

kuvve-i maneviyeyi tamamıyla eline verip, saadet-i ebediyenin bir nümunesini iman gösteriyor.

İşte ehl-i dalaletin imansızlıktan gelen dehşetli elemelerine ve korkularına karşı hiçbir şey, hiçbir fen, hiçbir **terakkiyat-ı beşeriye** buna karşı bir teselli veremez, kuvve-i maneviyeyi temin edemez.

Cesareti zîr ü zeber olur. Fakat muvakkat gaflet perde çeker, aldatır.

Ehl-i iman, iman cihetiyle değil korkmak ve kuvve-i maneviyesi kırılmak, belki o temsildeki masum çocuk gibi fevkalâde bir kuvvet-i maneviye ve bir **metanet**le ve imandaki hakikatla onlara bakıyor.

Bir Sâni'-i Hakîm'in hikmet dairesinde tedbir ve idaresini müşahede eder, evham ve korkulardan kurtulur.

"**Sâni'-i Hakîm**'in emri ve izni olmadan bu seyyar kâinatlar hareket edemezler, ilişemezler." deyip anlar.

Kemal-i emniyetle hayat-ı dünyeviyesinde de derecesine göre saadete mazhar olur.

Kimin kalbinde imandan ve din-i haktan gelen bu hakikat çekirdeği **-vicdan**ında- bulunmazsa ve nokta-i istinadı olmazsa,

bilbedahe temsildeki Rüstem ve Herkül'ün cesaretleri ve kahramanlıkları kırıldığı gibi,

onun cesareti ve kuvve-i maneviyesi müzmaihil olur ve vicdanı **tefessüh** eder.

Ve kâinatın hâdisatına esir olur. Her şeye karşı korkak bir dilenci hükmüne düşer.

Since the Risale-i Nur has demonstrated this truth concerning belief and the fearsome wretchedness that misguidance brings in this world with hundreds of **decisive proofs**, we shall cut short this long and extensive truth here.

Man in this century has perceived that his greatest need is for moral and spiritual strength, solace, and fortitude.

Therefore, for him to abandon Islam and the truths of belief at this time, which are a point of support and secure the moral strength, **solace**, and happiness he needs,

and, instead of benefiting from Islamic nationhood, under the pretext of becoming westernized,

for him to rely on misguidance, **dissipation**, and lying politics and diplomacy, which completely destroy and annihilate all moral strength, solace, and fortitude, are acts far from all benefit and profit for mankind.

Just how far they are from benefiting mankind, foremost the Islamic world, and all mankind, will realize. They will be awakened to this truth,

and, if time has not run out for this world, they **will adhere** to the truths of the Qur'an.

First Addendum: Second Part

As in the comparison above, in the former period at the beginning of the Second Constitutional Period, a number of religiously-minded deputies said to the Old Said:

"You make politics the **tool** of religion and the Shari'a in every way possible and make it serve religion.

You only support freedom on account of the Shari'a.

And you favour **constitutionalism** in so far as it is in conformity with the Shari'a.

That means one cannot have freedom and constitutionalism without the Shari'a.

It is for this reason that **they included** you among those who said 'We want the Shari'a' during the Thirty-First of March Incident."

The Old Said told them: "Yes, it is only through the truths of Islam that the Islam will prosper and flourish.

Islamic society can function only through the Shari'a of Islam and its **worldly happiness** be achieved.

Otherwise justice will disappear, public security be overturned, immorality and base qualities prevail, and everything be run by liars and sycophants.

As a small proof out of thousands of this truth, I offer the following story for your **attention**:

İmanın bu sırr-ı hakikatını ve dalaletin de bu dehşetli şekavet-i dünyeviyesini Risale-i Nur yüzer **kat'î hüccetlerle** isbat ettiğine binaen, bu pek uzun hakikatı kısa kesiyoruz.

Acaba en ziyade kuvve-i maneviyeye ve teselliye ve metanete ihtiyacını hissetmiş bu asırdaki beşer,

bu zamanda o kuvve-i maneviyeyi ve **teselli**yi ve saadeti temin eden ve İslâmiyet ve imandaki nokta-i istinad olan hakaik-i imaniyeyi bırakıp,

garblılaşmak ünvanı ile İslâmiyet milliyetinden istifade yerine,

bütün bütün kuvve-i maneviyeyi kırıp ve teselliyi mahveden ve metanetini kıran dalalet ve **sefahete** ve yalancı politika ve siyasete dayanmak ne kadar maslahat-ı beşeriyeden ve menfaat-ı insaniyeden uzak bir hareket olduğunu;

pek yakın bir zamanda intibaha gelmiş, başta İslâm olarak, beşer hissedecek,

dünyanın ömrü kalmışsa Kur'an'ın hakaikine **yapışacak**.

...

İşte sâbık temsil gibi eski zamanda, Hürriyetin başında bazı dindar meb'uslar, Eski Said'e dediler:

Sen her cihette siyaseti dine, şeriata **âlet** ediyorsun ve dine hizmetkâr yapıyorsun

ve yalnız şeriat hesabına hürriyeti kabul ediyorsun.

Ve **meşrutiyeti** de meşruiyet suretinde beğeniyorsun.

Demek hürriyet ve meşrutiyet, şeriatsız olamaz.

Bunun için seni de "şeriat isteriz" diyenlerin içine 31 Mart'ta **dâhil ettiler**.

Eski Said onlara demiş ki: Evet millet-i İslâmiyenin sebab-i saadeti, yalnız ve yalnız hakaik-i İslâmiye ile olabilir.

Ve hayat-ı içtimaiyesi ve **saadet-i dünyeviyesi** şeriat-ı İslâmiye ile olabilir.

Yoksa adalet mahvolur. Emniyet zîr ü zeber olur. Ahlâksızlık, pis hasletler galebe eder. İş yalancıların, dalkavukların elinde kalır.

Size bu hakikatı isbat edecek binler hüccetten bir küçük nümune olarak bu hikâyeyi nazar-ı **dikkatinize** gösteriyorum:

One time in the desert, a man was the guest of a nomad who was one of the people of reality.

He saw that the desert-dwellers did not concern themselves with **guarding** their belongings.

His host had even left some money openly in the corner of the room.

The **guest** asked him: "Aren't you frightened of thieves, just throwing your belongings in the corner like that?"

His host answered: "We do not have any thieves here."

The guest said: "We put our money in **safes** and lock them, but it is still frequently stolen."

His host told him: "We cut off the hands of thieves as a Divine command and on account of the justice of the Shari'a."

Whereupon the guest exclaimed: "Then most of you must be lacking a **hand**!"

His host told him: "I am fifty years old, and yet in my whole life I have only seen one person with their hand cut off."

The guest was ashamed and said: "Although everyday in my country we put fifty people in prison for **theft**,

it does not have one hundredth of the effectiveness of your justice here."

The host said: "You have been unmindful of an important truth and have ignored a strange and powerful fact, as a result of which true **justice** has escaped you.

In place of general good, under an apparent justice, hatred and vicious and partisan currents intervene, destroying the effect of the judgements. The truth is as follows:

With us, the moment a thief stretches out his hand to seize another's **property**, he recalls the punishment of the Shari'a.

The **command** revealed from the Divine Throne comes to his mind.

Through the sense of belief and ear of the heart, he as though hears the verse: **As to the thief, male or female, cut off his or her hands**, {Qur'an, 5:38} which calls for "the execution of the thief's hand," and his belief and elevated emotions are stirred into action.

From around his spirit and the depths of his conscience a state of mind is given rise to which as though attacks the inclination to steal.

The inclination, which arises from the instinctual soul and lust, is stifled and recedes; by degrees it is **completely** extinguished.

Bir zaman bir adam, bir sahrada, bedeviler içinde ehl-i hakikat bir zâtın evine misafir olur.

Bakıyor ki, onlar mallarının **muhafaza**sına ehemmiyet vermiyorlar.

Hattâ ev sahibi, evinin köşesinde paraları oralarda açıkta bırakmış.

Misafir, hane sahibine dedi: "Hırsızlıktan korkmuyor musunuz, böyle malınızı köşeye atmışsınız?"

Hane sahibi dedi: "Bizde hırsızlık olmaz."

Misafir dedi: "Biz paralarımızı **kasalarımıza** koyduğumuz ve kilitlediğimiz halde çok defalar hırsızlık oluyor."

Hane sahibi demiş: "Biz emr-i İlahî namına ve adalet-i şer'îye hesabına hırsızın elini kesiyoruz."

Misafir dedi: "Öyle ise çoğunuzun bir **eli** olmamak lâzım gelir."

Hane sahibi dedi: "Ben elli yaşına girdim, bütün ömrümde bir tek el kesildiğini gördüm."

Misafir taaccüb etti, dedi ki: "Memleketimizde her gün elli adamı **hırsızlık** ettikleri için hapse sokuyoruz.

Sizin buradaki adaletinizin yüzde biri kadar tesiri olmuyor."

Hane sahibi dedi: "Siz büyük bir hakikattan ve acib ve kuvvetli bir sırdan gaflet etmişsiniz, terketmişsiniz. Onun için **adalet**in hakikatını kaybediyorsunuz.

Maslahat-ı beşeriye yerine adalet perdesi altında garazlar, zalimane ve tarafgirane cereyanlar müdahale eder, hükümlerin tesirini kırar. O hakikatın sırrı budur:

Bizde bir hırsız elini başkasının **mal**ına uzattığı dakikada hadd-i şer'inin icrasını tahattur eder.

Arş-ı İlahîden nâzil olan **emir** hatrına gelir.

İmanın hassası ile, kalbin kulağı ile, kelâm-ı ezeli den gelen ve "hırsız elinin i'damına" hükmeden **السَّارِقُ وَ**

السَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا âyetini hissedip işitir gibi iman ve itikadı heyecana ve hissiyat-ı ulviyesi harekete gelir.

Ruhun etrafından, vicdanın derin yerlerinden, o sirkat meyelanına hücum gibi bir halet-i ruhiye hasıl olur.

Nefis ve hevesten gelen meyelan parçalanır, çekilir. Git gide o meyelan **bütün bütün** kesilir.

For not only the mind and imagination, but also the inner faculties, the intellect, heart, and conscience, together attack that desire and emotion.

By recalling the punishment of the Shari'a the thief's **conscience** restrains and prohibits him, confronting that desire and silencing it.

Yes, belief places in the heart and mind a permanent 'prohibitor;' when sinful desires emerge from the soul, it repulses them, declaring: "it is forbidden!"

Man's actions result from the **inclinations** of his heart and emotions. They come from the sensibilities of the spirit and its needs.

The spirit is stirred into action through the light of belief. If an act is good, he does it; if it is evil, he tries to restrain himself.

Blinder emotions will not drive him down the wrong road and defeat him.

#30

In Short: When the punishments are carried out in the name of the Divine commands and dominical justice,

both the **spirit**, and the intellect, and the conscience, and man's innate subtle faculties are affected and influenced.

It is for this reason that the execution of a punishment once in fifty years is more effective than your imprisoning numerous people every day.

Your **penalties** affect only your imaginations, for when one of you decides to steal something,

suffering a penalty on account the country and nation and its benefits seems imaginary;

or he thinks others will condemn him **if they know** about it;

or it occurs to him that if it turns out unfavourably the government will send him to prison.

So only his power of imagination feels **minor** discomfort.

And the powerful desire issuing from his instinctual soul and emotions -particularly if he is needy as well- will overpower him.

Then the penalty will be ineffective in making him refrain from committing the **bad deed**.

Anyway, because they are not a Divine command, the penalties are not justice. They are vain and futile like performing the prayers without taking ablutions and not facing the qibla.

That is to say, true justice and effective penalties are those which are in accordance with the Divine command and executed in its name. Others can have only a minimal effect.

Çünkü yalnız vehim ve fikir değil, belki manevî kuvveleri -akıl, kalb ve vicdan- birden o hisse, o hevese hücum eder.

Hadd-i şer'îyi tahattur ile ulvî zecr ve **vicdanî** bir yasakçı o hissin karşısına çıkar, susturur.

Evet iman kalbde, kafada daimî bir manevî yasakçı bıraktığından fena meyelanlar histen, nefisten çıktıkça "yasaktır" der, tardeder kaçıtır.

Evet insanın fiilleri kalbin, hissin **temayülatından** çıkar. O temayülat, ruhun ihtisaratından ve ihtiyacatından gelir.

Ruh ise, iman nuru ile harekete gelir. Hayır ise yapar, şer ise kendini çekmeğe çalışır.

Daha **kör** hisler onu yanlış yola sevkedip mağlub etmez.

Elhasıl: Had ve ceza, emr-i İlahî ve adalet-i Rabbaniye namına icra edildiği vakit

hem **ruh**, hem akıl, hem vicdan, hem insanîyetin mahiyetindeki latifeleri müteessir ve alâkadar olurlar.

İşte bu mana içindir ki, elli senede bir ceza, sizin hergün müteaddid hapsinizden ziyade bize faide veriyor.

Sizin adalet namı altındaki **cezalarınız**, yalnız vehminizi müteessir eder. Çünkü biriniz hırsızlığa niyet ettiği vakit

millet, vatan maslahatı ve menfaatı hesabına cezaya çarpılmak vehmi gelir.

Yahut insanlar **eğer bilseler** ona fena nazarla bakarlar.

Eğer aleyhinde tebeyyün etse, hükûmet de onu hapsetmek ihtimali hatırına geliyor.

O vakit yalnız kuvve-i vâhimesi **cüz'î** bir teessür hisseder.

Halbuki nefis ve hissinden çıkan -hususan ihtiyacı da varsa- kuvvetli bir meyelan galebe eder.

Daha o **fenaliktan** vazgeçmek için o cezanız fayda vermiyor.

Hem de emr-i İlahî ile olmadığından o cezalar da adalet değil. Abdestsiz, kıblesiz namaz kılmak gibi battal olur, bozular.

Demek hakikî adalet ve tesirli ceza odur **ki**: Allah'ın emri namıyla olsun. Yoksa tesiri yüzden bire iner.

Other universal and all-embracing Divine injunctions may be compared with this small question of theft,

so that it may be understood that man's happiness and well-being in this world are possible only through justice. As for justice, it can be achieved only through direct application of the way shown by the Qur'an.

(This marks the end of the summary of the story)

It was imparted to my heart that if mankind does not come swiftly to its senses and open courts in the name of Divine justice and in accordance with the truths of Islam,

calamities both material and non-material will break over men's heads and they will surrender to anarchy and lawlessness.

The Old Said related the above story to some religious deputies of that time, and it was included forty-five years ago in the Addendum to the Damascus Sermon.

Now, since the story and previous comparison are instruction relevant to the present time rather than that time, we offer it to the deputies who sincerely support religion so they may take note of it.

Said Nursi

{Because we do not know Arabic, we requested of Ustad that he should teach us concerning his Arabic treatise which was published under the title of The Damascus Sermon (Hutbe-i Şamiye).

He did so for several days and we wrote down what he said. He used to repeat some of the things he taught so that they would stick in our minds.

We found the story and comparison at the end useful in explaining the question. And the reason we have offered them first of all for the attention of members of universities and deputies who support religion is

because when Ustad [Bediuzzaman Said Nursi] began to explain this subject, he said: "I put you in the place of the two teachers from the modern schools in the railway train, and the sincerely religious deputies of the present time in the place of the deputies of forty-five years ago who asked the question about the Shari'a."

...

If they wish we can show them all our notes about the Damascus Sermon, and if needed, we can publish them.

We wanted Ustad to teach us about the politics of the Islamic world.

But since he had given up politics thirty-five years previously,

he explained to us instead this translation of the Damascus Sermon of the Old Said, which touches on Islamic politics. It is a lesson on account of the Old Said.

İşte bu cüz'î sirkat mes'elesine sair küllî ve şümüllü ahkâm-ı İlahiye kıyas edilsin.

Tâ anlaşılınsın ki: Saadet-i beşeriye dünyada adalet ile olabilir. Adalet ise doğrudan doğruya Kur'anın gösterdiği yol ile olabilir...

(Hikâyenin hülâsası bitti.)

Eğer beşer çabuk aklını başına alıp adalet-i İlahiye namına ve hakaik-i İslâmiye dairesinde mahkemeler açmazsa,

maddî ve manevî kıyametler başlarına kopacak, anarşilere, ye'cüc ve me'cüclere teslim-i silâh edecekler diye kalbe ihtar edildi.

İşte bu hikâyeyi o zamandaki bazı dindar meb'uslara Eski Said söylemiş. Ve iki defa tab'edilen Arabî Hutbe-i Şamiye'nin Zeylinde kırkbeş sene evvel yazılmış. (Haşiye)

Şimdi bu hikâye ile evvelki temsil, o zamandan ziyade tam bu zamanın dersi olmasından bera-yı malûmat hakikî dindar meb'usların nazarına medar-ı ibret için gösteriyoruz.

Said Nursî

{(Haşiye): Hutbe-i Şamiye namında matbu Arabî risaleyi, Arabî bilmediğimiz için üstadımızdan rica ettik ki: Bize bir-iki gün ders ver.

Birkaç gün zarfında söylediği dersin takririni kaleme aldık. Üstadımız ders verdiği vakit, bazı cümlelerini zihnimize tam yerleştirmek için tekrar ederdi.

Âhirdeki temsil ve hikâyeyi izahlı bulduğumuzdan en evvel onları üniversitelilerin ve dindar meb'usların nazarlarına göstermemizin sebebi:

Üstadımız derse başladığı vakit "Eski zamanda şimendiferde mektebli o iki muallim yerine sizleri ve bana şeriat hakkında sual soran kırkbeş elli sene evvelki meb'uslar yerine, şimdiki hakikî dindar meb'usları kabul ve tasavvur ediyorum ve öylece konuşuyorum" dediği için,

biz de ehl-i maarif ve dindar meb'uslara, bera-yı malûmat bu dersimizi gösteriyoruz.

Sonra isterlerse Hutbe-i Şamiye'den bütün dersimizi göstereceğiz. Münasib görülse neşir de edeceğiz.

Âlem-i İslâmdaki siyaset-i İslâmiyeye dair üstadımızdan bir ders almak isterdik.

Halbuki otuzbeş seneden beri siyaseti terk ettiğinden

Eski Said'in siyaset-i İslâmiyeye temas eden bu Hutbe-i Şamiye tercümesi Eski Said hesabına bir derstir.

Signed: His students, Tahiri, Zübeyr, Bayram, Ceylan,
Sungur, Abdullah, Ziya, Sadık, Hüsni, Hamza}

Tahirî, Zübeyr, Bayram, Ceylan, Sungur, Abdullah, Ziya,
Sadık, Sâlih, Hüsni, Hamza}

www.risaleglobal.com

First Addendum: Third Part

[This part of the Addendum consists of newspaper articles written by Bediuzzaman Said Nursi forty-two years ago.]

Long Live the Illustrious Shari'a!

Volkan No: 73

21 Safer 1327/ 1 Mart 1325/ 14 March 1909

Deputies of the Assembly!

I am going to write a single sentence, which though very long, is extremely succinct. Take note of it, for in its prolixity is conciseness. It is this:

If you apply the title of the ILLUSTRIOUS SHARI'A to the justice, mutual consultation, and restriction of power to the law which is the Constitution and constitutionalism, and make it the authority for your rulings and apply its principles, what will you lose? For it is the true and rightful owner of this glorious, effective title and comprises the following manifold benefits:

it is the source of absolute justice; provides us with a sure point of support;

establishes constitutionalism on a firm base;

saves the doubtful and anxious from the abyss of their bewilderment;

guarantees our future in this world and our lives in the next;

delivers 'Divine rights,' that is, the rights of the public, from wrongful exploitation;

preserves our national life;

attracts all minds

and demonstrates to westerners our constancy, maturity, and existence;

saves you from being called to account in this world and the next;

establishes unanimity of purpose and result;

gives rise to public opinion, the spirit of consensus;

prohibits the corrupt evils of civilization from entering the bounds of freedom and our civilization;

delivers us from begging to Europe;

through the mystery of miraculousness, in a short space of time makes us traverse the long distance in progress that we have lagged behind;

Hutbe-i Şamiye'nin Zeylinin Zeyli

(Kırk iki (*) sene evvel dinî ceridelerde neşredilen Said'in makalesidir.)

{(*)}: Bu tarih 1951 senesine aittir}

Yaşasın Şeriat-ı Garra

Dinî ceride: 73

29 Şubat 324 / Mart 1909

Ey meb'usan!

Uzunluğu ile beraber gayet mûciz bir tek cümle söyleyeceğim. Dikkat ediniz, zira itnabında îcaz var. Şöyle ki:

Meşrutiyet ve kanun-u esasî denilen adalet ve meşveret ve kanunda cem'-i kuvvet, bu ünvan ile beraber asıl mâlik-i hakikî ve sahib-i ünvan-ı muhteşem (1)

ve müessir ve adalet-i mahzayı mutazammın (2) ve nokta-i istinadımızı temin eden (3)

ve meşrutiyeti bir esas-ı metine istinad ettiren (4)

ve evham ve şükûk sahibini varta-i hayretten kurtaran (5)

ve istikbal ve âhiretimizi tekeffül eden (6)

ve menafi'-i umumiye olan hukukullahı izinsiz tasarruftan sizi tahlis eden (7)

ve hayat-ı milliyemizi muhafaza eden (8)

ve umum ezhanı manyetizmalandıran (9)

ve ecanibe karşı metanetimizi ve kemalimizi ve mevcudiyetimizi gösteren (10)

ve sizi muahaze-i dünyeviye ve uhreviyeden kurtaran (11)

ve maksad ve neticede ittihad-ı umumiyeyi tesis eden (12)

ve o ittihadın ruhu olan efkâr-ı âmmeyi tevlid eden (13)

ve çürük mesavi-i medeniyeti hudud-u hürriyet ve medeniyetimize girmekten yasak eden (14)

ve bizi Avrupa dilencilüğünden kurtaran (15)

ve geri kaldığımız uzun mesafe-i terakkide -sırr-ı i'caza binaen- bir zaman-ı kasîrede tayyettiren (16)

gains great **value** for us by in a short time uniting Arab, Turk, Persian, and Semite;

shows the collective personality of the government to be Muslim;

by preserving the **spirit** of the Constitution and Article Eleven,* saves you from perjuring yourselves;

*{Article 11 of the Constitution: "Every Ottoman is free to practise his religion on condition only that no breach of public order or good morals is committed." [Tr.]}

gives the lie to Europe's old false ideas about us;

makes it affirmed that Muhammad (Upon whom be blessings and peace) is the **Seal** of the Prophets and the Shari'a is eternal;

forms a barrier against irreligion, the destroyer of civilization;

with its shining face, puts an end to the darkness of the conflict and **confusion of ideas**;

unites all the religious scholars and preachers and causes them to assist the nation's happiness, and makes the government and its activities serve licit constitutionalism;

since its absolute justice is compassionate, reconciles and binds to a greater extent the **non-Muslim** minorities;

inspires the most pusillanimous man with true feelings of progress, self-sacrifice, and patriotism the same as the bravest, and the most common man the same as the most elevated;

delivers us from vice, **wastefulness**, and inessential needs, all of which destroy civilization;

gives a spur to endeavour by developing this world as well as saving the hereafter;

teaches the principles of **good morals** and elevated emotions, the life of civilization;

acquits each of you deputies from fifty thousand people claiming their rights from you;

shows you to be a small, **licit sample** of the consensus of the Umma; because of pure intention makes all your actions into worship;

and saves you from criminal conspiracy against the **spiritual lives** of three hundred million Muslims;

-since it comprises this many benefits, what will you lose if you apply the title of the Shari'a to constitutionalism?

Long live the **Illustrious Shari'a!**

ve Arab ve Turan ve İnan ve Sâmilere tevhid ederek az zamanla bize bir büyük **kıymet** veren (17)

ve şahs-ı manevî-i hükûmeti Müslüman gösteren (18)

ve kanun-u esasînin **ruhunu** ve Onbirinci Madde'yi muhafaza ile ve sizi hıns-ı yeminden kurtaran (19)

ve Avrupa'nın eski zann-ı fasidlerini tekzip eden (20)

Muhammed Aleyhissalâtu Vesselâm **hâtem-i** enbiya ve şeriatın ebedî olduğunu tasdik ettiren (21)

ve muharrib-i medeniyet olan dinsizliğe karşı sed çeken (22)

ve zulmet-i tebayün-ü efkâr ve **teşettüt-ü ârâ**yı safha-i nurânîsi ile ortadan kaldıran (23)

ve umum ülema ve vaizleri ittihad ve saadet-i millete ve icraat-ı hükûmeti meşruta-i meşruaya hâdim eden (24)

ve adalet-i mahzası merhametli olduğundan anasır-ı **gayr-ı müslim**eyi daha ziyade te'lif ve rabteden (25)

ve en cebîn ve âmi adamı en cesur ve en has adam gibi hiss-i hakikî-i terakki ve fedakârlık ve hubb-u vatanla mütehasis eden (26)

ve hâdim-i medeniyet (*) olan sefahet ve **israfat** ve havaic-i gayr-ı zaruriyeden bizi halâs eden (27)
{(*)}: **Hâdim-i medeniyet: Medeniyeti yıkıcı**

ve muhafaza-i âhiretle beraber imar-ı dünya etmekle sa'ye neşat veren (28)

ve hayat-ı medeniyet olan **ahlâk-ı hasene** ve hissiyat-ı ulviyenin düsturlarını öğretiren (29)

ve herbirinizi ey meb'uslar ellibin kişinin takazasını yani haklarını sizden dava etmelerini hakkınızda tebrie eden (30)

ve sizi icma-i ümmete küçük bir **misal-i meşru** gösteren (31)

ve hüsn-ü niyete binaen a'malinizi ibadet gibi ettiren (32)

ve üçyüz milyon Müslümanın **hayat-ı maneviyesine** sû'i kâsd ve cinayetten sizi tahlis eden (33)

ol **ŞERİAT-I GARRA ünvanıyla gösterseniz ve hükümlerinize me'haz edinseniz ve düsturlarını tatbik etseniz**, acaba bu kadar fevaidi ile beraber ne gibi şey kaybedeceksiniz? Vesselâm.

Yaşasın **Şeriat-ı Garra!..**

Long Live the Shari'a of Muhammad!

(Upon whom be blessings and peace)

Volkan No. 77

25 Safar 1327/ 5 Mart 1325/ 18 March 1909

Since the Illustrious Shari'a proceeds from pre-eternal Divine speech, it will continue for all **eternity**.

Our salvation from the vile tyranny of the evil-commanding soul is through reliance on Islam, by holding fast to that **'rope most strong.'**

We may profit thoroughly from true freedom by seeking help from **belief**.

For one who is truly a slave and servant of the world's Maker will not stoop to worshipping His creatures.

Everyone is a commander in his own world and is therefore charged with the **'greater jihad'** in it,

with assuming the morality of Muhammad (Upon whom be blessings and peace), and raising to life his practices.

Rulers of this land! If you want success, conform to the **Divine laws!**

Otherwise you will be unsuccessful.

For the fact that all the known prophets appeared in the lands of Islam and the Ottomans is a sign of Divine Determining that the **steam** of the engine of the progress of this country's people is religion.

The flowers of these fields of Asia, Africa, and Rumelia will grow and flourish through the light of Islam.

Religion may not be sacrificed for the sake of this world. At one time the matters of the Shari'a were given as the **bribe** to preserve the now defunct despotism.

Did anything other than harm result from giving up and sacrificing the matters of religion?

This nation's heart disease is **weakness in religion**; it will regain its health through strengthening it.

The way of our society is love for love and enmity towards enmity.

That is, assisting love between Muslims and routing the soldiers of **hostility**.

Our way is also to adopt the morality of Muhammad (Upon whom be blessings and peace) and revive his practices.

Our guide is the Illustrious Shari'a, **our sword** its decisive proofs, and our aim to uphold the Word of God.

Yaşasın Şeriat-ı Ahmedî (A.S.M.)

Dinî Ceride No: 77

5/Mart/1325 - 18/Mart/1909

Şeriat-ı garra, kelâm-ı ezelîden geldiğinden **ebede** gidecektir.

Nefs-i emmarenin istibdad-ı rezilesinden selâmetimiz, İslâmiyete istinad iledir. O **hablülmetine** temessük iledir.

Ve haklı hürriyetten hakkıyla istifade etmek, **imandan** istimdad iledir.

Zira Sâni-i Âlem'e hakkıyla abd ve hizmetkâr olanın, halka ubudiyete tenezzül etmemesi gerektir.

Herkes kendi âleminde bir kumandan olduğundan âlem-i asgarında **cihad-ı ekber** ile mükelleftir.

Ve ahlâk-ı Ahmediye (Aleyhissalâtü Vesselâm) ile tahalluk ve Sünnet-i Nebeviyeyi ihya ile muvazzaftır.

Ey evliya-i umûr! Tevfik isterseniz, **kavanin-i âdetullah** tevfik-i hareket ediniz.

Yoksa tevfihsizlik ile cevab-ı red alacaksınız.

Zira maruf umum enbiyanın memalik-i İslâmiye ve Osmaniyeden zuhuru, kader-i İlahînin bir işaret ve remzidir ki; bu memleket insanların makine-i tekemmülâtının **buharı** diyanttir.

Ve bu Asya ve Afrika tarlasının ve Rumeli bostanının çiçekleri, ziya-yı İslâmiyet ile neşv ü nema bulacaktır.

Dünya için din feda olunmaz. Gebermiş istibdadı muhafaza için, vaktiyle mesail-i şeriat **rüşvet** verilirdi.

Dinin mes'eleleri terk ve feda edilmesinden, zarardan başka ne faydası görüldü?

Milletin kalb hastalığı **za'f-ı diyanettir**. Bunu takviye ile sıhhat bulabilir.

Bizim cemaatımızın meşrebi: Muhabbete muhabbet ve husumete husumettir.

Yani beyn-el İslâm muhabbete imdad ve **husumet** askerini bozmaktır.

Mesleğimiz ise, ahlâk-ı Ahmediye (Aleyhissalâtü Vesselâm) ile tahalluk ve Sünnet-i Peygamberîyi ihya etmektir.

Ve rehberimiz şeriat-ı garra ve **kılıncımız** da berahin-i katia ve maksadımız ilâ-yı Kelimetullahtır.

All believers are in meaning members of our society, while formal membership is by making determined effort to raise to life in one's own world the Prophet's practices.

First of all, in the name of the Shari'a, we call on the religious scholars, shaykhs, and students of the religious schools, who are the guides of the general public, to **unite**.

Said Nursi

#33

A Warning

With two false comparisons, journalists, the public orators, have plunged this nation **into a bog**.

The First is by comparing the provinces with Istanbul. But if philosophy is taught to children who cannot yet read, what is taught will be superficial...

The Second: They have compared Istanbul to Europe. But if a man dresses in a **garment** deemed suitable to women, he becomes ridiculous and the object of scorn.

Said Nursi

Reality

Volkan No: 70

18 Safar 1327/ 26 Şubat 1324/ 11 March 1909

We have been members of the İttihad-ı Muhammedî (The Muhammadan Union) (**Upon whom be blessings and peace**) since man undertook the trust in pre-eternity. {"Qalu bala." See, Qur'an, 7:172. [Tr.]}

The reason for our unity is Divine Unity; our oath and pledge is belief; we are united because we affirm Divine Unity.

All believers are charged with upholding the Word of God, and at this time the most effective means of doing this is **material progress**.

For the Europeans are crushing us under their tyranny with the weapons of science and industry.

We shall therefore wage jihad with the weapons of science and industry on **ignorance**, poverty, and conflicting ideas, the worst enemies of upholding the Word of God.

As for external jihad , we shall refer it to the decisive proofs of the Illustrious Shari'a.

For conquering the civilized is through **persuasion**, not through force as though they were savages who understand nothing.

We are devotees of love, we do not have time for enmity.

Cemaatimize herbir mü'min manen müntesibdir. Sureten intisab ise, Sünnet-i Nebeviyeyi kendi âleminde ihyaya azm-i kat'î iledir.

En evvel mürşid-i umumî olan ülema ve meşayih ve talebeyi, şeriat namına **ittihada** davet ederiz.

Said Nursî

İhtar-ı Mahsus

Gazeteci denilen huteba-i umumî, iki kıyas-ı fasidle milleti **bataklığa** düşürmüştür.

Birincisi: Vilayati, İstanbul'a kıyas ederek... Halbuki elifbayı okumayan çocuklara felsefe dersi verilse sathî olur.

İkincisi: İstanbul'u Avrupa'ya kıyas etmişler. Halbuki bir erkek, kadının kametinden istihsan ettiği **libası** giyinse maskara ve rezil olur.

Said Nursî

Hakikat

Dinî Ceride: 70

26/Şubat/1324 - Mart/1909

Biz Kalû Belâ'dan Cem'iyet-i Muhammedî'de (**Aleyhissalâtu Vesselâm**) dâhiliz.

Cihet-ül vahdet-i ittihadımız tevhiddir. Peyman ve yeminimiz imandır. Mademki muvahhidiz, müttehidiz.

Herbir mü'min i'lâ-yı Kelimetullah ile mükelleftir. Bu zamanda en büyük sebebi, **maddeten terakki** etmektir.

Zira ecnebler fünun ve sanayi silâhiyla bizi istibdad-ı manevîleri altında eziyorlar.

Biz de, fen ve san'at silâhiyla i'lâ-yı Kelimetullahın en müdhiş düşmanı olan **cehil** ve fakr ve ihtilaf-ı efkâra cihad edeceğiz.

Amma cihad-ı haricîyi şeriat-ı garranın berahin-i katiasının elmas kılınçlarına havale edeceğiz.

Zira medenîlere galebe çalmak **ikna** iledir, söz anlamayan vahşiler gibi icbar ile değildir.

Biz muhabbet fedaileriyiz, husumete vaktimiz yoktur.

Republicanism* consists of justice, **mutual consultation**, and the restriction of power to the law.

*{3. At that time it was 'constitutionalism,' now it is 'republicanism.'}

The Illustrious Shari'a was founded thirteen centuries ago, so to go begging to Europe in the question of laws is a great crime towards the religion of Islam.

It is like facing the **north** while praying.

Power must reside in the law, otherwise arbitrary rule spreads.

The saying "**It is Allah Who is the Strong, the Most Firm**" must govern the conscience.

That is possible through general education and widespread civilization, or in the name of the religion of Islam. Otherwise absolutism will always prevail.

Unity may be achieved through Divine Guidance, not through personal whims and **desires**.

People are free, but they are still slaves of God. Everything is free now; the Shari'a is free, **constitutionalism** is free.

We shall not give the matters of the Shari'a as a bribe.

One may not make the faults of others the basis of and **excuse** for one's own faults.

Despair is an obstacle to all achievement. The saying: "What is it to me, let other's think" is a souvenir of absolutism.

I do not know what should be interposed to **tie** together these sentences since I do not know Turkish, and leave it for the readers to work it out.

Said Nursi

#34

The Voice of Truth

Volkan No: 86
5 Rebülevvel 1327/ 14 Mart 1325/ 27 March 1909

The way of Muhammad (Upon whom be blessings and peace) is free of all doubts and **trickery**, and therefore does not condescend to concealing things, which is suggestive of doubt and trickery.

Anyway, such a mighty, extensive, all-embracing truth could in no way be hidden, especially from the people of this time. How could an ocean be concealed in a pitcher?

I **repeat**: the means of unity of the İttihad-ı Muhammedî (Muhammadan Union), which in reality is Islamic Unity, is Divine Unity.

Cumhuriyet ki, (Haşiyeye) adalet ve **meşveret** ve kanunda inhisar-ı kuvvetten ibarettir.

{(Haşiyeye): O zaman Meşrutiyet, şimdi o kelime yerine Cumhuriyet konulmuş.}

Onüç asır evvel şariat-ı garra teessüs ettiğinden, ahkâmında Avrupa'ya dilencilik etmek, din-i İslâma büyük bir cinayettir

ve **şimale** müteveccihen namaz kılmak gibidir.

Kuvvet kanunda olmalı. Yoksa istibdad tevzi olunmuş olur.

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْقَوِيُّ الْمَتِينُ hâkim ve âmir-i vicdanî olmalı.

O da marifet-i tam ve medeniyet-i âmm veyahut din-i İslâm namıyla olmalı. Yoksa istibdad daima hükümferma olacaktır.

İttifak hüdadadır, heva ve **heveste** değil.

İnsanlar hür oldular amma yine abdullahtırlar. Her şey hür oldu, şariat da hürdür, **meşrutiyet** de.

Mesail-i şeriatı rüşvet vermeyeceğiz.

Başkasının kusuru, insanın kusuruna sened ve **özür** olamaz.

Yeis, mani'-i herkemaldir. "Neme lâzım, başkası düşünsün" istibdadın yadigâridir.

Bu cümlelerin mabeynini **rabtedecek** olan mukaddematı, Türkçe bilmediğim için mütaliînin fikirlerine havale ediyorum.

Said Nursî

Sadâ-yı Hakikat

27 Mart 1909

Tarîk-i Muhammedî (Aleyhissalâtü Vesselâm) şübhe ve hileden münezzehe olduğundan şübhe ve **hileyi** îma eden gizlemekten de müstağnidir.

Hem o derece azîm ve geniş ve muhit bir hakikat, bhusus bu zaman ehline karşı hiçbir cihetle saklanmaz. Bahr-i Umman nasıl bir destide saklanacak?

Tekraren söylüyorum ki: İttihad-ı İslâm hakikatında olan İttihad-ı Muhammedî'nin (Aleyhissalâtü Vesselâm) cihet-i vahdeti tevhid-i İlahîdir.

Its oath and pledge is belief. Its associations and councils are the mosques, religious schools, and Sufi meeting-places. Its membership consists of all believers.

Its code of rules are the practices of the Prophet (PBUH). Its laws are the commands and prohibitions of the Shari'a. This Union consists not of numbers but of **worship**.

Fear and causing fear are both hypocrisy, but there is no hypocrisy in performing the obligatory acts of religion.

The obligatory act of greatest importance at the present time is **Islamic Unity**.

While the aim and goal of Unity [or the Muhammadan Union] is to stir into life the long, many-branched, far-reaching luminous chain which binds together the centres of Islam and their places of worship,

to arouse those bound to it, and through the wishes and promptings of their **consciences** drive them to the way of progress.

The way of this Union is love; its enmity is only for ignorance, poverty, and strife.

Non-Muslims should feel **sure** that this Union attacks only those three facts.

Our actions towards non-Muslims consist only of persuasion, for we know them to be civilized.

And we suppose them to be fair-minded, so we should **demonstrate** that Islam is lovable and elevated.

The lax and negligent should know that they cannot ingratiate themselves with the Europeans by being irreligious, for they only show that they are unprincipled.

And no one likes unprincipledness and **anarchy**.

Those who join this Union after due investigation, will not leave it by blindly imitating such people.

We present to public opinion the ideas, way, and reality of the Muhammadan Union, which is Islamic Unity.

If anyone has any objections, let him voice them; we are ready to answer them.

All the lions of the world are bound to this chain;

Could the fox chew through it by trickery?

Said Nursi

A part I left out of the Programme of My Aims, which I published

Peyman ve yemini de imandır. Encümen ve cem'iyetleri, mesacid ve medaris ve zevayadır. Müntesibîni umum mü'minlerdir.

Nizamnamesi Sünen-i Ahmediye'dir (Aleyhissalâtü Vesselâm). Kanunu, evamir ve neva-i şer'iyedir. Bu ittihad, âdetten değil, **ibadettir**.

İhfa ve havf riyadandır. Farzda riya yoktur.

Bu zamanın en büyük farz vazifesi, **ittihad-ı İslâmdır**.

İttihadın hedef ve maksadı; o kadar uzun, münşai ve muhit ve merakiz ve meabid-i İslâmiyeyi birbirine rabtettiren bir silsile-i nuranîyi ihtizaza getirmekle,

onunla merbut olanları ikaz ve tarîk-i terakkiye bir hâşiş ve emr-i **vicdanî** ile sevkettir.

Bu ittihadın meşrebi, muhabbettir. Husumeti ise, cehalet ve zaruret ve nifakadır.

Gayr-ı müslimler **emin** olsunlar ki bu ittihadımız, bu üç sifata hücumdur.

Gayr-ı müslime karşı hareketimiz ikna'dır. Zira onları medenî biliriz.

Ve İslâmiyeti mahub ve ulvî **göstermek**dir. Zira onları munsif zannediyoruz.

Lâübaliler iyi bilsinler ki, dinsizlikle kendilerini hiçbir ecnebiye sevdiremezler. Zira mesleksizliklerini göstermiş olurlar.

Mesleksizlik, **anarşilik** sevilmaz.

Ve bu ittihadta tahkik ile dâhil olanlar, onları taklid edip çıkmazlar.

İttihad-ı Muhammedî (Aleyhissalâtü Vesselâm) olan ittihad-ı İslâmın efkâr ve meslek ve hakikatını efkâr-ı **umumiye**ye arz ederiz.

Kimin bir itirazı varsa etsin, cevaba hazırız.

جُمَّلَهُ شِيرَانِ جِهَانِ بَسْتَهُۥٓ اَيْنِ سِلْسِلَهٗ اَنْدُ

رُوبَهُۥ اَزْ حَيْلَهٗ چِه سَانُ بِيْگَسَلْدُ اَيْنِ سِلْسِلَهٗ رَا

Said Nursî

Neşrettiğim fihriste-i makasiddan terk ettiğim bir fikradır. Şöyle ki:

One channel of modern education, which flows in from outside, should consist of some of the members of the religious schools, so that it may be **purified** of rancour and hatred.

For coming from another channel it is polluted and cloudy. It has had a negative effect on some minds oppressed by the tyranny which arises from the swamp of idleness and breathes through the poison of despotism;

it must therefore pass through the **filter of the Shari'a**. It will be transformed through the efforts of the religious scholars.

Peace on those who follow right-guidance.

Said Nursi

#35

To Dispel Any Fears

Volkan No: 90
9 Rebiülevvel 1327/ 18 Mart 1325/ 31 March 1909

I shall reply to nine **groundless fears** voiced about the İttihad-ı Muhammedî (Muhammadan Union).

First Groundless Fear : It is inappropriate to put forward the question of religion at a sensitive time such as the present.

The Answer: We love religion, and we love this world for the sake of religion. **"There is no good in this world without religion."**

Secondly: Since in **constitutionalism** sovereignty belongs to the nation, the nation's existence has to be demonstrated, and our nation is only Islam.

For the strongest bond of Arab, Turk, Kurd, Albanian, Circassian, and Laz, and their firmest nationhood, is nothing other than Islam.

The foundations of an array of states are being laid, due to negligence and strife incited through the revival of the partisanship and tribalism of the Age of Ignorance, which died one thousand three hundred years ago. We have seen this.

Second Groundless Fear: By using this name specifically you make non-members feel alarm and anxiety?

The Answer: I have explained this before, but because it has not been read or has been **misunderstood**, I am obliged to repeat it. It is like this:

What is meant when we say the İttihad-ı Muhammedî (Muhammad Union), which is Islamic Unity, is the unity between all believers, whether potential or actual.

Zahiren hariçten cereyan eden maarif-i cedidenin bir mecrası da, bir kısım ehl-i medrese olmalı. Tâ gill ü gıştan **tasaffi** etsin.

Zira bulanıklığıyla başka mecradan taaffün ile gelmiş ve atalet bataklığından neş'et ve istibdad sümûmu ile teneffüs eden, zulüm tazyiki ile ezilen efkâra bu müteaffin su, bazı aks-ül amel yaptığından,

misfat-ı şeriat ile süzdürmek zarurîdir. Bu da ehl-i medresenin dûş-u himmetine muhavveldir.

وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ

Said Nursî

Redd-ül Evham

31 Mart 1909

İttihad-ı Muhammedî (Aleyhissalâtü Vesselâm) cemaatine isnad ettikleri dokuz **evham-ı fasideyi** reddedeceğim.

Birinci Vehim: Böyle nâzik bir zamanda din mes'elesini ortaya atmak münasib görülmüyor.

Elcevab: Biz dini severiz. Dünyayı da yine din için severiz. **لَا خَيْرَ فِي الدُّنْيَا بِلَا دِينَ**

Sâniyen: Madem ki **meşrutiyette** hâkimiyet millettir. Mevcudiyet-i milleti göstermek lâzımdır. Milletimiz de yalnız İslâmiyet'tir.

Zira Arab, Türk, Kürd, Arnavut, Çerkez ve Lazların en kuvvetli ve hakikatlı revabit ve milliyetleri, İslâmiyet'ten başka bir şey değildir.

Nasıl ki az ihmal ile tavaif-i mülûk temelleri atılmakta ve onüç asır evvel ölmüş olan asabiyet-i cahiliyeyi ihya ile fitne ikaz olunmaktadır. Ve oldu gördük...

İkinci Vehim: Bu ünvan tahsisiyle, müntesib olmayanları vehim ve telaşa düşürüyor?

Elcevab: Evvel de söylemiştim. Ya mütalaa olunmamış veya **sû'-i tefehhüme** uğramış olduğundan tekrarına mecbur oldum. Şöyle ki:

İttihad-ı İslâm olan İttihad-ı Muhammedî (Aleyhissalâtü Vesselâm) dediğimiz vakit, umum mü'minlerin mabeyninde bilkuvve veya bilfiil sabit olan ittihad muraddır.

It does not refer to the society in Istanbul and Anatolia. A single drop of water is still water. The word cannot be thought of as **specific**. Its true definition is as follows:

Its foundations stretch from east to west and from north to south; its centre are the holy places of Mecca and Medina; its point of unity is **Divine Unity**;

its oath and pledge is belief; its code of regulations, the practices of the Prophet (PBUH);

its code of laws, the commands and **prohibitions of the Shari'a**; its clubs and councils, all the religious schools, mosques, and Sufi meeting-houses;

the society's eternal press organ are all Islamic books, and its constant one is foremost the Qur'an and all Qur'anic commentaries (and at this time, the Risale-i Nur, which is a Qur'anic commentary),

as well as all moderate religious papers and journals whose aim is to **uphold the Word of God**;

its membership consists of all believers; and its leader is the Glory of the World (PBUH).

#36

What we want now is the awakening and attention of believers, for the effect of public attention is undeniable.

The aim of the Union and its purpose is to uphold the Word of God, and its way is to wage the **'greater jihad'** with one's own soul, and to guide others.

Ninety-nine per cent of the **endeavours** of this blessed society are not political.

They are rather turned towards good morals and moderation, which are the opposite of politics, and other lawful aims.

For very few societies have **adopted** this as their function, although its value and importance is immense.

Only one out of a hundred of its members will be connected with politics by way of offering guidance to politicians.

Their swords are **decisive proofs**.

And just as their way is love, so will they encourage the love included in the seed of the **brotherhood** between believers to grow, like a tree of Tuba.

Fifth Groundless Fear : Is there not the possibility that the Europeans will be **perturbed** by it?

The Answer: Those who consider this to be a possibility are themselves perturbed.

For it is refuted by the Europeans praising Islam in lectures* and describing its elevatedness, in the very centres of their bigotry.

*{This alludes to lectures given by Bismarck, Carlyle, and others.}

Yoksa İstanbul ve Anadolu'daki cemaat murad değildir. Amma bir katre su da, sudur. Bu ünvandan **tahsis** çıkmaz. Tarif-i hakikîsi şöyledir:

Esas temeli, şarktan garba cenubdan şimale mümted ve merkezi Haremeyn-i Şerifeyn ve cihet-i vahdeti **tevhid-i İlahî**..

peyman ve yemini iman.. nizamnamesi, Sünnet-i Ahmediye (Aleyhissalâtü Vesselâm)..

kanunnamesi, evamir ve **nevahi-i şer'îye**.. kulûb ve encümenleri, umum medaris, mesacid ve zevaya..

o cemaatin ilelebed ve muhalled naşir-i efkârı, umum kütüb-ü İslâmiye ve her vakit naşir-i efkârı başta Kur'an ve tefsirleri (ve bu zamanda bir tefsiri, Risale-i Nur)

ve **i'lâ-yı kelimetullahı** hedef ve maksad eden umum dinî ve müstakim ceraiddir.

Müntesibîni, umum mü'minlerdir. Reisi de Fahr-i Âlem'dir (Aleyhissalâtü Vesselâm).

Şimdi istediğimiz nokta, mü'minlerin teveccühleri ve teyakkuzlarıdır. Teveccüh-ü umumînin tesiri inkâr edilmez.

İttihadın hedefi ve maksadı i'lâ-yı Kelimetullah ve mesleği de kendi nefsiyle **cihad-ı ekber** ve başkalarını irşaddir.

Bu mübarek heyetin yüzde doksan dokuz **himmeti** siyaset değildir.

Siyasetin gayrı olan hüsn-ü ahlâk ve istikamet ve saire gibi makasid-ı meşruaya masruftur.

Zira bu vazifeye **müteveccih** olan cem'iyetler pek az, kıymet ve ehemmiyeti ise pek çoktur.

Ancak yüzde biri, siyasiyyunu irşad tarîkiyle siyasete taalluk edecektir.

Kılınçları, **berahin-i kat'iyyedir**.

Meşrepleri de muhabbet olduğu gibi, beyn-el mü'minîn **uhuvvet** çekirdeğinde mündemiç olan muhabbete şecere-i tûbâ gibi neşv ü nema vermektir.

Beşinci Vehim: Ecnebilerin bundan **tevahhuş** etmek ihtimali var?

Elcevab: Bu ihtimale ihtimal verenler mütevahhiştir.

Zira merkez-i taassublarında İslâmiyet'in ulviyetine dair konferanslarla (Haşiye) takdis etmeleri bu ihtimali reddeder.

{(Haşiye): Bismarck ve Mister Karlayl gibilerin malûm beyanatlarına işaret eder.}

Also, it is not they who are our enemies; what has in reality brought us this low is opposition to the Shari'a, which is the result of ignorance, thus preventing us from upholding the Word of God;

and poverty and its fruits of immorality and bad conduct; and conflict and its products of strife and hatred; the attacks of our Union are directed at these three enemies.

In the Middle Ages, Islam was compelled to be bigoted and hostile in the face of the Europeans' savagery, but it nevertheless maintained its justice and moderation.

It never instituted inquisitions and such like. In this time of modern civilization, the Europeans are civilized and powerful, and harmful hostility and bigotry have therefore disappeared.

For in respect of religion, the civilized are to be conquered through persuasion, not through force, and through showing by conforming to its commands in actions and conduct that Islam is elevated and lovable.

Force and enmity are only to combat the barbarity of savages.

#37

Sixth Groundless Fear: Some people say that Islamic Unity, which aims to implement the practices of the Prophet (PBUH), limits freedom and is opposed to the requirements of civilization.

The Answer: The true believer is truly free. One who is the slave and servant of the Maker of the world will not condescend to lower himself before His creatures.

That is to say, freedom is increased to the degree belief is strengthened.

Absolute freedom, however, is absolute savagery; indeed, it is animality. From the point of view of humanity, too, freedom has to be restricted.

Secondly: Some lax and dissolute individuals want not to be free, but to be the vile slaves of their evil-commanding souls.

In Short: The freedom outside the bounds of the Shari'a is either despotism, or slavery to the soul, or animality, or savagery.

The heedless and atheists who want such freedom should know that they will never make any European with a conscience love them through vice and irreligion, nor will they resemble them.

For no one loves the dissolute and the unprincipled. And if a man wears a woman's dress, he merely becomes ridiculous.

Seventh Groundless Fear: The Muhammadan Union has split away from the other religious groups, and this leads to rivalry and mutual aversion.

Hem de düşmanlarımız onlar değil; asıl bizi bu kadar düşürüp ilâ-yı Kelimetullah'a mani olan ve cehalet neticesi olan muhalefet-i şeriattır.

Ve zaruret ve onun semeresi olan sû-i ahlâk ve harekettir ve ihtilaf ve onun mahsulü olan ağraz ve nifaktır ki, ittihadımız bu üç insafsız düşmana hücumdur.

Amma ecnebinin vahşi oldukları kurûn-u vustâda; İslâmiyet, vahşete karşı husumet ve taassuba mecbur olduğu halde, adalet ve itidalini muhafaza etmiş.

Hiçbir vakit engizisyon gibi etmemiş. Ve zaman-ı medeniyette ecnebiner medenî ve kuvvetli olduklarından, zararlı olan husumet ve taassub zâil olmuştur.

Zira din nokta-i nazarından medenîlere galebe çalmak ikna ile, icbar ile değildir. Ve İslâmiyeti, mahub ve ulvî olduğunu evamirine imtisalen e'fal ve ahlâk ile göstermek ile.

İcbar ve husumet, vahşilerin vahşetine karşıdır.

Altıncı Vehim: Bazıları, "Sünnet-i Nebeviyyeyi hedef-i maksad eden ittihad-ı İslâm, hürriyeti tahdid eder ve levazım-ı medeniyeye münafidir" diyorlar.

Elcevab: Asıl mü'min, hakkıyla hürdür. Sâni-i Âlem'e abd ve hizmetkâr olan, halka tezellüle tenezzül etmemek gerektir.

Demek ne kadar imana kuvvet verilse, hürriyet de o kadar kuvvet bulur.

Amma hürriyet-i mutlak ise, vahşet-i mutlakadır, belki hayvanlıktır. Tahdid-i hürriyet dahi insanîyet nokta-i nazarından zarurîdir.

Sâlisen: Bazı sefih ve lâübaliler hür yaşamak istemediklerinden, nefis-i emmarenin esaret-i rezilesi altına girmek istiyorlar.

Elhasıl: Şeriat dairesinden hariç olan hürriyet, ya istibdad veya esaret-i nefis veya canavarcasına hayvanlık veya vahşettir.

Böyle lâübaliler ve zındıklar iyi bilsinler ki, dinsizlik ve sefahetle sahib-i vicdan hiçbir ecnebiye kendilerini sevdiremezler ve benzetemezler.

Zira mesleksiz ve sefih sevilmaz. Ve bir kadına yakışır - istihsan ettiği- libası erkek giyse maskara olur.

Yedinci Vehim: İttihad-ı İslâm cemaati, sair cem'iyet-i diniye ile şakk-ul asâdır. Rekabet ve münaferatı intac eder.

The Answer: Firstly, there can be no jealousy, contention, and conflict in the **matters of the hereafter**, so if any of those societies attempts to compete or strive against another it will be as though it is hypocritical and dissembling in worship.

Secondly: We congratulate all societies founded out of love of religion and we unite with them, on two conditions:

First Condition: That they preserve the freedom which is in accordance with the Shari'a and public order.

Second Condition: That they act out of love, and do not **smear** other groups for self-advantage.

If any are in error, they should refer it to **the religious authorities**, who collectively constitute the Mufti of the Umma.

Thirdly: Any society whose aim is upholding the Word of God cannot in any way be the means of animosity and serving its own ends.

Even if it wants to, it will not be successful, because to do so is duplicity. The truth is **exalted**, and may not be sacrificed for anything.

Can the Pleiades be swept with a brush or eaten like a bunch of grapes? Anyone who puffs at the sun of reality to extinguish it merely advertises his lunacy.

Newspapers and periodicals which support religion! We say that religious groups and societies should have a common goal.

But it is neither possible for them to unite in their ways and methods, nor is it **permissible**.

For it opens up the way blind imitation and causes people to say: "What is it to me? Let others do the thinking."

#38

Eighth Groundless Fear: The majority of the people who have joined the Union here, both in fact and in spirit, supporters of Islamic Unity, are **ordinary people**, and some are an unknown quantity; this **hints** of conflict and dissension.

The Answer: It is rather as a consequence of **enmity not being permitted**.

Also, since its aim is unity and upholding the Word of God, all its activities and endeavours are worship.

In the mosque of worship king and beggar are equal. True equality is its principle; there is no privilege.

The best is the one most fearing of God. And the one most fearing of God is the most humble.

Elcevab: Evvelâ **umûr-u uhreviyede** hased ve müzahamet ve münakaşa olmadığından bu cem'iyetlerden hangisi münakaşaya, rekabete kalkışsa ibadette riya ve nifak etmiş gibidir.

Sâniyen: Muhabbet-i din saikasıyla teşekkül eden cemaatlerin iki şart ile umumunu tebrik ve onlarla ittihad ederiz.

Birinci şart: Hürriyet-i şer'iyeyi ve asayişini muhafaza etmektir.

İkinci şart: Muhabbet üzerinde hareket etmek, başka cem'iyete **leke** sürmekle kendisine kıymet vermeğe çalışmamak.

Birinde hata bulunsa, müfti-i ümmet **cem'iyet-i ülemaya** havale etmektir.

Sâlisin: İ'lâ-yı Kelimetullahı hedef-i maksad eden cemaat, hiçbir garaza vasita olamaz.

İsterse de muvaffak olamaz. Zira nifaktır. Hakkın hatırı **âlidir**, hiçbir şeye feda olunmaz.

Nasıl Süreyya yıldızları süpürge olur veya üzüm salkımı gibi yenilir? Şems-i hakikata "püf, üf" eden, divaneliğini ilân eder.

Ey dinî cerideler! Maksadımız: Dinî cemaatlar maksadda ittihad etmelidirler.

Mesalikte ve meşreplerde ittihad mümkün olmadığı gibi, **caiz** de değildir.

Zira taklid yolunu açar ve "Neme lâzım, başkası düşünsün" sözünü de söylettirir.

Sekizinci Vehim: Ehl-i ittihad-ı İslâm olan buradaki cemaata, manen gibi sureten de intisab edenlerin ekserisi **avam**, bir kısmı da meçhul-ül hal olduğundan, fitne ve ihtilafı **îma** ediyor.

Elcevab: Belki **ağraza adem-i müsaadesine** binaendir.

Hem de madem maksadı, ittihad ve i'lâ-yı Kelimetullahtır. Teşebbüsât ve harekâtı da ibadettir.

İbadet câmiinde şah ve geda birdir. Müsavat hakikî düsturdur. İmtiyaz yoktur.

Zira en ekrem, en müttakidir. Ve en müttaki, en mütevazidir.

As a consequence, together with joining in meaning the true Union,⁶ he will be honoured by joining this Union, which is a physical sample of it.

A single droplet does not increase the ocean. And just as one grievous sin does not cause a person to cease being a believer, so the door of **repentance** is open till the sun rises in the west.

And in the same way that a flagon of impure water does not make the ocean unclean, a number of persons of unknown origins -now that they have purified themselves- who have joined this sample of Islamic Unity with the firm intention, as far as they can, to revive the practices of the Prophet (PBUH), obey his commands and refrain from what he prohibited, and not disturb public order, will not stain this **elevated reality**.

For even if they themselves are tainted, their belief is sacred. The bond too is belief.

One who smears this sacred name with such pretexts, is unaware of Islam's worth and elevatedness, and simply proclaims himself to be an **idiot**.

We strenuously reject any **innuendoes** made against our society, which is a sample of Islamic Unity, by analogies made with worldly societies, and efforts to smear it.

If anyone offers objections by way of asking for information, we are ready to reply to them. The field is open...!

The society of which I am a member is Islamic Unity, which I have here described in detail.

It is not the **imaginary organization** that critics have falsely described.

The members of this religious association are together whether in the north, south, east or west.

Question: You sometimes sign yourself as Bediuzzaman (the Wonder of the Age). Does this not infer self-praise?

The Answer: It is not for praise; I declare my faults, excuses, and apologies with this title. Because 'Bedi' means strange.

And like my form, my conduct, my manner of address, and my attire are all strange and different.

Through the tongue of this manner and title I request that the current reasoning and styles based on customary practice are not made the measure and criterion for my style and reasoning.

Also my aims are strange and unusual. I have illustrated the lines:

*I have become the target of every weird person;
For I am weird in the eyes of the weird!*

Binaenaleyh manen asıl hakikat-ı ittihad ile beraber sureten onun nümunesi olan bu uhrevî ve sırf dinî cemaate intisab ile teşerrüf edecek, yoksa şeref vermeyecektir.

Bir katre, bahr-ı ummanı tezyid edemez. Hem de bir günah-ı kebire ile imandan çıkmadığı gibi, şems garbdan tulû' etmediğinden **tövbenin** kapısı da açıktır.

Bir desti müteneccis su, bir denizi tencis etmediği gibi, kendi de temizlendiğinden şimdi bu nümune-i ittihad intisab eden adama şartımız olan Sünnet-i Nebeviyeyi (Aleyhissalâtu Vesselâm) ihya ve evamirine imtisal ve nevahiden içtinab ve asayişe ilişmemek -elinden gelse- azm-i kat'î ile dâhil olan bazı meçhul-ül hal olanlar bu **hakikat-ı âliyeyi** lekedar etmez.

Zira kendi lekedar olsa da, imanı mukaddestir. Rabıta da imandır.

Bu ünvan-ı mukaddese böyle bahane ile leke sürmek; İslâmiyet'in kıymet ve ulviyetini bilmemekle beraber, kendini **ahmak-un nâs** ilân etmektir.

Nümune-i ittihad olan cemaatimize -sair cem'iyat-ı dünyeviyeye kıyasen- leke sürmeyi, **ta'riz etmeyi** cemi' kuvvetimizle reddederiz.

İstifsar tarîkiyle bir itirazları olursa cevaba hazırız. İşte meydan...

Benim dâhil olduğum cemaat burada tafsil ettiğim ittihad-ı İslâmdır.

Yoksa mu'terizlerin bâtil tevehhüm ettikleri **cem'iyet-i mütehayyile** değildir.

Bu dinî heyet efradı, şarkta olsa, garbda olsa, cenubda olsa, şimalde olsa beraberiz.

Sual: Sen imzanı bazan Bediüzzaman yazıyorsun. Lakab medhi îma eder?

Cevab: Medih için değildir. Kusurlarımı, sened-i özüümü, mazeretimi bu ünvan ile ibraz ediyorum. Zira bedi', garib demektir.

Benim ahlâkım suretim gibi, üslûb-u beyanım elbisem gibi garibdir, muhaliftir.

Görenekle revaçta olan muhakemat ve esalibi, benim üslûb ve muhakematımla mikyas ve mihenk itibar yapmamayı bu ünvanın lisan-ı haliyle rica ediyorum.

Hem de muradım bedi', acib demektir.

إِلَى لَعْمَرِي قَصْدٌ كُلُّ عَجِيبَةٍ * كَأَنِّي عَجِيبٌ فِي عِيُونِ

العجائبِ

mâsadak oldum.

An example is this: I have been in Istanbul one year and have seen a hundred years' worth of revolutions.

Peace be on those who follow right-guidance!

We say in the name of all believers: Long live the Shari'a of Muhammad (Upon whom be blessings and peace)!
Bediuzzaman Said Nursi

Letter to Dervish Vahdeti

Volkan No: 105
24 Rebülevvel 1327/ 2 Nisan 1325/ 15 April 1909

My Brother, the Editor! Writers should be mannerly, and their manners should be moulded by the manners of Islam.

Let the sense of religion in the conscience order the Press Regulations, for this Islamic revolution has shown that what governs all consciences is Islamic zeal, [the light of lights](#).

Also, it has been understood that Islamic Unity includes all the people of Islam; there is no one outside it.

Said Nursi

#39

Address to Our Heroic Soldiers

Volkan No: 107
26 Rebülevvel 1327/ 4 Nisan 1325/ 17 April 1909

[This piece and the next one, parts of an address to the army during the events in April 1909 known as the 31st March Incident, induced eight mutinying regiments to obey their officers and return to barracks, greatly lessening the harm of the calamity.]

Noble soldiers of Islam! Mighty heroes who have twice saved this oppressed nation and sacred Islam from a terrible [abyss](#)!

Your beauty and perfection lie in order and discipline. You demonstrated this perfectly at the time of greatest confusion.

Yes, your life and strength lie in obedience. Display this sacred virtue before even your least officer.

The honour of thirty million Ottomans and three hundred million Muslims is tied to your obedience.

The banner of Divine Unity is in the hand of your courage, while the strength of those blessed hands of yours is obedience.

Your officers are your compassionate fathers. Both the Qur'an, and Hadith, and wisdom and experience state that obedience to those in command who are rightful is obligatory.

Bir misali budur: Bir senedir İstanbul'a geldim, yüz senenin inkılabatını gördüm.

وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ

Cemi' mü'minlerin lisanıyla insanların adedi kadar deriz: Yaşasın Şeriat-ı Ahmedî!.. (Aleyhissalâtu Vesselâm).
Bediuzzaman Said Nursî

Biraderim Başmuharrir Beye!

Edibler edebli olmalıdırlar. Hem de edeb-i İslâmiye ile müteeddib olmalıdırlar.

Matbuat nizamnamesini vicdanlarındaki hiss-i diyanet tanzim etsin. Zira bu inkılab-ı şer'iye gösterdi ki, vicdanlarda hükümferma, [nur-en nur](#) olan hamiyet-i İslâmiyedir.

Hem de anlaşıldı ki, ittihad-ı İslâm umum askere ve umum ehl-i imana şamildir. Hariç kimse yoktur.

Said Nursî

Kahraman Askerlerimize

Hutbe-i Şamiye'nin Birinci Zeylinin Zeylinden son parçadır

(31 Mart hâdisesinde isyan eden sekiz taburu itaata getiren ve musibeti yüzden bire indiren iki derstir ki, dinî ceridelerde 1325'de neşredilmiştir. Miladi: 1909)

Ey şanlı asakir-i muvahhidîn! Ve ey bu millet-i mazlumeyi ve mukaddes İslâmiyet'i iki defa büyük [vartadan](#) tahlis eden muhteşem kahramanlar!..

Cemal ve kemaliniz, intizam ve inzibattır. Bunu da hakıyla en müşevveş bir zamanda gösterdiniz.

Ve hayatınız ve kuvvetiniz itaattır. Bu meziyet-i mukaddeseyi en ufak âmirinize karşı bile irae ediniz.

Otuz milyon Osmanlı ve üçyüz milyon İslâm'ın namusu artık sizin itaatınıza bağlıdır.

Sancak ve tevhid-i İlahî sizin yed-i şecaatinızdadır. Sizin o mübarek elinizin kuvveti de itaattır.

Sizin zabitleriniz, müşfik pederlerinizdir. Kur'an ve hadîs ve hikmet ve tecrübe ile sabittir ki: Haklı âmire itaat farzdır.

You know that thirty million could not bring about two such revolutions in a hundred years.

The true strength resulting from your obedience made the whole Islamic nation [grateful](#) to you.

This honour may be confirmed now through obedience to your officers. The honour of Islam is also dependent on that obedience.

I know that you did not get mixed up with it in order to save your officers -who are like your kind fathers- from responsibility.

But the matter is finished now, so you should throw yourselves into their compassionate embrace. The Illustrious Shari'a orders you to do this.

For your officers have been charged with authority over you; for the benefit of the country and nation, and particularly to maintain discipline in the army, obedience to those charged with authority is obligatory.

The Shari'a of Muhammad (Upon whom be blessings and peace) will also be preserved through your obedience.

Said Nursi

#40

Address to the Army

Volkan No: 110 29 Rebülevvel 1327/ 7 Nisan 1325/ 20 April 1909

O Soldiers of Islam! I remind you of the decree of the Glory of the World (Upon whom be blessings and peace) that it is obligatory to obey those in command within the bounds of the Shari'a.

Your commanders and masters are your officers. The army resembles a [huge](#) and orderly factory.

If one cog of the machinery departs from the order and discipline, the whole factory is thrown into confusion.

Your orderly and powerful factory of the army is the point of support and [source of help](#) of thirty million Ottomans and three hundred million Muslims.

Your bloodless and instantaneous killing of two awesome despotisms was wondrous; you exhibited two miracles of the Illustrious Shari'a, offering two proofs to those weak in belief of the power of Islamic zeal and the sacredness of the Shari'a.

Had the price of these two revolutions been thousands of [martyrs](#), we still would have considered it cheap. But if even a thousandth of your obedience is sacrificed, it will turn out extremely expensive for us.

For any decrease in your obedience is the cause of death, like a drop in the [life-force](#) or in body-heat.

Malûmunuzdur ki, otuzüç milyon nüfus yüz sene zarfında böyle iki inkılabı yapamadı.

Sizin o itaattan neş'et eden hakikî kuvvetiniz, umum millet-i İslâmiyeyi [medyun-u şükran](#) etti.

Bu şerefi hakkıyla teyid etmek, zabitlerinize itaatladır. İslâmiyet'in namusu da o itaattadır.

Biliyorum ki, müşfik pederleriniz olan zabitlerinizi mes'ul etmemek için işe karıştırmadınız.

Şimdi ise iş bitti. Zabitlerinizin âğuş-u şefkatlerine atılınız. Şeriat-ı garra böyle emrediyor.

Zira zabitler ulü-l emirdirler. Vatan ve millet menfaatinde, hususan nizam-ı askerîde ulü-l emre itaat farzdır.

Şeriat-ı Muhammedînin (Aleyhissalâtü Vesselâm) muhafazası da itaat iledir.

Said Nursi

Asakire Hitab

(Dinî Ceride Numara: 110 30 Nisan 1909)

Ey asakir-i muvahhidîn! Fahr-i Âlem'in (Aleyhissalâtü Vesselâm) fermanını size tebliğ ediyorum ki, şeriat dairesinde ulü-l emre itaat farzdır.

Ulü-l emriniz ve üstadlarınız zabitlerinizdir. Askerlik ocağı [cesim](#) ve muntazam bir fabrikaya benzer.

Çarkların biri intizam ve itaatta serkeşlik etmekle, bütün fabrika herc ü merc olur.

Sizin o muntazam ve kuvvetli fabrika-i askeriyeniz, otuz milyon Osmanlı ve üçyüz milyon nüfus-u İslâmiyenin nokta-i istinadı ve [maden-i istimdadıdır](#).

Sizin iki müdhiş istibdadı kansız ve defaten öldürmeniz hârikulâde olduğundan ve şeriat-ı garranın iki mu'cize-i garrasını izhar ettiğinizden, zaîf-ül akide olanlara hamiyet-i İslâmiyenin kuvvetini ve şeriatın kudsiyetini iki bürhan ile izhar eylediniz.

Bu iki inkılabın pahasına binler [şehid](#) verse idik, ucuz sayacaktık. Lâkin itaatınızdan binde bir cüz'ü feda olursa, bize pek çok pahalı düşer.

Zira itaatınızın tenakusu, [ukde-i hayatiye](#) veya hararet-i gariziyenin tenakusu gibi mev'ti intac eder.

History has always testified to the awesome harms to country and nation when soldiers interfere in politics.

Certainly your Islamic zeal will prevent you from attempting things that will cause harm to the life of Islam.

Those who will **think of politics** are your officers and commanders, who are like your powers of thought.

Sometimes, since it repels considerable harm politically, a matter you consider to be harmful is pure benefit; your officers see this due to their experience, and give you commands. It is not then permissible for you to be **hesitant**.

Actions in personal life that are contrary to the Shari'a do not negate skill and **expertise** in a craft, and do not make the craft abhorrent.

The illicit private conduct of a **skilful doctor** or proficient engineer does not prevent their medicine and engineering being profited from.

So do not fail in your obedience because of minor actions contrary to the Shari'a of some of your officers who are experienced in the science of warfare, skilful in that art, and whose ideas are enlightened through their **Islamic zeal**.

Because the science of warfare is an important art. Also, since your rebellion showed the Illustrious Shari'a like the Shining Hand of Moses, you compelled those few unlawful actions to return to the fold of the Shari'a. This licit union of yours swallowed up other societies which were the cause of division and confusion of ideas, like the Staff of Moses.

It also compelled the magicians to **prostrate**. Your action in this revolution was like a medicine, but if excessive, it will turn into poison and head the life of Islam towards a serious illness.

Also, through your endeavours the despotism with us has for the present been destroyed.

But we are still oppressed by Europe in respect of progress. The utmost caution and moderation are needed.

Long live the **Illustrious Shari'a!** Long live the army!

Said Nursi

A Important Warning to the Societies and Clubs

Our society is now a constitutional government. The harm of having governments within the government has become apparent.

The fact that there is not a uniform level of culture has resulted in enmity, bigotry, and partisanship between the parties.

Tarih-i âlem serapa şehadet ediyor ki, asker neferatının siyasete müdahaleleri, devletçe ve milletçe müdhiş zararları intac etmiştir.

Elbette hamiyet-i İslâmiyeniz, böyle sizi uhdenizde olan hayat-ı İslâmiyeye zarar verecek noktalardan men'edecektir.

Siyaseti düşünenler, sizin **kuvve-i müfekkireniz** hükmünde olan zabitleriniz ve ulü-l emrlerinizdir.

Bazan zarar zannettiğiniz şey, siyaseten büyük zararı def ettiği için ayn-ı maslahat olduğundan, zabitleriniz tecrübeleri hasebiyle görüyor ve size emir veriyor. Sizde de **tereddüd** caiz değildir.

Ef'al-i hususiye-i nâmeşrua, san'attaki meharet ve **hazakate** münafî değildir ve san'atı menfur etmez.

Nasilki bir **tabib-i hâzık** ve bir mühendis-i mahirin nâmeşru harekâtı için, onların tıb ve hendeselerinden mani-i istifade olamaz.

Kezalik fenn-i harbde tecrübeli ve o san'atta mahir ve **hamiyet-i İslâmiye** ile münevver-ül fikir zabitlerinizin bazılarının cüz'î nâmeşru harekâtı için, itaatınıza hâlel vermeyiniz.

Zira fenn-i harb, mühim bir san'attır. Hem de sizin kıyamınız; şeriat-ı garra, -yed-i beyza-i Musa gibi- sair sebab-i tefrika ve teşettüt-ü efkâr olan cem'iyetleri bel etti.

Sahirleri de **secdeye** mecbur eyledi. Harekâtınız bu inkılabda ilâç gibi idi ki, fazla olsa zehire münkalib olur. Ve hayat-ı İslâmiyeyi fena bir hastalığa hedef eder.

Hem de himmetinizle bizdeki istibdad şimdilik mahvoldu.

Lâkin terakkiler için Avrupa'nın istibdad-ı manevîsi altındayız. Nihayet derecede ihtiyat ve itidal lâzımdır.

Yaşasın **şeriat-ı garra!**.. Yaşasın askerler!..

Said Nursî

Cem'iyetlere İhtar-ı Mühim

Şimdi cem'iyetimiz bir hükûmet-i meşruata-i meşruadır. Hükûmet içinde hükûmetin zararı görüldü.

Seviye-i irfan bir olmadığından fırkalarda husumet, taassub ve tarafdarlık intac eder.

It has become a field favourable to those [nurturing hatred](#), who by exploiting that natural force, meddle in politics and exercise arbitrary power -which is pleasurable- in the general administration.

It is therefore extremely harmful for the groups and parties to continue in their present form, although it may be beneficial for members of a company, or [intellectuals](#) or unbiased people to criticize politics, or for people of learning to offer advice and counsel to one another.

Our constitutional government now forms the society.

Bediuzzaman Said Nursi

Tabîî o kuvveti istimal ile siyasete karışacak ve umumî idarede herkesçe lezzetli olan tahakkümü yapacak [sahib-i ağraza](#) müsaid bir zemin olur.

Binaenaleyh bizdeki fırkaların şimdiki hal ile devamı gayet muzırdır. Lâkin bir şirkette veya [münevver-ül fikir](#) ve bîtaraf mabeyninde tenkidat-ı siyasetten veya ehl-i ilim mabeyninde nasihat ve irşaddan menfaat olabilir.

Şimdi hükümet-i meşruamız asıl büyük cem'iyettir.

Bediüzzaman Said Nursî

www.risaleglobal.com

Seeds of Reality

Second Addendum: First Part

[This consists of aphorisms taken from a collection published thirty-five years ago called Seeds of Reality]

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

All praise be to God, the Sustainer of All the Worlds, and blessings and peace be upon our master Muhammad, and on all his Family and Companions.

1. The prescription for a sick age, an **ailing** nation, an ill member, is to follow the Qur'an.

2. The prescription for a glorious though **unfortunate** continent, an illustrious though hapless state, a noble though ownerless people, is Islamic Unity.

3. One who does not have the strength to raise and turn the earth and all the stars and suns as though they were beads of atesbih cannot lay **claim to creating** anything in the universe. For everything is tied to everything else.

4. The raising to life of all animate beings at the resurrection of the dead can be no more difficult for Divine Power than restoring to life a fly in the spring, heavy with the **death-stained** sleep of winter.

For Pre-Eternal Power is **essential**; it does not change; impotence cannot penetrate it; obstacles cannot intervene in it; there can be no degrees in it; everything is the same in relation to it.

5. He who created the eye of the mosquito is the one who created the sun.

6. The one who ordered the stomach of a flea is also the one who ordered the **solar system**.

7. There is such **miraculousness** in the universe's compilation that if to **suppose the impossible** all natural causes possessed will and the power to act, they would still prostrate in utter impotence before such miraculousness, exclaiming: "Glory be unto You! We have no power; indeed You are the Mighty, the Wise!"

8. An actual effect has not been given to causes, for Divine Unity and Glory require it to be thus. Only, in the outer aspect of things, causes are a veil to the **Hand of Power**; and this, Divine Dignity and Grandeur require, so that in the **superficial view** the Hand of Power should not be seen to be directly in contact with **lowly things**.

9. The inner dimensions of things, where Divine Power has its connection, are transparent and pure.

10. The Manifest World is a lace veil strewn over the Worlds of the Unseen.

Hakikat Çekirdekleri

(Otuzbeş sene evvel tab'edilen "Hakikat Çekirdekleri" namındaki risaleden vecizelerdir.)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا

مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

1 - Mariz bir asrın, **hasta** bir unsurun, alîl bir uzvun reçetesi; ittiba'-ı Kur'andır.

2 - Azametli **bahtsız** bir kıt'anın, şanlı tali'siz bir devletin, değerli sahibsiz bir kavmin reçetesi; ittihad-ı İslâmdır.

3 - Arzı ve bütün nücum ve şümusu tesbih taneleri gibi kaldıracak ve çevirecek kuvvetli bir ele mâlik olmayan kimse, kâinatta **dava-yı halk ve iddia-yı icad** edemez. Zira herşey, herşeyle bağlıdır.

4 - Haşırde bütün zev-il ervahın ihyası; **mevt-âlûd** bir nevm ile kışta uyuşmuş bir sineğin baharda ihya ve inşasından kudrete daha ağır olamaz.

Zira kudret-i ezeliye **zâtiyedir**; tegayyür edemez, acz tahallül edemez, avaik tedahül edemez. Onda meratib olamaz, herşey ona nisbeten birdir.

5 - Sivrisineğin gözünü halkeden, Güneşi dahi o halketmiştir.

6 - Pirenin midesini tanzim eden, **Manzume-i Şemsiyeyi** de o tanzim etmiştir.

7 - Kâinatın te'lifinde öyle bir **i'caz** var ki; bütün esbab-ı tabiiye **farz-ı muhal** olarak muktedir birer fâil-i muhtar olsalar, yine kemal-i acz ile o i'caza karşı secde ederek

سُبْحَانَكَ لَا قُدْرَةَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
diyeceklerdir.

8 - Esbaba tesir-i hakikî verilmemiş; vahdet ve celal, öyle ister. Lâkin mülk cihetinde esbab **dest-i kudrete** perde olmuştur; izzet ve azamet öyle ister. Tâ **nazar-ı zahirde**, dest-i kudret mülk cihetindeki **umûr-u hasîse** ile mübaşir görülmesin.

9 - Mahall-i taalluk-u kudret olan herşeydeki melekûtiyet ciheti; şeffaftır, nezihtir.

10 - Âlem-i şehadet, avalim-ül guyûb üstünde tenteneli bir perdedir.

11. An **infinite power** sufficient to create all the universe is necessary to create a single point and set it in its place.

For every letter of this **Mighty Book of the Universe**, and particularly all its living letters, has a face looking to all the sentences, and an eye that beholds them.

12. It is well-known: they all looked for the **crescent moon of the 'Id**, but no one could see it. An elderly man swore he had seen it.

But what he had seen was not the crescent moon; it was a curved white eyelash. What is an eyelash compared with the moon?... What is the **motion of minute particles** compared with the one who fashions all beings?

#42

13. Nature resembles a printing-press, not the printer. It is an embroidery, not the Embroiderer. It is passive, not active. It is a pattern, not a source. It is an order, and not the Orderer. It is a law, not a Power. It is a code of laws proceeding from a will, not an **external reality**.

14. The lure and attraction in the conscience, which is **the essential nature of conscious beings**, is felt through the appeal of a drawing truth.

15. The essential nature of beings does not lie. **The inclination to grow** in a seed declares: "I shall sprout and produce fruit!" It speaks the truth. In an egg is the desire for life; it says: "I shall be a hen!," and this comes about, with Divine permission. It speaks the truth.

Due to the **inclination to freeze**, a handful of water says: "I shall take up more space!," and unyielding iron cannot give it the lie; the rightness of its words splits the iron.

These inclinations are the **manifestations of the creative** commands proceeding from Divine Will.

16. Pre-Eternal Power, which does not leave ants without a prince, or bees without a queen, certainly does not leave mankind without prophets.

As the Splitting of the Moon was a miracle of Muhammad (PBUH) for men in the Manifest World, so the Ascension was a supreme miracle of His before the angels and spirit beings in the World of the Inner Dimensions of Things. Through this clear wonder, the sainthood of his prophethood was proved, and like lightening or the moon, that shining Being **scattered light** through those inner worlds.

17. The two phrases of the confession of faith testify to each other. The first is **'the proof of cause to effect'** of the second, while the second is **'the proof of effect to cause'** of the first.

18. Life is a sort of manifestation of Unity within multiplicity,

and therefore leads to unity. Life makes one thing the owner of everything.

11 - Bir noktayı tam yerinde icad etmek için, bütün kâinatı icad edecek bir **kudret-i gayr-ı mütenahî** lâzımdır.

Zira şu **kitab-ı kebir-i kâinatın** herbir harfinin, bahusus zîhayat herbir harfinin, herbir cümlesine müteveccih birer yüzü, nâzır birer gözü vardır.

12 - Meşhurdur ki: **Hilâl-i îde** bakarlardı. Kimse birşey görmedi. İhtiyar bir zât yemin ederek "Hilâli gördüm" dedi.

Halbuki gördüğü hilâl değil, kirpiğinin tekavvüs etmiş beyaz bir kılı idi. O kıl nerede, Kamer nerede?.. **Harekât-ı zerrat** nerede, fâil-i teşkil-i enva' nerede?..

13 - Tabiat, misalî bir matbaadır, tabi' değil; nakıştır, nakkaş değil; kabildir, fâil değil; mistardır, masdar değil; nizamdır, nâzım değil; kanundur, kudret değil; şeriat-ı iradiyedir, **hakikat-ı hariciye** değil!..

14 - **Fitrat-ı zîşuur** olan vicdandaki incizab ve cezbe, bir hakikat-ı cazibedarın cezbesiyledir.

15 - Fitrat yalan söylemez. Bir çekirdekteki **meyelan-ı nümüv** der: "Ben sünbülleneceğim, meyve vereceğim." Doğru söyler. Yumurtada bir meylan-ı hayat var: Der: "Piliç olacağım." Biiznillah olur. Doğru söyler.

Bir avuç su, **meyelan-ı incimad** ile der: "Fazla yer tutacağım." Metin demir onu yalan çıkaramaz; sözünün doğruluğu demiri parçalar.

Şu meylanlar, iradeden gelen **evamir-i tekviniyenin** tecellileridir, cilveleridir.

16 - Karıncayı emirsiz, arıyı ya'subsuz bırakmayan kudret-i ezeliye; elbette beşeri nebisiz bırakmaz.

Âlem-i şehadetteki insanlara inşikak-ı Kamer, bir mu'cize-i Ahmediye (A.S.M.) olduğu gibi, mi'rac dahi âlem-i melekûtteki melaike ve ruhaniyata karşı bir mu'cize-i kübra-yı Ahmediyedir ki; nübüvvetinin velayeti bu keramet-i bahire ile isbat edilmiştir ve o parlak zât, berk ve Kamer gibi melekûta **şu'le-feşan** olmuştur.

17 - Kelime-i şehadetin iki kelâmı birbirine şahiddir. Birincisi ikincisine **bürhan-ı limmîdir**; ikincisi birincisine **bürhan-ı innîdir**.

18 - Hayat, kesrette bir çeşit tecelli-i vahdettir.

Onun için ittihadı sevkeder. Hayat; bir şeyi herşeye mâlik eder.

19. Spirit is a law possessing external existence, a [conscious law](#).

Like the stable and enduring laws of creation, spirit comes from the [World of the Divine Command](#) and the attribute of Will. Divine Power clothes it an existence decked out with senses.

He makes a [subtle, flowing being](#) the shell to that jewel. Existent spirit is the brother of the conceivable law. They are both enduring and come from the World of the Divine Command.

If Pre-Eternal Power had clothed the laws governing in the species of beings in external existence, they would have been spirits.

And if the spirit banishes consciousness, it still would be an [undying law](#).

20. Beings are visible through light, and their existence is known through life. Both are [revealers](#).

21. [Christianity](#) will either erupt, or being purified, will lay down its arms before Islam.

Christianity was split apart several times, and Protestantism emerged. Then Protestantism was rent, and approached the true affirmation of Divine Unity. It is preparing to be rent again.

It will either erupt and be extinguished, or it will see before it [the truths of Islam](#), which encompass the basis of true Christianity, and it will lay down its arms.

The Prophet Muhammad (Upon whom be blessings and peace) alluded to this great mystery when he said: "Jesus will appear having [descended](#) from the skies; he will be of my community and will act in accordance with my Shari'a."

22. It is the sacredness of the authority more than proof that drives the mass of the people to conform.

23. The essentials and incontestable matters of religion, which form ninety-nine per cent, are each diamond pillars, while the controversial matters which are open to interpretation form only ten per cent.

Ninety diamond pillars may not be put under the protection of ten gold pillars. Books and interpretations should be [telescopes](#) for observing the Qur'an; they should be mirrors; not shadows or deputies!

#43

24. Anyone who is capable may make interpretations of the Law for his own self; but he cannot make the Law.

25. Calling others to accept an idea is dependent on acceptance by the 'Ulama; otherwise it is innovation, and should be rejected.

26. Since by nature man is [noble](#), he seeks the truth. Sometimes he encounters the false, but supposing it to be the truth preserves it in his heart.

19 - Ruh, bir kanun-u zâvücud-u haricîdir, bir [namus-u zîşuurdur](#).

Sabit ve daim fitrî kanunlar gibi, ruh dahi [âlem-i emirden](#), sıfat-ı iradeden gelmiş, kudret ona vücud-u hissî giydirmiştir.

Bir [seyyale-i latifeyi](#) o cevhere sadef etmiştir. Mevcud ruh, makul kanunun kardeşidir. İkisi hem daimî, hem âlem-i emirden gelmişlerdir.

Şayet nevilerdeki kanunlara kudret-i ezeliye bir vücud-u haricî giydirseydi, ruh olurdu.

Eğer ruh, vücudu çıkarsa, şuuru başından indirse, yine [lâyemut](#) bir kanun olurdu.

20 - Ziya ile mevcudat görünür, hayat ile mevcudatın varlığı bilinir. Herbiri birer [keşşaftır](#).

21 - [Nasraniyet](#) ya intifa veya ıstıfa edip İslâmiyet'e karşı terk-i silâh edecektir.

Nasraniyet birkaç defa yırtıldı, protestanlığa geldi. Protestanlık da yırtıldı, tevhide yaklaştı. Tekrar yırtılmağa hazırlanıyor.

Ya intifa bulup sönecek veya hakikî Nasraniyetin esasını câmi' olan [hakaik-i İslâmiyeyi](#) karşısında görecek, teslim olacaktır.

İşte bu sırr-ı azîme, Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm işaret etmiştir ki: "Hazret-i İsa [nâzil](#) olup gelecek, ümmetimden olacak, şeriatıyla amel edecektir."

22 - Cumhur-u avamı, bürhandan ziyade, me'hazdaki kudsiyet imtisale sevkeder.

23 - Şeriatın yüzde doksanı -zaruriyat ve müsellemaat-ı diniye- birer elmas sütundur. Mesail-i içtihadıye-i hilafıye, yüzde ondur.

Doksan elmas sütun, on altunun himayesine verilmez. Kitaplar ve içtihadlar Kur'ana [dûrbîn](#) olmalı, âyine olmalı; gölge ve vekil olmamalı!..

24 - Her müstaid; nefsi için içtihad edebilir, teşri' edemez.

25 - Bir fikre davet, cumhur-u ülemanın kabulüne vâbestedir. Yoksa davet bid'attır, reddedilir.

26 - İnsan fitraten [mükerrem](#) olduğundan, hakkı arıyor. Bazan bâtil eline gelir; hak zannederek koynunda saklar.

Then, when delving into reality, without his willing it, misguidance strikes him on the head; supposing it to be reality, he plunges his head into it.

27. Divine Power has many mirrors, each more subtle and transparent than the last; they vary from water to air, and air to ether, and ether to the World of Similitudes; from the World of Similitudes to the World of Spirits, and even to time, and to thought.

A single word in the mirror of the air becomes millions of words. The Pen of Power writes this [mystery of reproduction](#) in truly wondrous manner.

The reflection contains either its identity or its identity together with its nature. The images of dense beings are [moving but dead](#).

While the images of a luminous spirit in their own mirrors are living and linked with it; even if they are not identical, they are not other than it.

28. Since the sun shakes itself in its [axial rotation](#), its fruits do not fall; whereas if it did not shake itself, the planets would fall and be scattered.

29. If the [light of thought](#) is not illuminated with [the light of the heart](#) and blended with it, it is darkness and breeds tyranny.

If the white of the eye, which resembles day, was not together with its black pupil, which resembles night, the eye would not be the eye; it would be unseeing. Similarly, if the black core of the heart is not present in white thought, it lacks insight.

30. If knowledge lacks [the insight of the heart](#), it is ignorance. Taking the part of something is one thing, belief is something else.

31. Embroidering meaningless things is to [mislead](#) simple minds.

32. A learned guide should be a sheep, not a bird. A sheep gives its lamb milk, while a bird gives its chick [regurgitated food](#).

33. The existence of something is dependent on the existence of all its parts.

As for non-existence, since it occurs though non-existence of one part, a weak man supports destruction in order to demonstrate his power; he acts negatively instead of positively.

34. If the [laws of government](#) are not combined with [the principles of wisdom](#), and the bonds of force not combined with the laws of truth, they will not be fruitful among the mass of the people.

35. Tyranny has donned the hat of justice; treachery has clothed itself in the garment of patriotism; jihad has been given the name of [rebellion](#); captivity has been called freedom! Opposites have exchanged forms!

Hakikatı kazarken, ihtiyarsız dalalet başına düşer; hakikat zannederek kafasına giydiriyor.

27 - Birbirinden eşeff ve eltaf, kudretin çok âyineleri vardır; sudan havaya, havadan esîre, esîrden âlem-i misale, âlem-i misalden âlem-i ervaha, hattâ zamana, fikre tenevvü' ediyor.

Hava âyinesinde bir kelime milyonlar kelimat olur. Kalem-i kudret, şu [sırr-ı tenasülü](#) pek acib istinsah ediyor.

În'ikas, ya hüviyeti veya hüviyetle mahiyeti tutar. Kesifin timsalleri birer [meyyit-i müteharriktir](#).

Bir ruh-u nuranînin kendi âyinelerinde olan timsalleri, birer hayy-ı murtabittir; aynı olmasa da, gayrı da değildir.

28 - Şems [hareket-i mihveriyesiyle](#) silkinse, meyveleri düşmez; silkinmezse, yemişleri olan seyyarat düşüp dağılacaktır.

29 - [Nur-u fikir](#), [ziya-yı kalb](#) ile ışıklanıp mezcolmazsa, zulmettir, zulüm fişkırr.

Gözün muzlim nehar-ı ebyazı, muzii (Haşiye) leyle-i süveyda ile mezcolmazsa basarsız olduğu gibi, fikret-i beyzada süveyda-i kalb bulunmazsa, basiretsizdir. *(Haşiye): Meali: Gözün gündüze benzeyen beyazı geceye benzeyen siyahlığıyla beraber olmazsa; göz, göz olmaz.*

30 - İlimde [iz'an-ı kalb](#) olmazsa, cehildir. İltizam başka, itikad başkadır.

31 - Bâtil şeyleri iyice tasvir, safi zihinleri [idlâldir](#).

32 - Âlim-i mürşid, koyun olmalı; kuş olmamalı. Koyun, kuzusuna süt; kuş, yavrusuna [kay](#) verir.

33 - Bir şeyin vücudu, bütün eczasının vücuduna vâbestedir.

Ademi ise, bir cüz'ünün ademiyle olduğundan; zaîf adam, iktidarını göstermek için tahrib taraftarı oluyor, müsbet yerine menfice hareket ediyor.

34 - [Desatir-i hikmet](#), [nevamis-i hükûmetle](#); kavanin-i hak, revabıt-ı kuvvetle imtizac etmezse cumhur-u avamda müsmir olamaz.

35 - Zulüm, başına adalet külâhını geçirmiş; hıyanet, hamiyet libasını giymiş; cihada [bagy](#) ismi takılmış; esarete hürriyet namı verilmiş!.. Ezdad, suretlerini mübadele etmişler.

36. Politics which revolves around benefit is [savagery](#).

37. To show friendliness towards a hungry beast does not excite its compassion, but its hunger. Both its fangs and its claws will want their rent!

38. Time has shown that Paradise is not cheap, and neither is Hell unnecessary.

39. While the virtues of those known by the world as the upper classes should be [the cause of modesty](#) and humility, they have lead to oppression and arrogance.

And while the poverty and powerlessness of the poor and common people should be the cause of compassion and bounty, they have resulted in captivity and condemnation.

#44

40. So long as honour and good things are to be obtained from a thing, they offer it to the upper classes, but if it is a bad thing, they divide it among the ordinary people.

41. If there is no [imagined goal](#), or if it is forgotten or pretended to be forgotten, thoughts perpetually revolve around the 'I'.

42. The origin of all revolutions and corruption, and the spur and source of all base morals are just two sayings:

The First Saying: "So long as I'm full, what is it to me if others die of hunger?"

The Second Saying: "You suffer hardship so that I can live in ease; you work so that I can eat."

There is only one remedy for extirpating the First Saying, and that is the obligatory payment of zakat.

While the remedy for the Second is the prohibition of usury and interest.

Qur'anic justice stands at the door of the world and says to usury and interest: "No entry! It is forbidden! You don't have the right to enter here!"

Mankind did not heed the command, and received a severe blow. So it must heed it before it receives one even more severe!

43. War between nations and states is relinquishing its place to war between [the classes of mankind](#).

For just as man does not want to be a slave, so he does not want to be a [labourer](#).

44. Someone who follows his goal by an [illicit path](#) is usually punished by receiving the opposite of what he intended.

The recompense for illicit love, like love for Europe, is the cruel enmity of the beloved.

36 - Menfaat üzerine dönen siyaset, [canavardır](#).

37 - Aç canavara karşı tahabbüb; merhametini değil, iştihasını açar. Hem de diş ve tırnağının kirasını da ister.

38 - Zaman gösterdi ki: Cennet ucuz değil, Cehennem dahi lüzumsuz değil...

39 - Dünyaca havas tanınan insanlardaki meziyet, [sebeb-i tevazu'](#) ve mahviyet iken; tahakküm ve tekebbüre sebep olmuştur.

Fukaranın aczi, avamın fakrı sebeb-i merhamet ve ihsan iken; esaret ve mahkûmiyetlerine müncer olmuştur.

40 - Bir şeyde mehasin ve şeref hasil oldukça, havassa peşkeş ederler; seyyiat olsa, avama taksim ederler...

41 - [Gaye-i hayal](#) olmazsa veyahut nisyan veya tenasi edilse; ezhan enelere dönüp etrafında gezerler.

42 - Bütün ihtilâlat ve fesadın asıl madeni ve bütün ahlâk-ı rezilenin muharrik ve menba'ı tek iki kelimedir:

Birinci kelime: "Ben tok olsam, başkası açlıktan ölse bana ne!"

İkinci kelime: "İstirahatim için zahmet çek; sen çalış, ben yiyeyim."

Birinci kelimenin ırkını kesecek tek bir devası var ki, o da vücub-u zekattır.

İkinci kelimenin devası, hurmet-i ribadır.

Adalet-i Kur'aniye âlem kapısında durup, ribaya: "Yasaktır, girmeye hakkın yoktur" der.

Beşer bu emri dinlemedi, büyük bir sille yedi. Daha müdhşini yemeden, dinlemeli!..

43 - Devletler, milletler muharebesi; [tabakat-ı beşer](#) muharebesine terk-i mevki ediyor.

Zira beşer esir olmak istemediği gibi, [ecîr](#) olmak da istemez.

44 - [Tarîk-ı gayr-ı meşru](#) ile bir maksadı takib eden, galiben maksudunun zıddıyla ceza görür.

Avrupa muhabbeti gibi gayr-ı meşru muhabbetin akibetinin mükâfâtı, mahbubun gaddarane adavetidir.

45. The past and calamities should be considered with regard to Divine Determining, while the future and sins from the point of view of responsibility before God. The Jabariyya and Mu'tazila are reconciled on this point.

46. Impotence should not be resorted to in things for which a solution may be found, while for things for which there is no solution, punishment should not be resorted to.

47. The wounds of life may be healed. But Islamic pride and honour, and national pride, their wounds are extremely deep.

48. It sometimes happens that a single word causes an army to perish, and one bullet leads to the annihilation of thirty million.* Some conditions are such that a small act raises man to the highest of the high, while others are such that a small action reduces him to the lowest of the low.

{* A single bullet fired by a Serbian soldier at the Austrian Crown-Prince set off the Great War, and was the cause of thirty million souls being lost.}

49. One grain of truth consumes a stack of lies. One grain of reality is superior to a stack of illusions. Everything you say should be true, but it is not right to say everything true.

50. A person who sees the good in things has good thoughts. And he who has good thoughts receives pleasure from life.

#45

51. What gives life to people is hope, while what kills them is despair.

52. Since early days, this Islamic state took on itself the upholding of the Word of God, the maintenance of independence, and jihad for Islam, an obligation which if undertaken by part of the community, released the rest; it considered itself to be charged with sacrificing itself for Islam, which was united, and carrying the banner of the Caliphate. The misfortune it now suffers will therefore be made up for by the future prosperity and freedom of the Islamic World. For this calamity has speeded up in wondrous fashion the growth of Islamic brotherhood, the leaven of our lives.

53. To attribute to Christianity the virtues of civilization, which are not its property, and to show retrogression, the enemy of Islam, to be its friend, is to suggest that the firmament is revolving in the opposite direction.

54. A tarnished, matchless diamond is always superior to a piece of glistening glass.

55. Those who seek everything in materiality know only what their eyes see, and such eyes are blind in spiritual matters.

45 - Maziye, mesaibe kader nazarıyla ve müstakbele, maasiye teklif noktasında bakmak lâzımdır. Cebr ve İtizal, burada barışırlar.

46 - Çaresi bulunan şeyde acze, çaresi bulunmayan şeyde ceza'a iltica etmemek gerektir.

47 - Hayatın yarası iltiyam bulur. İzzet-i İslâmiyenin ve namusun ve izzet-i milliye'nin yaraları pek derindir.

48 - Öyle zaman olur ki; bir kelime bir orduyu batırır, bir gülle otuz milyonun mahvına sebep olur. (Haşiye) Öyle şerait tahtında olur ki; küçük bir hareket, insanı a'lâ-yı illiyyîne çıkarır ve öyle hal olur ki; küçük bir fiil, insanı esfel-i safiline indirir.

(Haşiye): Sırp bir neferin Avusturya Veliyahdine attığı bir tek gülle; eski harb-i umumîyi patlattırdı, otuz milyon nüfusun mahvına sebep oldu.

49 - Bir tane sıdk, bir harman yalanları yakar. Bir tane hakikat, bir harman hayalâta müreccahtır.

لَا يَلْزَمُ مِنْ لُزُومِ صِدْقِ كُلِّ قَوْلٍ قَوْلِ كُلِّ صِدْقٍ

Her sözün doğru olmalı; fakat her doğruyu söylemek, doğru değil.

50 - Güzel gören, güzel düşünür. Güzel düşünen, hayatından lezzet alır.

51 - İnsanları canlandıran emeldir, öldüren ye'stir.

52 - Eskiden beri i'lâ-yı kelimetullah ve beka-yı istiklaliyet-i İslâm için farz-ı kifaye-i cihadı deruhde ile kendini, yek-vücut olan âlem-i İslâm'a fedaya vazifedar ve hilafete bayrakdar görmüş olan bu devlet-i İslâmiyenin felâketi; âlem-i İslâmın saadet ve hürriyet-i müstakbelesiyile telafi edilecektir. Zira şu musibet, maye-i hayatımız olan uhuvvet-i İslâmiyenin inkişafını hârikulâde ta'cil etti.

53 - Hristiyanlığın malı olmayan mehasin-i medeniyeti ona mal etmek ve İslâmiyetin düşmanı olan tedenniyyi ona dost göstermek, feleğin ters dönmesine delildir.

54 - Paslanmış bihemta bir elmas, daima mücella cama müreccahtır.

55 - Herşeyi maddede arayanların akılları gözlerindedir; göz ise maneviyatta kördür.

56. If **metaphors** fall from the hands of learning into those of ignorance, they are transformed into their literal meanings, opening the door to superstition.

57. Favour greater than Divine favour is not favour. Everything has to be described as it is.

58. Fame also ascribes to man what is not his.

59. Hadiths are **the source of life** and inspirer of reality.

60. The revival of religion is the revival of the nation. The life of religion is the light of life.

61. The Qur'an, which is a mercy for mankind, only accepts a civilization that comprises the happiness of all, or at least of the majority. Modern civilization has been founded on five negative principles:

1. Its point of support is force, the mark of which is aggression.

2. Its aim and goal is benefit, the mark of which is jostling and tussling.

3. Its principle in life is conflict, the mark of which is strife.

4. The bond between **the masses** is racialism and negative nationalism, which is nourished through devouring others; its mark is collision.

5. Its enticing service is inciting lust and passion and gratifying the desires. But lust transforms man into a beast.

However, the civilization the Shari'a of Muhammad (PBUH) comprises and commands is this: its **point of support** is truth instead of force, the mark of which is justice and harmony.

Its goal is virtue in place of benefit, the mark of which is love and attraction.

Its means of unity are the ties of religion, country, and class, in place of racialism and nationalism, and the mark of these is sincere brotherhood, peace, and only defence against external aggression.

In life is the principle of mutual assistance instead of **the principle of conflict**, the mark of which is accord and solidarity.

And it offers guidance instead of lust, the mark of which is human progress and spiritual advancement.

Do not loosen your hands from Islam, the preserver of our existence; cling onto it with all your strength, or you shall be lost!

#46

62. **A general disaster** results from the error of the majority. Disaster is the result of crime, and the introduction to reward.

56 - **Mecaz**, ilmin elinden cehlin eline düşse, hakikata inkılab eder; hurafata kapı açar.

57 - İhsan-ı İlahî'den fazla ihsan, ihsan değildir. Her şeyi, olduğu gibi tavsif etmek gerektir.

58 - Şöhret, insanın malı olmayanı dahi insana maleder.

59 - Hadîs, **meden-i hayat** ve mülhim-i hakikattir.

60 - İhya-yı din, ihya-yı millettir. Hayat-ı din, nur-u hayattır.

61 - Nev'-i beşere rahmet olan Kur'an; ancak umurunun, lâakal ekseriyetin saadetini tazammun eden bir medeniyeti kabul eder. Medeniyet-i hazıra, beş menfî esas üzerine teessüs etmiştir:

1 - Nokta-i istinadı, kuvvettir. O ise şe'ni tecavüzdür.

2 - Hedef-i kasdı menfaattir. O ise şe'ni tezahümdür.

3 - Hayatta düsturu, cidaldır. O ise şe'ni tenazu'dur.

4 - **Kitleler** mabeynindeki rabitası, âheri yutmakla beslenen unsuriyet ve menfî milliyettir. O ise şe'ni müdhiş tesadümdür.

5 - Cazibedar hizmeti, heva ve hevesi teşci' ve arzularını tatmindir. O heva ise, insanın mesh-i manevîsine sebebdir.

Şeriat-ı Ahmediyenin (A.S.M.) tazammun ettiği ve emrettiği medeniyet ise: **Nokta-i istinadı**, kuvvete bedel haktır ki; şe'ni, adalet ve tevazüdüdür.

Hedefi de, menfaat yerine fazilettir ki; şe'ni, muhabbet ve tecazübdür.

Cihet-ül vahdet de, unsuriyet ve milliyet yerine, rabita-i dinî ve vatanî ve sınıfidir ki; şe'ni samimî uhuvvet ve müsalemet ve haricin tecavüzüne karşı, yalnız tedafü'dür.

Hayatta **düstur-u cidal** yerine düstur-u teavüdüdür ki; şe'ni, ittihad ve tesanüdüdür.

Heva yerine hüdadır ki; şe'ni, insaniyeten terakki ve ruhen tekâmüldür.

Mevcudiyetimizin hâmisî olan İslâmiyetten elini gevşetme, dört el ile sarıl; yoksa mahvolursun.

62 - **Musibet-i âmme**, ekseriyetin hatasından terettüb eder. Musibet; cinayetin neticesi, mükâfatın mukaddemesidir.

63. A martyr thinks he is alive. Since he did not suffer **the pangs of death**, he considers the life he sacrificed to be perpetual and not to have been severed. Only, he finds it purer.

64. The pure justice of the Qur'an does not spill the life and blood of an innocent, even for the whole of humanity.

The two are the same both **in the view of Divine Power**, and in the view of justice.

But through **self-interest** man becomes such that he will destroy everything that forms an obstacle to his ambition, even the world if he can, and he will wipe out mankind.

65. Fear and weakness encourage outside influences.

66. Definite benefits should not be sacrificed for imaginary harms.

67. Istanbul politics at the present time are a sickness like Spanish 'flu.

68. Tell a bad man, "You are good, you are good," and it is not unheard of that he will become good. And tell a good man "You are bad, you are bad," and it is not rare for him to become bad.

69. So long as the enemy of an enemy remains his enemy, he is a friend; while so long as the friend of an enemy remains his friend, he is an enemy.

70. Obduracy is this: if Satan assists someone, he calls him "an angel," and calls down blessings on him. But if among his opponents he encounters an angel, he calls him "a satan who has changed his clothes," and curses him.

71. The remedy for one ill person may be poison for another. If a remedy exceeds its limit, it is the cause of ills.

72. Solidarity in a society results in tranquility in all its activities, while mutual envy causes all its activities to come to a standstill.

73. If the community is not one and a whole, undivided number, addition makes smaller, like multiplying fractions.*

* It is well-known that in arithmetic, multiplication and addition increase: four times four makes sixteen.

While fractions, contrary to multiplication and addition, make smaller: a third multiplied by a third makes a ninth.

63 - Şehid kendini hayy bilir. Feda ettiği hayatı, **sekerati** tatmadığından, gayr-ı münkatı' ve bâki görüyor. Yalnız daha nezih olarak buluyor.

64 - Adalet-i mahza-i Kur'aniye bir masumun hayatını ve kanını, hattâ umum beşer için de olsa, heder etmez.

İkisi **nazar-ı kudrette** bir olduğu gibi, nazar-ı adalette de birdir.

Hodgâmlık ile, öyle insan olur ki; ihtirasına mani herşeyi, hattâ elinden gelirse dünyayı harab ve nev'-i beşeri mahvetmek ister.

65 - Havf ve za'f, tesirat-ı hariciyeyi teşci' eder.

66 - Muhakkak maslahat, mevhum mazarrata feda edilmez.

67 - Şimdilik İstanbul siyaseti, İspanyol hastalığı gibi bir hastalıktır.

68 - Deli adama "İyisin, iyisin" denilse iyileşmesi, iyi adama "fenasın, fenasın" denilse fenalaşması nâdir değildir.

69 - Düşmanın düşmanı, düşman kaldıkça dosttur; düşmanın dostu, dost kaldıkça düşmandır.

70 - İnadın işi: Şeytan birisine yardım etse; "Melektir" der, rahmet okur; muhalifinde melek görse, "libasını değiştirmiş şeytandır" der, lanet eder.

71 - Bir derdin dermanı, başka bir derde zehir olabilir. Bir derman, haddinden geçse, dert getirir.

72 - **الْجُمُعِيَّةُ الَّتِي فِيهَا التَّسَانُدُ الَّهُ خُلِقَتْ لِتَحْرِيكِ**

السَّكَنَاتِ

وَالْجُمَاعَةُ الَّتِي فِيهَا التَّحَاسُدُ الَّهُ خُلِقَتْ لِتَسْكِينِ

الْحُرَكَاتِ

73 - Cemaatte vâhid-i sahih olmazsa; cem' ve zam, kesir darbı gibi küçültür. (Haşiye)

(Haşiye): Hesabda malûmdur ki; darb ve cem', ziyadeleştirir. Dört kerre dört, onaltı olur.

Fakat kesirlerde darb ve cem', bilakis küçültür. Sülüsü sülüs ile darbetmek, tüsü' olur; yani, dokuzda bir olur.

In just the same way, if there is not integral wholeness, correctness, and unity among people, by multiplying they become smaller, spoiled, and without value.

74. Non-acceptance is confused with the acceptance of non-being. The evidence for non-acceptance is the absence of established proof. The acceptance of non-being requires proof of non-being. One is doubt while the other is denial.

75. If doubt in the matters of belief destroys one, or even a hundred, evidences, it does not **harm what is posited**; for there are hundreds of evidences.

76. **The majority of Muslims** should be followed. For when they followed the majority, the Umayyads, who were slack in religion, finally entered the Sunni community. As for the Shi'a, who were firm in religion but remained in the minority as regards their practices, finally only a part of them followed the Rafida.

77. If unanimity concerning good leads to conflict concerning what is better, then sometimes good is better than the better; right is truer than what is truer. Everyone should say about his own way that "It is right," he should not say "it is the only right way." Or he should say, "it is good," but he should not say "it is the only good way."

78. If there was no Paradise, Hell would not be torment.

#47

79. As time grows older, the Qur'an grows younger; it signs become apparent. Like light sometimes appears as fire, sometimes **intense eloquence** appears as exaggeration.

80. Degrees in heat occur through the intervention of cold; the degrees of beauty occur through the intervention of ugliness. Pre-Eternal Power is essential, necessary, and inherent. Impotence cannot penetrate it; there can be no degrees in it; everything is equal in relation to it.

81. The sun's image, which is the effulgence of its manifestation, displays the same identity on the surface of the sea and in all its droplets.

82. Life is a manifestation of Unity; Unity is also its consequence.

83. So long as it remains unknown who are the saints among men, which moment prayers are accepted on Fridays, which night in Ramadan is the Night of Power, and which among the Divine Names is the Greatest Name, other things retain their value and importance is given to them.

Twenty years of doubtful life is preferable to a thousand years' life the end of which is specified.

84. The consequence of sin in this world is evidence for its **punishment in the hereafter**.

Aynen onun gibi, insanlarda sıhhat ve istikamet ile vahdet olmazsa, ziyadeleşmekle küçülür, bozuk olur, kıymetsiz olur!..

74 - Adem-i kabul, kabul-ü ademle iltibas olunur. Adem-i kabul; adem-i delil-i sübut, onun delilidir. Kabul-ü adem, delil-i adem ister. Biri şek, biri inkârdır.

75 - İmanî mes'elelerde şübhe, bir delili, hattâ yüz delili atsa da; medlûle **îras-ı zarar** edemez. Çünkü binler delil var.

76 - **Sevad-ı a'zama** ittiba edilmeli. Ekseriyete ve sevad-ı a'zama dayandığı zaman, lâkayd Emevîlik, en nihayet Ehl-i Sünnet cemaatine girdi. Adedce ekalliyette kalan salâbetli Alevîlik, en nihayet az bir kısmı Râfızîliğe dayandı.

77 - Hakta ittifak, ehakta ihtilaf olduğundan; bazan hak, ehaktan ehaktır; hasen, ahsenden ahsendir. Herkes kendi mesleğine "Hüve hak" demeli, "Hüve-l hak" dememeli. Veyahut "Hüve hasen" demeli, "Hüve-l hasen" dememeli...

78 - Cennet olmazsa, Cehennem tazib etmez.

79 - Zaman ihtiyarlandıkça, Kur'an gençleşiyor; rumuzu tavazzuh ediyor. Nur, nâr görüldüğü gibi; bazan **şiddet-i belâgat** dahi, mübalağa görünür.

80 - Hararetteki meratib, bürûdetin tahallülü iledir; hüsündeki derecat, kubhun tedahülü iledir. Kudret-i ezeliye zâtîyedir, lâzımedir, zaruriyedir; acz tahallül edemez, meratib olamaz, herşey ona nisbeten müsavidir.

81 - Şemsin feyz-i tecellisi olan timsali, denizin sathında ve denizin katresinde aynı hüviyeti gösteriyor.

82 - Hayat, cilve-i tevhiddendir, müntehası da vahdet kesbediyor.

83 - İnsanlarda veli, cum'ada dakika-i icabe, Ramazanda leyle-i Kadir, esma-i hüsnada ism-i a'zam, ömürde ecel meçhul kaldıkça; sair efrad dahi kıymetdar kalır, ehemmiyet verilir.

Yirmi sene mübhem bir ömür, nihayeti muayyen bin sene ömre müreccahtır.

84 - Dünyada masiyetin akibeti, **ikab-ı uhrevîye** delildir.

85. In the view of Power, sustenance is as important as life. Power brings into existence, Divine Determining clothes in form, Divine favour nurtures.

Life is a [summary](#), a [specified](#) product and is apparent. Sustenance is not a summary; it is gradual and widespread, and causes thought.

There is no death from hunger, for death occurs before the food stored up in the body in the form of fat is exhausted. That is to say, illness resulting from [the giving up of habit](#) kills, not lack of sustenance.

86. The licit [sustenance of carnivorous](#) wild animals are the innumerable remains of dead animals; they both cleanse the face of the earth, and they find their food.

87. Before entering the mouth and disappearing down the throat, a mouthful worth one kurush and one worth ten are the same.

There is only a few seconds' difference in the mouth. To raise the price from one to ten in order to gratify and please the [sense of taste](#), which is like an inspector and doorkeeper, is most prodigal and wasteful.

88. When pleasure calls, a person should say: "It is as though I ate it." (Sanki yedim .) For one who made that his principle, could have eaten a mosque called "Sanki Yedim ," but he did not.*

* That is, the person put aside the money saved through his abstinence and built the mosque with the proceeds. It is in the Fatih district of Istanbul. [Tr.]

89. Formerly, there was no hunger among Muslims; there was the desire for ease. Now they are hungry, and they have no wish for pleasure.

90. Temporary pains should be smiled on rather than temporary pleasure being smiled on, and should be welcomed. For past pleasures cause one to say: "Alas!", and "Alas!" is the interpreter of a concealed pain.

While past pains cause one to say: "Oh!", and "Oh!" tells of a permanent pleasure and bounty.

91. Forgetfulness is also a bounty. It allows one to suffer the pains of only one day, and causes the rest to be forgotten.

92. In every calamity is a [degree of bounty](#), like a degree of heat. Greater calamities should be thought of and the degree of bounty in the small one noted, and God should be thanked. ,

For if the calamity is blown up, [it will grow](#); and if it is worried over, it will double; the image, the imagining, in the heart will be transformed into reality; and that will pound the heart as well.

93. [In society as a whole](#), everyone has a window, known as rank, through which to see and be seen.

85 - Rızık, hayat kadar kudret nazarında ehemmiyetlidir. Kudret çıkarıyor, kader giydireyor, inayet besliyor.

Hayat [muhassal-ı mazbuttur](#), görünür. Rızık gayr-ı muhassal, tedricî münteşirdir, düşündürür.

Açlıktan ölmek yoktur. Zira bedende şahm ve saire suretinde iddihar olunan gıda bitmeden evvel ölüyor. Demek [terk-i âdetten](#) neş'et eden maraz öldürür, rıziksızlık değil.

86 - [Âkil-ül lahm](#) vahşilerin helâl rızıkları, hayvanatın hadsiz cenazeleridir; hem rû-yi zemini temizliyorlar, hem rızıklarını buluyorlar.

87 - Bir lokma kırk paraya, diğer bir lokma on kuruşa... Ağıza girmeden ve boğazdan geçtikten sonra birdirler.

Yalnız birkaç saniye ağızda bir fark var. Müfettiş ve kapıcı olan [kuvve-i zaikayı](#) taltif ve memnun etmek için birden ona gitmek, israfın en sefidir.

88 - Lezaiz çağırıldıkça, sanki yedim demeli. Sanki yedimi düstur yapan; "Sanki yedim" namındaki bir mescidi yiyebilirdi, yemedi.

89 - Eskiden ekser İslâm aç değildi, tereffühe ihtiyar vardı. Şimdi açtır, telezzüze ihtiyar yoktur.

90 - Muvakkat lezzetten ziyade, muvakkat eleme tebessüm etmeli; hoş geldin demeli. Geçmiş lezaiz, ah vah dedirtir. "Ah!" müstetir bir elemin tercümanıdır.

Geçmiş âlâm, "Oh!" dedirtir. O "Oh" muzmer bir lezzet ve nimetin muhbiridir.

91 - Nisyan dahi bir nimettir. Yalnız her günün âlâmını çektirir, müterakimi unutturur.

92 - [Derece-i hararet](#) gibi, her musibette bir derece-i nimet vardır. Daha büyüğünü düşünüp, küçükteki derece-i nimeti görüp, Allah'a şükretmeli.

Yoksa [isti'zam](#) ile üflense, şişer; merak edilse, ikileşir; kalbdeki misali, hayali hakikata inkılab eder; o da kalbi döver.

93 - Her adam için, [heyet-i içtimaiyede](#) görmek ve görünmek için mertebe denilen bir penceresi vardır.

If the window is higher than his stature, a person will grow taller through arrogance; and if it is lower than his stature, he will bow down through modesty so to see and be seen at that level.

The measure of greatness in man is smallness, that is, modesty. The scale of smallness is bigness; that is, arrogance.

#48

94. The dignity of the weak before the strong becomes arrogance in the strong; while the modesty of the strong before the weak becomes abasement in the weak.

The seriousness of someone in authority in their office is dignity, and his humility is abasement. While his seriousness in his house is haughtiness, and his humility, modesty.

If an individual is on his own, then his tolerance and self-sacrifice are good acts. But if he is more than one, they are treachery and inauspicious.

Someone should swallow his pride in his own name and not be boastful, but he may boast in the name of the nation and should not swallow his pride.

95. To 'leave it to others' in planning the preliminaries of a matter is laziness, while in awaiting the outcome it is reliance on God. Resignation with the fruits of one's labour and with fate is contentment, and strengthens the wish to strive. Whereas making do with what exists is to lack enterprise.

96. Just as there is obedience and rebellion in the face of the commands of the Shari'a, so too there is obedience and rebellion in the face of the creative commands in the universe.

With regard to the first, the reward and punishment are mostly in the hereafter, while with the second, they are mostly in this world.

For example, the reward of patience is victory; the punishment for idleness is poverty; the reward of effort is wealth, and the reward of constancy, triumph. Justice without equality is not justice.

97. Mutual resemblance is the cause of contradiction; congruity is the basis of solidarity; smallness of character is the source of arrogance; weakness is the source of pride; impotence is the source of opposition; and curiosity is the teacher of knowledge.

98. Through need, and especially through hunger, the Creator's Power has reined in foremost man, and all the animals, and put them in order.

Also, He saved the world from anarchy, and making need the master of civilization, ensured progress.

99. Distress teaches vice. Despair is the source of misguidance; and darkness of heart, the source of distress of the spirit.

O pencere kamet-i kıymetinden yüksek ise, tekebbür ile tetavül edecek; eğer kamet-i kıymetinden aşağı ise, tevazu' ile tekavvüs edecek ve eğilecek.. tâ o seviyede görsün ve görünsün.

İnsanda büyüklüğün makyası; küçüklüktür, yani tevazu'dur. Küçüklüğün mizanı; büyüklüktür, yani tekebbürdür.

94 - Zaîfin kavîye karşı izzet-i nefsi, kavîde tekebbür olur; kavînin zaîfe karşı tevazu'u, zaîfte tezellül olur.

Bir ulü-l emrin makamındaki ciddiyeti, vakardır; mahviyeti, zillettir.. hanesindeki ciddiyeti, kibirdir; mahviyeti tevazu'dur.

Ferd mütekellim-i vahde olsa, müsamahası ve fedakârlığı amel-i sâlihtir; mütekellim-i maal-gayr olsa, hıyanettir, amel-i talihtir.

Bir şahıs, kendi namına hazm-ı nefis eder, tefahur edemez; millet namına tefahur eder, hazm-ı nefis edemez.

95 - Tertib-i mukaddematta tefviz tenbelliktir, terettüb-ü neticede tevekküldür. Semere-i sa'yine ve kısmetine rıza kanaattır, meyl-i sa'yi kuvvetlendirir. Mevcuda iktifa, dûn-himmetliktir.

96 - Evamir-i şer'iyeye karşı itaat ve isyan olduğu gibi, evamir-i tekviniyeye karşı da itaat ve isyan vardır.

Birincisinde mükâfat ve mücâzatın ekseri âhirette; ikincisinde, ağılebi dünyada olur.

Meselâ: Sabrın mükâfatı zaferdir; ataletin mücazâtı sefalettir; sa'yin sevabı servettir; sebatın mükâfatı galebedir. Müsavatsız adalet, adalet değildir.

97 - Temasül tezaadın sebebidir; tenasüb tesanüdün esasıdır; sigar-ı nefis tekebbürün menba'idır; za'f gururun madenidir; acz muhalefetin menşeidir; merak ilmin hocasıdır.

98 - Kudret-i Fâtıra ihtiyaç ile, hususan açlık ihtiyacıyla; başta insan, bütün hayvanatı gemlendirip, nizama sokmuş.

Hem âlemi herc ü merceden halâs edip, hem ihtiyacı medeniyete üstad ederek, terakkiyatı temin etmiştir.

99 - Sıkıntı, sefahetin muallimidir. Ye's, dalalet-i fikrin; zulmet-i kalb, ruh sıkıntısının menba'idır.

100. When due to infatuation, men become amiable, wo-men become masculine by being impudent.

A beautiful woman entering a gathering of brothers awakens hypocrisy, rivalry, and envy. That is to say, **the unveiling of women** led to the unveiling of bad morals in civilized man.

101. The represented forms of little smiling corpses have played a large role in making **the evil-polluted** perverse spirit of modern man what it is.

102. The prohibited statue is either **petrified tyranny**, or embodied lust, or personified hypocrisy.

103. For someone who has truly entered into the bounds of Islam by conforming precisely to its incontestable matters, **the desire to expand** is the desire to be perfected.

But for someone who may be counted outside those bounds through slackness, the desire to expand is **the desire to destroy**.

In time of storm and earthquake, it is advisable to not open the door of ijthad, and to close the windows too.

The overly free and easy should not be indulged with dispensations, but determinedly and severely warned.

104. Unfortunate truths become worthless in worthless hands.

105. Our globe resembles a living being; it displays **the signs of life**. If it was to be reduced to the size of an egg, would it not become a sort of animal? Or if a microbe was enlarged to the size of the globe, would it not resemble it?

If it has life, it has a spirit too. If the world was reduced to the size of man, and the stars made like **the particles and substance of his being**, would that not also be a living conscious being? God has many such animals.

#49

106. There are two Shari'as: The First is the Shari'a that we know which orders the actions and conduct of man, the microcosm, and proceeds from **the attribute of Speech**.

The Second is **the Supreme Shari'a of Creation**, which orders the motion and rest of the world, the macroanthropos, proceeds from the attribute of Will, and is sometimes wrongly called Nature.

The angels are a **vast community**; they are the bearers, representatives, and personifications of the creative commands which proceed from the attribute of Will and are the Shari'a of Creation.

100 - إِذَا تَأْتَتْ الرَّجَالَ بِالتَّهْوُسِ تَرَجَّلَ النِّسَاءُ بِالتَّوْفِجِ

Bir meclis-i ihvana güzel bir karı girdikçe; riya, rekabet, hased damarı intibah eder. Demek **inkışaf-ı nisvandandır**, medenî beşerde ahlâk-ı seyyie inkişaf eder.

101 - Beşerin şimdiki **seyyiat-âlûd** hırçın ruhunda, mütebessim küçük cenazeler olan suretlerin rolü ehemmiyetlidir.

102 - Memnu heykel; ya bir **zulm-ü mütehaccir**, ya bir heves-i mütecessim veya bir riya-yı mütecessiddir.

103 - İslâmiyetin müsellematını tamamen imtisal ettiği cihetle bihakkın daire-i dâhiline girmiş zâтта; **meyl-üt tevsi'** meyl-üt tekemmüldür.

Lâkaydlık ile haricde sayılan zâтта meyl-üt tevsi', **meyl-üt tahribdir**.

Fırtına ve zelzele zamanında; değil içtihad kapısını açmak, belki pencerelerini de kapatmak maslahattır.

Lâübaliler ruhsatlarla okşanılmaz; azimetlerle, şiddetle ikaz edilir.

104 - Bîçare hakikatlar, kıymetsiz ellerde kıymetsiz olur.

105 - Küremiz hayvana benziyor, **âsâr-ı hayat** gösteriyor. Acaba yumurta kadar küçülse, bir nevi hayvan olmayacak mıdır? Veya bir mikrop küremiz kadar büyüse, ona benzemeyecek midir?

Hayatı varsa, ruhu da vardır. Âlem, insan kadar küçülse, yıldızları **zerrat ve cevahir-i ferdiye** hükmüne geçse; o da bir hayvan-ı zîşuur olmayacak mıdır? Allah'ın böyle çok hayvanları var.

106 - Şeriat ikidir:

Birincisi: Âlem-i asgar olan insanın e'fal ve ahvalini tanzim eden ve **sıfat-ı kelâmdan** gelen bildiğimiz şeriattır.

İkincisi: İnsan-ı ekber olan âlemin harekât ve sekenatını tanzim eden, sıfat-ı iradeden gelen **şeriat-ı kübra-yı fitriye**dir ki; bazan yanlış olarak "tabiat" tesmiye edilir.

Melaike bir **ümme-i azîme**dir ki, sıfat-ı iradeden gelen ve şeriat-ı fitriye denilen evamir-i tekviniyesinin hamelesi ve mümessili ve mütemessilleridirler.

107. If you weigh the senses of a microscopic organism against man's senses, you will observe a strange mystery: man is in the form of Ya. Sin ., inscribed in him is the Sura Ya. Sin.

108. Materialism is a spiritual plague which has infected man with a fearsome fever, causing him to be visited by Divine wrath.

The more the ability to inculcate and criticize expands, so does that plague spread.

109. The most wretched, distressed, and suffering of men is the man with no work.

For idleness is the cousin of non-existence, while striving is the life of existence and the waking state of life.

110. Profiting from banks, the doors of usury and interest, is for the infidels, who are the worst of mankind, and for the most tyrannous of the former, and for the most base of the latter.

They are the cause of absolute harm for the World of Islam, so mankind's affluence should not be taken into consideration.

For if [the infidels](#) are warmongers and aggressive, so too they are without respect and honour.

111. The Khutba in the Friday Prayers is for mentioning the essentials and incontestable matters of religion, not for instructing in theoretical matters.

[The Arabic terms](#) recall these in more elevated fashion. If Hadiths and Qur'anic verses are balanced, it will be apparent that even the most eloquent of men cannot attain to the verses' eloquence, and cannot resemble them.

Said Nursi

#50

Second Addendum to the Damascus Sermon: Second Part

An Allusion of Sura al-Ikhlâs
[Qur'an, Sura 112.](#)

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

All praise be to God, the Sustainer of All the Worlds, and peace and blessings be upon Muhammad, the Chief of His Messengers.

107 -

إِذَا وَازَنْتَ بَيْنَ حَوَائِسِ حُؤَيْنَةٍ خُرْدِيْنِيَّةٍ وَ حَوَائِسِ
الْإِنْسَانِ تَرَى سِرًّا عَجِيْبًا إِنَّ الْإِنْسَانَ كَصُوْرَةِ يَس
كُتِبَ فِيْهَا سُورَةُ يَس

108 - Maddiyyunluk manevî taundur ki, beşere şu müdhiş sıtmayı tutturdu, gazab-ı İlahîye çarptırdı.

Telkin ve tenkid kabiliyeti tevessü' ettikçe, o taun da tevessü' eder.

109 - En bedbaht, en muzdarib, en sıkıntılı; işsiz adamdır.

Zira atalet, ademin biraderzadesidir; sa'y, vücudun hayatı ve hayatın yakazasıdır.

110 - Ribanın kab ve kapıları olan bankaların nef'i; beşerin fenası olan gâvurlara ve onların en zalimlerine ve bunların en sefihlerinedir.

Âlem-i İslâma zarar-ı mutlaktır; mutlak beşerin refahı nazara alınmaz.

Zira [gâvur](#) harbî ve mütecaviz ise, hüremtsiz ve ismetsizdir.

111 - Cum'ada hutbe; zaruriyat ve müsellematı tezkirdir, nazariyatı talim değildir.

[İbare-i Arabiye](#) daha ulvî ihtar eder. Hadîs ile âyet müvazene edilse, görünür ki; beşerin en beligi dahi, âyetin belâgatına yetişemez, ona benzemez.

Said Nursî

Hutbe-i Şamiye'nin İkinci Zeyli'nin İkinci Kısmı

Sure-i İhlas'ın Bir Remzi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَ الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ عَلٰی مُحَمَّدٍ

سَيِّدِ الْمُرْسَلِیْنَ

If you fasten your ear to the breast of the Qur'an, which is the articulate proof of Divine Unity, you will hear from the depths of its heart an utterly elevated, serious, heartfelt, familiar, convincing, heavenly voice, decked out with proofs, which continually chants: "There is no god but God."

The six aspects of this illumined proof are all transparent.

Above it is [the stamp of miraculousness](#); within it are the lights of guidance; beneath it are proof and logic; on its right is its calling the intellect to investigate; on its left is its calling the conscience to testify; before it is good; its goal is [the happiness of both worlds](#); and its point of support is pure revelation. How can doubts and delusions penetrate it?

Will, mind, emotion, and the subtle inner faculties, which constitute the four elements of the conscience and four faculties of the spirit, each have an ultimate aim.

The ultimate aim of the will is worship of God; that of the mind is knowledge of God; that of the emotions is love of God; and that of the inner faculties is the vision of God.

[The perfect worship](#) known *astagwa* comprises the four. The Shari'a both cultivates these, and corrects them, and takes them towards their ultimate goals.

If the means and causes in creation had been given an actual effect, they should also have been given [universal consciousness](#), and this would have been opposed to the perfect art in things.

However, [the excellence of the art in things](#), from the lowest to the highest and from the smallest to the greatest, is proportionate to the innate stature of each.

Thus, some are not close to the True Causer and some far from Him, and some of them are not created through [intermediaries](#) and some without.

[The lack of perfection](#) in man's voluntary works rejects the ideas of compulsion and proves will.

It is worthy of notice that in respect of order, a city built by men as the work of their intellects through the intervention of their wills is inferior to the bee community in their hive, which is the fruit of inspiration.

While the city of cells of the honeycomb, the bees' exhibition of art, is inferior as regards order to the fruit of the pomegranate and its flower.

This means that from whichever pen the general attraction in the universe flows, [the miniscule attraction in the most minute indivisible particles](#) are that pen's points.

Islam says: *There is no god but God*, and does not accept that causes and intermediaries have [an actual effect](#).

Tevhidin bürhan-ı nâtkı olan Kur'an'ın sinesine kulağını yapıştırsan işiteceksin ki, kalbinde derinden derine gayet ulvî, nihayet derecede ciddî, gayet samimî, nihayet derecede munis ve mukni' ve bürhan ile mücehhez bir sadâ-yı semavî işiteceksin ki: **اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ** zikrini tekrar ediyor.

Evet şu bürhan-ı münevverin altı ciheti de şeffaftır.

Üstünde [sikke-i i'caz](#), içinde nur-u hidayet, altında mantık ve delil, sağında akli istintak; solunda vicdanı istişhad; önünde hayır, hedefinde [saadet-i dareyn](#), nokta-i istinadı vahy-i mahzûr, Vehmin ne haddi var, girebilsin!

Vicdanın anasır-ı erbaası ve ruhun dört havassı olan irade, zihin, his, latife-i Rabbaniye, herbirinin bir gayat-ül gayatı var:

İradenin ibadetullahtır. Zihnin marifetullahtır. Hissin muhabbetullahtır. Latifenin müşahadetullahtır.

Takva denilen [ibadet-i kâmile](#), dördünü tazammun eder. Şeriat şunları hem tenmiye, hem tehzib, hem bu gayat-ül gayata sevkeder.

Eğer icaddaki vasıta hakikî olsaydı ve hakikî tesir verilseydi; hem bir [şuur-u küllî](#) verilmek lâzım idi, hem de bizzarure eserde ittikan-ı kemal-i san'at muhtelif olacaktı.

Halbuki en âdiden en âlîye, en küçükten en büyüğe [ittikan](#); derece-i kemalde, mahiyetin kameti nisbetindedir.

Demek Müessir-i Hakikî'den bazı karîb, bazı baîd, kısmen vasıtasız, kısmen [vasıta](#) ile, kısmen vesait ile değildir.

İnsanın ihtiyarî eserindeki [adem-i kemal](#); cebri nefy, ihtiyarı isbat eder.

Cây-ı dikkattir ki: Cüz'î bir ihtiyarın tavassutu ile eser-i akıl bir insan şehri, intizamca semere-i vahy bir arı kovanındaki cemaate yetişmez.

Ve arıların meşher-i san'atı bir petek hüceyrat şehri; bir nar ve (cilnar) gülnardan intizamca geridir.

Demek kâinattaki cazibe-i umumiye hangi kaleminden akmışsa, [cüz'-i lâ-yetecezzadaki](#) küçücük cazibeler o kalemin noktalarıdır.

İslâmiyet der: **لَا خَالِقَ إِلَّا هُوَ** Hem vesait ve esbabı, [müessir-i hakikî](#) olarak kabul etmez.

It looks on intermediaries as signifying **the meaning of one other than themselves**. Belief in Divine Unity and the duties of submission to it demand this.

However, because it has been corrupted, present-day Christianity considers causes and intermediaries to have an effect, and looks on them as signifying themselves.

Their belief in Jesus as the son of God and in the priesthood demands this, and urges it.

They look on their saints for their own sakes as though they do not signify another, as the source of effulgence, like the light of a lamp -according to one view-transformed from the sunlight.

We look on the saints as signifying the meaning of another, that is, as a place of reflection and manifestation, like a mirror spreads the sunlight.*

* The Naqshbandis' method is based on this mystery.

It is because of this that spiritual journeying begins from humility, passes through self-abasement, and reaches the station of annihilation in God.

It begins to journey through **infinite** stations. Such journeying is extinguished by the arrogant pride of the ego and evil-commanding soul.

However, not true Christianity, but the corrupted Christianity which has been shaken by philosophy, strengthens the ego.

If a person of high rank and station with a powerful ego is a Christian, he becomes **more determined in his religion**, whereas a Muslim in a similar position becomes lax in religion.

Vasıtaya **mana-yı harfî** nazarıyla bakar. Akide-i tevhid ve vazife-i teslim ve tefviz öyle ister.

Tahrif sebebiyle şimdiki Hristiyanlık esbab ve vesaiti müessir bilir, mana-yı ismî nazarıyla bakar.

Akide-i velediyet ve fikr-i ruhbaniyet öyle ister, öyle sevk eder.

Onlar azizlerine mana-yı ismiyle birer menba-ı feyz ve -güneşin ziyasından bir fikre göre istihale etmiş lâmbanın nuru gibi- birer maden-i nur nazarıyla bakıyorlar.

Biz ise evliyaya mana-yı harfiyle, yani âyine güneşin ziyasını neşrettiği gibi birer ma'kes-i tecelli nazarıyla bakıyoruz. (Haşiye)

(Haşiye): Nakşibendî rabıtası bu sırra bina edilmiştir.

Bu sırdandır ki bizde sülûk tevazudan başlar, mahviyetten geçer, Fena fillah makamını görür.

Gayr-ı mütenahî makamatta sülûke başlar. Ene ve nefs-i emmare kibriyle, gururuyla söner.

Hakikî Hristiyanlık değil, belki tahrif ve felsefe ile sarsılmış Hristiyanda, ene levazımatıyla kuvvetleşir.

Enesi kuvvetli, müteşahhıs, rütbeli, makam sahibi bir adam Hristiyan olsa **mütesallib** olur. Fakat Müslüman olsa lâkayd olur.

www.risalekhanesi.com

The intense and varying pleasure in activity as it passes from the potential to the actual is the leaven of **change in the universe** and the nucleus of the law through which all things are perfected.

Stepping out of prison into a garden, and passing from a seed to a shoot is **the same pleasure**.

If activity **incorporates** change, the pleasure increases immeasurably.

It is this that causes the hardship in duties to be borne.

However attractive for intelligent creatures is absolute perfection, for unintelligent creatures activity is attractive to the same degree and encourages effort.

It is for this reason that ease is hardship and hardship, ease.

- Greed and **precipitancy** are the cause of loss.

For the greedy and hasty person will not act in accordance with the successive causes in creation, like the steps of a staircase, and therefore will not be successful.

Even if he is, since he skips some of the steps of **the natural progression**, he falls into despair, and then, when overcome by heedlessness, the door is opened to him.

- God Almighty created the inner heart for belief and for knowledge and love of Himself, while the outer heart He **designed for** other things.

Criminal greed pierces the heart, and introduces **idols** into it. God is displeased and punishes the greedy person with the opposite of his purpose.

- The scoundrels who because of ambition took political thought to the places of Islamic beliefs did not receive honour and glory, but were **execrated and reviled**.

The frustration and despair of **sensual love** arise from this same greed and ambition. All the poetry about this sort of love are the lamentations of mourning.

- If you anxiously try to sleep at night, you will chase sleep away and remain awake.

- There are two beggars, one **persistently importunate**, the other **reserved and self-contained**. A further example of this extensive law is that one would rather give to the latter.

Our worst calamity and sickness is that criticism which is based on pride and **deception**.

If fairness utilizes criticism, it **pares** the truth. Whereas if it is pride that employs it, it mutilates and destroys it.

The very worst sort is that which is levelled at **the tenets of belief** and questions of religion.

Kuvveden fiile geçmek olan faaliyetteki şedid ve mütenevvi lezzet, **tegayyür-ü âlemin** mayesi ve kanun-u tekâmülün nüvesidir.

Zindandan bostana çıkmak, daneden sünbüle geçmek **ayn-ı lezzettir**.

Faaliyet **istihaleyi** tazammun etse, lezzet tezayüd ederek taşar.

Vazifedeki külfeti taşıttıran o tattır.

Zîşuura nisbeten gayetteki kemal, ne kadar cazibedarsa, "Lâmüdrîke"ye nisbeten nefs-i faaliyet öyle de cazibedardır, sa'ye sevkeder.

Bu sırdandır ki: Rahat zahmettir, zahmet rahattır.

Hırs ile **aculiyet**, sebab-i haybettir.

Zira müretteb basamaklar gibi fıtrattaki tertibe, teselsüle tatbik-i hareket etmediğinden harîs muvaffak olamaz.

Olsa da tertib-i ca'lîsi bir basamak kadar **seyr-i fitrîden** kısa olduğundan yeise düşüp gaflet bastıktan sonra kapı açılır.

Allah kalbin bâtınını iman ve marifet ve muhabbeti için yaratmıştır. Kalbin zahirini, sair şeylere **müheyya** etmiştir.

Cinayetkâr hırs kalbi deler, **sanemleri** içine idhal eder. Allah darılır, maksudunun aksiyle mücazat eder.

Hırs cihetiyle siyaset efkârını, İslâmiyet akaidinin yerlerine kadar îsal eden herifler şan ü şeref değil, belki **şeyn ü şenaata** mazhar oldular.

Nefsanî aşklardaki felâketler, haybetler bu sırdandır. O çeşit âşıkların bütün divanları birer feryad-ı mâtemdir.

Gece kalben nevmi merak edersin, bâkiyesini de kaçırıp uyanık kalırsın.

İki dilenci: Biri **musırr-ı muhteris**, biri **müstağni-i muhteriz**... İkincisine vermeyi daha ziyade arzu etmeğinin, şu geniş kanunun bir nümunesidir.

En müdhiş maraz ve musibetimiz, **cerbeze** ve gurura istinad eden tenkidir.

Tenkidi eğer insaf işletirse, hakikatı **rendeçler**. Eğer gurur istihdam etse tahrib eder, parçalar.

O müdhişin en müdhişidir ki, **akaid-i imaniyeye** ve mesail-i diniyeye girse.

For belief comprises both affirmation, and exercise of the mind, and commitment, and surrender, and compliance.

Criticism of this sort destroys the compliance, commitment, and mental exercise. Rather than affirming, the person feels **uncommitted**.

At this time of doubts and hesitation, it is necessary to look favourably on the positive ideas and encouraging statements that emerge from luminous, warm hearts, and to foster and strengthen the exercise of the mind and commitment.

What they call "unbiased, objective reasoning" is temporary unbelief. Novices and those new to the truth do it.

The view of the one who taught the Miraculous Qur'an -that Warner and Bringer of Good News- and his critical insight, were too accurate, sublime, clear, and penetrating to confuse and obscure reality with his imagination; and his way of truth is too scrupulous, self-sufficient, and elevated to deceive and cheat people.

For **the perceptive eye** is not deceived, and a truth-seeking heart will not deceive.

The Qur'an describes the loathsomeness of backbiting with the verse:

*Would any among you like to eat the flesh of your dead brother?
Qur'an, 49:12.*

With six phrases, on six levels, it severely censures the backbiter. It is as follows:

With its interrogative form it says: "Think! Could such a thing be permitted? If your mind is not sound, look at your heart; could it love such a thing?"

And if your heart is not sound, examine your conscience; would it consent to destroying the life of society, as though tearing off your own flesh with your own teeth?

And if you have no social conscience, examine your humanity; could it have such an appetite and such monstrous rapacity?

If you have no humanity, think of fellow-feeling; could it incline towards an action that would break its own back?

And if you have no humanity, is your inborn nature so completely corrupted that you tear at a corpse with your bare teeth?

Zira iman hem tasdik, hem iz'an, hem iltizam, hem teslim, hem manevî imtisaldır.

Şu tenkid; imtisali, iltizamı, iz'anı kırar. Tasdikte de **bîtaraf** kalır.

Şu zaman-ı tereddüd ve evhamda, iz'an ve iltizamı tenmiye ve takviye eden nuranî sıcak kalplerden çıkan müsbet efkârı ve müşevvik beyanatı, hüsn-ü zan ile temaşa etmek gerektir.

"Bîtarafane muhakeme" dedikleri şey, muvakkat bir dinsizliktir. Yeniden mühtedi ve müşteri olan yapar.

وَالَّذِي عَلَّمَ الْقُرْآنَ الْمُعْجِزَ إِنَّ نَظَرَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ
وَبَصِيرَتُهُ النَّقَّادَةُ أَدَقُّ وَأَجَلُّ وَأَجَلُّ وَأَنْقَدُ مِنْ أَنْ
يَلْتَبِسَ أَوْ تَشْتَبِهَ عَلَيْهِ الْحَقِيقَةُ بِالْحَيَالِ وَإِنَّ مَسْلَكَهُ
الْحَقِّ أَعْنَى وَأَنْزَهُ وَأَرْفَعُ مِنْ أَنْ يُدَلِّسَ أَوْ يُغَالِطَ عَلَى
التَّائِسِ

Zira **hakikat-bîn göz** aldanmaz; hakperest kalb aldatmaz.

Gıybetin derece-i şenaatı: Kur'an der:

أَيُّجِبُّ أَحَدَكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا

Altı kelime ile, altı derece şiddetle gıybeti takbih ediyor. Yani, hemze ile der:

Aklına bak, böyle şeye cevaz verir mi? Müstakim aklın yoksa kalbine bak! Böyle şeye muhabbet eder mi?

Selim kalbin yoksa vicdanına bak, böyle dişinle kendi etini parçalamak gibi hayat-ı içtimaiyeyi bozmaya rıza gösterir mi?

Vicdan-ı içtimaiyen olmazsa insanîyetine bak, böyle canavarvari iftirasa iştiha gösterir mi?

Manen insanîyetin olmazsa, rikkat-i cinsiye ve karabet-i rahmiyene bak! Böyle kendi belini kıracak harekete meyleder mi?

Rikkat-ı cinsiyen olmazsa hiç sağlam tabiatın yok mu ki, ölüyü dişlerinle parçalıyorsun.

That is to say, **backbiting** is repugnant to man's mind, heart, conscience, humanity, fellow-feeling, and inborn nature, as well as to the Shari'a, and is therefore to be utterly rejected.

The person who does not understand the true meaning of co-operation is more lifeless than a stone. For some stones arch themselves to co-operate with their brothers. Such a stone, despite being a stone, leans towards his brother in the dome when he leaves the builder's hand and bows his head so it touches his brother's head, and so they keep from falling.

That is, the stones of domes stand shoulder to shoulder so as not to fall.

The unique being at the centre of the conical successive chain from the smallest indivisible particle to man and from man to the sun of suns, is **man the ennobled**.

Man possesses **senses** other than the well-known ones; he has an impelling sense like the sense of taste, and a sense of longing. He possesses too numerous unconscious senses.

Sometimes desire takes the form of thought, and **the greedy person** supposes an animal desire to be thought.

It is strange but some people fall into stinking mud, then to deceive themselves say it is musk and ambergris, and smear it over their faces.

The martyr is a saint. While being an obligation that if a number of the community undertake it, the rest are absolved, jihad has become **incumbent on everyone**.

Indeed, it is now **doubly** incumbent. As in the Hajj and zakat, intention plays little part in jihad .

However, in point of reality, **the lack of intention** still resembles intention.

That is, if the reverse of the intention is not definitely clear, jihad results in true martyrdom.

This is because the more the necessity of the jihad increases, the more definite it becomes, and the effect of intention, which comprises will, diminishes.

If tens of thousands of saints suddenly appear for this sinful nation, it will not be a small reward.

With us, if someone has strayed from the right path, he is generally immoral and without conscience.

For the **desire to sin** grows by silencing the voice of belief in the conscience.

This means that without shaking his conscience and spiritual life, and without holding them in contempt, he cannot commit a completely voluntary evil act.

Demek akıl, kalb, vicdan, insanîyet, rikkat-i cinsiye, tabiat, şeriat nazarında **gybet** merduddur, matruddur.

إِنَّ الْإِنْسَانَ الَّذِي لَا يُدْرِكُ سِرَّ التَّعَاوُنِ لَهُوَ أَجْمَدُ مِنَ الْحَجَرِ إِذَا مِنَ الْحَجَرِ مَا يَتَّقُوهُ لِمُعَاوَنَةِ أَخِيهِ إِذَا الْحَجَرُ مَعَ حَجَرِيَّتِهِ إِذَا خَرَجَ مِنْ يَدِ الْمُعَقِّدِ الْبَانِي فِي السَّقْفِ الْمُحَدَّبِ يَمِيلُ وَيُخَضِّعُ رَأْسَهُ لِيَمَاسَ رَأْسَ أَخِيهِ لِيَتِمَّاسَا عَنِ السُّقُوطِ

Yani; kubbelerde taşlar başbaşa vururlar, tâ düşmesinler.

Cüz'-i lâ-yetecezza zerresinden insana, insandan şems-i şümusa müteselsil mahrutî silsilenin vasatındaki cevher-i ferîdi, **insan-ı mükerrer**dir.

İnsanın meşhur **havası**sından başka havası vardır. Zaika gibi bir hiss-i saika, hem bir hiss-i şaika vardır. Hem insanda gayr-ı meş'ur hisler çoktur.

Bazan arzu fikir suretini giyer. **Şahs-ı muhteris** arzu-yu nefsanîyesini fikir zanneder.

Garibdir ki, bazı adam pis bir çamura düşer, kendini aldatmak için misk ü anber diye yüzüne gözüne bulaştırır.

Şehid velidir. Cihad farz-ı kifaye iken **farz-ı ayn** olmuştur.

Belki **muzaaf** bir farz-ı ayn hükmüne geçmiştir. Hacc ve zekat gibi, cihadda da niyetin tasarrufu azdır.

Hattâ **adem-i niyet** dahi asıl nokta-i nazarından niyet hükmündedir.

Demek zıdd-ı niyet, yakînen tebeyyün etmezse, cihad şehadet-i hakikiyeyi intac eder.

Zira vücub tezauf etse, taayyün eder. İhtiyarı tazammun eden niyetin tesiri azalır.

Şu günahkâr millette, birdenbire onbinler evliya inkişaf ve tezahür etse, az bir mükâfat değildir.

Bizde biri fâsık olsa galiben ahlâksız ve vicdansız olur.

Zira **arzu-yu masiyet**, vicdandaki imanın sadâsını susturmakla inkişaf edebilir.

Demek vicdanını ve maneviyatını sarsmadan, istihfaf etmeden tam ihtiyar ile şerri işlemez.

It is for this reason that Islam considers the depraved to be disloyal and traitorous, and does not accept their testimony. It considers apostates to be poison, and sentences them to death.

While it recognizes Christian subjects and infidel signatories of a treaty. The Hanafi School accepts the testimony of a non-Muslim subject.

Justice should be executed in the name of religion so that it may be effective over the mind, heart, and spirit, and they may conform to it.

Otherwise it affects only the imagination. A criminal is then frightened only of the penalty set by the state, if it is enacted, or he shrinks from the reproaches of the public; if they occur.

A boat carrying numerous innocent people may not be sunk on account of one criminal. Similarly, enmity should not be nurtured towards a believer who possesses numerous [innocent attributes](#), because of a single criminal attribute.

In particular, belief and the affirmation of Divine Unity, the causes of love, are like Mount Uhud, while the causes of enmity are like pebbles.

However unreasonable it is to think of pebbles being heavier than Mount Uhud, for a believer to be hostile towards another believer is lacking in heart to the same degree.

Hostility between believers may only take the form of pity.

In Short: Belief demands love, and Islam demands brotherhood.

Words are like goods, wastefulness in them is not permissible.

Said Nursi

#52

A Letter: The Qur'anic principles to save awakened mankind

In His Name, be He glorified! Peace be upon you, and God's mercy and blessings, for ever.

My Dear, True Brothers!

Firstly: I congratulate you with all my heart on all the festivals and holy nights, both those of the past and future, and the material ones and the spiritual ones, and entreat [Divine mercy](#) that your prayers and worship are acceptable, and say "Amen" to them.

Onun için İslâmiyet; fâsıkı hain bilir, şهادetini reddeder. Mürtedi zehir bilir, i'dam eder.

Hristiyan bir zimmîyi ve kâfir muahidi ibka eder. Hanefî Mezhebi zimmînin şهادetini kabul eder.

İcra-yı adalet, din namına olmalı, tâ akıl ve kalb ve ruh müteessir olsunlar, imtisal etsinler.

Yoksa yalnız vehim müteessir olur. Yalnız hükûmetin cezasından korkar -eğer tahakkuk etse-. Nâsın itibından çekinir -eğer tebeyyün etse-.

Bir cânî yüzünden, çok masumları ihtiva eden bir gemi batırılmaz. Bir cânî sıfat yüzünden, çok [evsaf-ı masumeyi](#) muhtevi bir mü'mine adavet edilmez.

Lasiyyema sebab-i muhabbet olan iman ve tevhid, Cebel-i Uhud gibidir. Sebeb-i adavet olan şeyler, çakıl taşları gibidir.

Çakıl taşlarını Cebel-i Uhud'dan daha ağır telakki etmek ne kadar akılsızlıksa, mü'minin mü'mine adaveti, o kadar kalbsizliktir.

Mü'minlerde adavet, yalnız acımak manasında olabilir.

Elhasıl: İman muhabbeti, İslâmiyet uhuvveti istilzam eder.

الكَلَامُ كَالْمَالِ لَا يَجُوزُ فِيهِ الْإِسْرَافُ

Said Nursî

...

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا
دَائِمًا

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Evvela: Hem geçmiş, hem gelecek, hem maddî, hem manevî bayramlarınızı ve mübarek gecelerinizi bütün ruh u canımla tebrik; ve ettiğiniz ibadet ve duaların makbuliyetini [rahmet-i İlahi](#)yeden bütün ruh u canımızla niyaz edip, isteyip, o mübarek dualara âmîn deriz.

Secondly: I am compelled to answer privately two of your questions which in many ways are important, and you have frequently asked in meaning:

Your First Question: Why was it that in the early Second Constitutional Period you were passionately involved in politics, yet for nearly forty years now you have given it up completely?

The Answer: I understood with complete certainty that the ghastly crimes committed by mankind up to the present sprang from the abuse of the law which is basic to politics and may be expressed as "Individuals may be sacrificed for the good of the nation and for the well-being of the community."

Since there is no specified limit to this fundamental law created by man, it has opened up the way to excessive abuse.

This tyrannical law issued thefatwa for the two World Wars and overturned a thousand years of human progress. So too it permitted the annihilation of ninety innocents on account of ten criminals.

On the pretext of the general good, personal hatred razed a town because of a single criminal.

Since the Risale-i Nur has proved this fact in some of its collections and defence speeches, I refer you to them.

Thus, in the face of this tyrannical law of man's politics and diplomacy I discovered the below-mentioned fundamental laws of the Qur'an of Miraculous Exposition, which comes from the Sublime Throne. They are expressed by these verses:

No bearer of burdens can bear the burdens of another.(1) *If anyone slays a human being -unless it be [in punishment] for murder or for spreading corruption on earth- it shall be as though he had slain all mankind.(2)

1. Qur'an, 6:164, etc. 2. Qur'an, 5:32.

These two verses teach the following principle: Others are not answerable for a person's crime. And, without his consent, an innocent person may not be sacrificed, even for the whole of mankind.

If he voluntarily gives his consent and sacrifices himself, his self-sacrifice is a sort of martyrdom and is another matter. This establishes true justice for man. For details I refer you to the Risale-i Nur.

Second Question: While travelling among the nomadic tribes of the east long ago, you used to strongly urge them towards progress and modern civilization.

But for nearly forty years now you have called it 'low' civilization, and you have withdrawn from [the life of society](#) and gone into seclusion. Why is this?

Sâniyen: Hem çok defa manevî, hem çok cihetlerden ehemmiyetli iki suallerine mahrem cevap vermeye mecbur oldum.

Birinci Sualleri: Ne için eskide hürriyetin başında siyasetle hararetle meşgul oluyordun? Bu kırk seneye yakındır ki, bütün bütün terk ettin?

Elcevab: Siyaset-i beşeriyenin en esaslı bir kanun-u esasîsi olan: "Selâmet-i millet için ferdler feda edilir. Cemaatin selâmeti için eşhas kurban edilir. Vatan için herşey feda edilir." diye; bütün nev'-i beşerdeki şimdiye kadar dehşetli cinayetler bu kanunun sû'-i istimalinden neş'et ettiğini kat'iyen bildim.

Bu kanun-u esasî-i beşeriye, bir hadd-i muayyenesi olmadığı için çok sû'-i istimalde yol açılmış.

İki harb-i umumî, bu gaddar kanun-u esasînin sû'-i istimalinden çıkıp bin sene beşerin terakkiyatını zîr ü zeber ettiği gibi, on cânî yüzünden doksan masumun mahvına fetva verdi.

Bir menfaat-i umumî perdesi altında şahsî garazlar, bir cânî yüzünden bir kasabayı harab etti.

Risale-i Nur bu hakikatı bazı mecmua ve müdafaatında isbat ettiği için onlara havale ediyorum.

İşte beşeriyet siyasetlerinin bu gaddar kanun-u esasîsine karşı Arş-ı A'zam'dan gelen Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'daki bu gelen kanun-u esasîyi buldum. O kanunu da şu âyet ifade ediyor:

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى * مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا

Yani bu iki âyet, bu esasî ders veriyor ki: "Bir adamın cinayetiyle başkalar mes'ul olmaz. Hem bir masum, rızası olmadan, bütün insana da feda edilmez.

Kendi ihtiyarıyla, kendi rızasıyla kendini feda etse, o fedakârlık bir şehadettir ki, o başka mes'eledir." diye hakikî adalet-i beşeriyeyi tesis ediyor. Bunun tafsilatını da Risale-i Nur'a havale ediyorum.

İkinci Sual: Sen eskide şarktaki bedevi aşairde seyahat ettiğin vakit, onları medeniyet ve terakkiyata çok teşvik ediyordun.

Neden, kırk seneye yakındır, medeniyet-i hazıradan "mimsiz" diyerek [hayat-ı içtimaiye](#)den çekildin, inzivaya sokuldun?

The Answer: Since **modern Western civilization** acts contrarily to the fundamental laws of the revealed religions, its evils have come to outweigh its good aspects, and its errors and harmful aspects its benefits;

and general tranquillity and a happy worldly life, the true aims of civilization, have been destroyed.

And since wastefulness and extravagance have taken the place of frugality and contentment, and laziness and the desire for ease have overcome endeavour and the sense of service, it has made unfortunate mankind both extremely poor and extremely lazy. In explaining the fundamental law of the revealed Qur'an:

Eat and drink, but waste not in excess (3), and, Man possesses naught save that which he strives (4),
3. Qur'an, 7:31. 4. Qur'an, 53:39.

the Risale-i Nur says: "Man's happiness in this life lies in frugality and endeavour, and it is through them that the rich and poor will be reconciled." I shall here make one or two brief points in accordance with this explanation.

The First: In the nomadic stage, man needed only three or four things, and it was only two out of ten who could not obtain them.

But now, through wastefulness, abuses, stimulating the appetites, and such things as custom and addiction, present-day civilization has made **inessential needs** seem essential, and in place of the four things of which he used to be in need, modern civilized man is now in need of twenty.

And it is only two out of twenty who can satisfy those needs in a totally licit way; eighteen remain in need in some way.

That is to say, modern civilization greatly impoverishes man.

Because of the needs, it drives man to wrongdoing and illicit gain.

It perpetually encourages the wretched lower classes to challenge the upper classes.

It has abandoned the Qur'an's sacred fundamental law making the payment of zakat obligatory and **prohibiting usury and interest**, which ensured that the lower classes were obedient towards the upper classes and the upper classes were sympathetic towards the lower classes, and encouraged the bourgeoisie to tyranny and the poor to revolt.

It destroyed the tranquillity of mankind.

Second Point: Since the wonders of modern civilization are each a dominical bounty, they require real thanks and to be utilized for the benefit of mankind. But now we see that

Elcevab: **Medeniyet-i hazıra-i garbiye**, semavî kanun-u esasîlere muhalif olarak hareket ettiği için seyyiati hasenatına; hataları, zararları, faidelerine racih geldi.

Medeniyetteki maksud-u hakikî olan istirahat-ı umumiye ve saadet-i hayat-ı dünyeviye bozuldu.

İktisad, kanaat yerine israf ve sefahet; ve sa'y ve hizmet yerine tenbellik ve istirahat meyli galebe çaldığından, bîçare beşeri hem gayet fakir, hem gayet tenbel eyledi. Semavî Kur'an'ın kanun-u esasîsi:

كُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا * لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى

ferman-ı esasîsi ile "Beşerin saadet-i hayatiyesi, iktisad ve sa'ye gayrette olduğunu ve onunla beşerin havas, avam tabakası birbiriyle barışabilir." diye Risale-i Nur bu esası izaha binaen kısa bir-iki nükte söyleyeceğim:

Birincisi: Bedevilikte beşer üç-dört şeye muhtaç oluyordu. O üç-dört hacatını tedarik etmeyen, on adedde ancak ikisi idi.

Şimdiki garb medeniyet-i zalime-i hazırası sû-i istimalât ve israfat ve hevesatı tehyic ve **havaic-i gayr-ı zaruriye**yi, zarurî hacatlar hükmüne getirip görenek ve tiryakilik cihetiyle şimdiki o medenî insanın tam muhtaç olduğu dört hacatı yerine, yirmi şeye bu zamanda muhtaç oluyor.

O yirmi hacatı tam helâl bir tarzda tedarik edecek, yirmiden ancak ikisi olabilir. Onsekizi muhtaç hükmünde kalır.

Demek bu medeniyet-i hazıra insanı çok fakir ediyor.

O ihtiyaç cihetinde beşeri zulme, başka haram kazanmaya sevk etmiş.

Bîçare avam ve havas tabakasını daima mübarezeyle teşvik etmiş.

Kur'an'ın kanun-u esasîsi olan "vücub-u zekat, **hurmet-i riba**" vasıtasıyla avamın havassa karşı itaatini ve havassın avama karşı şefkatini temin eden o kudusî kanunu bırakıp burjuvaları zulme, fukaraları isyana sevk etmeye mecbur etmiş.

İstirahat-ı beşeriye zîr ü zeber etti.

İkinci Nükte: Bu medeniyet-i hazıranın hârikaları, beşere birer nimet-i Rabbaniye olmasından, hakikî bir şükür ve menfaat-ı beşerde istimali iktiza ettiği halde, şimdi görüyoruz ki:

since they have encouraged a significant number of people to be lazy and indulge in vice, and have given them the wish to heed their desires in ease and comfort; they have destroyed these people's eagerness for effort and endeavour.

And by way of dissatisfaction and extravagance, they have driven them to dissipation, wastefulness, tyranny, and what is unlawful.

For example, as it says in A Key to the World of the Risale-i Nur ,

although the radio is a great bounty and demands thanks in the form of being used for the good of mankind, since four fifths of it are used on unnecessary, meaningless trivia, it has encouraged idleness and depravity, and destroyed the eagerness for work.

I myself even have seen that of a number of most beneficial marvels, which should be used for endeavour and work and man's true benefits and needs,

eight out of ten are urging man to indulge in pleasure and amusement, to satisfy his desires, and to be lazy, and only one of two of them being spent on essential needs. There are thousands of examples like these two small ones.

In Short: Since modern Western civilization has not truly heeded the revealed religions, it has both impoverished man and increased his needs.

It has destroyed the principle of frugality and contentment, and increased wastefulness, greed, and covetousness.

It has opened up the way to tyranny and what is unlawful.

Through encouraging people to take advantage of the means of dissipation, it has also cast those needy unfortunates into total laziness. It has destroyed the desire for effort and work. It has encouraged depravity and dissipation, and wasted their lives on useless things.

Furthermore, it has made those needy and lazy people ill. Through abuse and prodigality, it has been the means of spreading a hundred sorts of diseases.

Mankind is constantly threatened by three awesome matters: severe needs, [the desire for vice and dissipation](#), and death -and numerous illnesses, which perpetually remind him of death- which the atheistic currents that have awakened mankind through their infiltrating civilization show to be eternal extinction. All these cause mankind a Hell-like torment.

In the face of this ghastly calamity of mankind's, it is understood from signs and allusions of the Qur'an of Miraculous Exposition that with the awakening of its four hundred million students and its sacred, revealed fundamental laws, it will heal those three awesome wounds -as it did one thousand three hundred years ago;

Ehemmiyetli bir kısım insanı tenbelliğe ve sefahete sevk ve sa'yi ve çalışmayı bırakıp istirahat içinde hevesatı dinlemek meylini verdiği için sa'yin şevkini kırıyor.

Ve kanaatsizlik ve iktisadsızlık yolu ile sefahete, israfa, zulme, harama sevk ediyor.

Meselâ: Risale-i Nur'daki "Nur Anahtarı"nın dediği gibi:

"Radyo büyük bir nimet iken, maslahat-ı beşeriyeye sarfedilmek ile bir manevî şükür iktiza ettiği halde, beşte dördü hevesata, lüzumsuz malayani şeylere sarf edildiğinden; tenbelliğe, radyo dinlemekle heveslenmeye sevk edip, sa'yin şevkini kırıyor.

Vazife-i hakikiyesini bırakıyor. Hattâ çok menfaatli olan bir kısım hârîka vesait, sa'y ve amel ve hakikî maslahat-ı ihtiyacat-ı beşeriyeye istimali lâzım gelirken,

ben kendim gördüm; ondan bir-ikisi zarurî ihtiyacata sarfedilmeye mukabil, ondan sekizi keyf, hevesat, tenezzüh, tenbelliğe mecbur ediyor. Bu iki cüz'î misale binler misaller var.

Elhasıl: Medeniyet-i garbiye-i hazıra, semavî dinleri tam dinlemediği için, beşeri hem fakir edip ihtiyacatı ziyadeleştirmiş.

İktisad ve kanaat esasını bozup israf ve hırs ve tama'ı ziyadeleştirmeye; zulüm ve harama yol açmış.

Hem beşeri vesait-i sefahete teşvik etmekle o bîçare muhtaç beşeri tam tenbelliğe atmış. Sa'y ve amelin şevkini kırıyor. Hevesata, sefahete sevk edip ömrünü faidesiz zayi' ediyor.

Hem o muhtaç ve tenbelleşmiş beşeri, hasta etmiş. Sû'-i istimal ve israfat ile yüz nevi hastalığın sirayetine, intişarına vesile olmuş.

Hem üç şiddetli ihtiyaç ve [meyl-i sefahet](#) ve ölümü her vakit hatıra getiren kesretli hastalıklar ve dinsizlik cereyanlarının o medeniyetin içlerine yayılmasıyla; intibaha gelip uyanmış beşerin gözü önünde ölümü i'dam-ı ebedî suretinde gösterip, her vakit beşeri tehdid ediyor. Bir nevi Cehennem azabı veriyor...

İşte bu dehşetli musibet-i beşeriyeye karşı Kur'an-ı Hakîm'in dört yüz milyon talebesinin intibahıyla ve içinde semavî, kudsî kanun-u esasileriyle bin üç yüz sene evvel gösterdiği gibi, yine bu dört yüz milyonun kendi kudsî esasî kanunlarıyla beşerin bu üç dehşetli yarasını tedavi etmesini;

and if doomsday does not soon break loose, with its showing that rather than being external extinction, death resembles the despatch papers for the world of light, it will gain for mankind the happiness both of worldly life and of the life of the hereafter;

and in the civilization that will grow out of the All-Wise Qur'an, the virtues of civilization will prevail over its evils; and unlike has happened up to the present, a part of religion will not be given as the bribe for part of civilization, but civilization will serve and assist those heavenly laws. As the All-Wise Qur'an indicates this, so awakened mankind awaits it from Divine mercy, and seeks it, and beseeches Divine mercy for it.

The Eternal One, He is the Eternal One!

Said Nursi

ve eğer yakında kıyamet kopmazsa, beşerin hem saadet-i hayat-ı dünyeviyesini, hem saadet-i hayat-ı uhreviyesini kazandıracağını;

ve ölümü, i'dam-ı ebedîden çıkarıp âlem-i nura bir terhis tezkeresi göstermesini ve ondan çıkan medeniyetin mehasini, seyyiatına tam galebe edeceğini ve şimdiye kadar olduğu gibi; dinin bir kısmını, medeniyetin bir kısmını kazanmak için rüşvet vermek değil, belki medeniyeti ona, o semavî kanunlara bir hizmetkâr, bir yardımcı edeceğini Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın işaret ve rumuzundan anlaşıldığı gibi, rahmet-i İlahiyeden şimdiki uyanmış beşer bekliyor, yalvarıyor, arıyor!

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Said Nursî

www.risaleglobal.com